

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 3. juli 2013 af Østre Landsrets 17. afdeling
(landsdommerne Hans Chr. Thomsen, Jon Fridrik Kjølbro og Lone Dahl Frandsen med
domsmænd).

17. afd. nr. S-130-12:

Anklagemyndigheden
mod

1) Roj TV A/S

(advokat Bjørn Elmquist, besk.)

2) Mesopotamia Broadcast A/S METV

(advokat Steen Bech, besk.)

Påstande

Københavns Byrets dom af 10. januar 2012 (SS 3-22041/2010) er anket af Roj TV A/S og
Mesopotamia Broadcast A/S METV med påstand om frifindelse, subsidiært stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om domfældelse efter anklageskriftet, samt at
retten til at udsende tv på baggrund af Radio- og tv-nævnets registrering af 9. december
2003 frakendes indtil videre, jf. straffelovens § 79, stk. 1, jf. stk. 3, subsidiært at Radio- og
tv-nævnets registrering konfiskeres, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Endvidere har anklagemyndigheden nedlagt påstand om skærpelse og anført, at de tiltalte
selskaber hver bør idømmes bøder på ikke under 10 mio. kr.

Heroverfor har forsvarerne anført, at bøderne i tilfælde af en domfældelse bør nedsættes væsentligt, og at bøderne højst bør fastsættes til 500.000 kr. Det er endvidere bestridt, at der er hjemmel til at foretage rettighedsfrakendelse eller konfiskation.

Sagens bevistema og oplysninger

Sagens hovedbevistema angår spørgsmålet, om PKK er en terrororganisation, og om de tiltalte selskaber gennem tv-udsendelser kan anses for at have fremmet virksomheden for PKK i gerningsperioden fra den 10. juni 2006 til den 24. september 2010, jf. straffelovens § 114 e, herunder om hensynet til ytringsfrihed fører til straffrihed.

Herudover har bevisførelsen omfattet spørgsmål om, hvorvidt der består en personlig, økonomisk, organisatorisk og historisk forbindelse mellem de tiltalte selskabers programvirksomhed og PKK.

Ankesagen har været hovedforhandlet over 36 retsdage.

Også for landsretten har bevisførelsen navnlig omfattet afspilning af adskillige tv-klip fra Roj TV. Under byrettens behandling af sagen blev der afspillet tv-klip med en samlet varighed af ca. 15 timer. Under ankesagens behandling har anklagemyndigheden ud over de for byretten foreviste tv-udsendelser afspillet en lang række yderligere tv-klip fra perioden 2006 til 2010. Herudover har forsvarerne afspillet udvalgte tv-klip af en varighed på knap 2 timer, og de for landsretten foreviste tv-klip har samlet haft en varighed af mere end 30 timer.

Herudover er der som for byretten foretaget dokumentation af en lang række bilag, der er fundet under ransagninger foretaget hos Roj NV i Denderleeuw i Belgien og på adressen Koolstraat 7 i Antwerpen i Belgien, hvor bl.a. Abdullah Sen blev anholdt, samt på de tiltalte selskabers adresse på H.C. Andersens Boulevard 39 i København og hos selskabernes direktør Imdat Yilmaz, herunder på dennes privatadresse i Frederiksværk. De beslaglagte dokumenter omfatter bl.a. regnskabsmateriale, herunder lønregnskaber, samt dokumenter fra PKK og organisationer med tilknytning til PKK, fotos og e-mailkorrespondance.

Der er tillige afspillet lydfiler af 4 samtaler, der er optaget af de tiltalte selskabers tidligere direktør Manouchehr Tahsili-Zonoozi.

Endvidere er der som for byretten dokumenteret en revisionsberetning af 29. juni 2011 fra KPMG med analyse af indbetalinger til de tiltalte selskaber i perioden 1. juli 2005 til 30. juni 2010, hvor de officielle regnskaber er sammenholdt med regnskabsmateriale, der er fundet på et USB-stik i Imdat Yilmaz' lomme under ransagning på de tiltalte selskabers adresse, og på et USB-stik, der er fundet under ransagning på adressen Koolstraat 7 i Antwerpen i Belgien.

Herudover har Politiets Efterretningstjeneste, Center for Terroranalyse (CTA), afgivet supplerende erklæringer af 6. september 2012 om PKK og PKK-angreb, der indeholder opdaterede oplysninger i forhold til de for byretten fremlagte erklæringer.

Radio- og tv-nævnet har ved afgørelse af 3. oktober 2012 pålagt Mesopotamia Broadcast A/S at indstille sin programvirksomhed, herunder Roj TV, i en periode på 2 måneder regnet fra afgørelsens dato, idet selskabet havde overtrådt bestemmelser i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed om opbevaring af programmer samt undladt at indlevere de programkopier, som nævnet havde krævet. Af afgørelsen fremgår bl.a., at nævnet på et møde den 23. januar 2012 på baggrund af oplysninger i Københavns Byrets dom af 10. januar 2012 havde besluttet at indlede en tilsynssag mod Mesopotamia Broadcast A/S.

Anklagemyndigheden har endvidere dokumenteret oplysninger, der er fremkommet efter byrettens dom, og som har tilknytning til efterforskningen af en verserende straffesag om terrorfinansiering. Anklagemyndigheden har herunder bl.a. dokumenteret fotos og aflytninger af samtaler fra et møde den 5. februar 2012 på Strandgårdsskolen i Ishøj, fotos og oplysninger om politiets observationer af et møde den 27. juli 2012 på Torve Caféen i Hvidovre samt fotos fra en demonstration den 28. juli 2012, der var arrangeret af Fey-Kurd i København.

Herudover er der dokumenteret oplysninger om efterforskning og strafforfølgning i udlandet mod personer med tilknytning til PKK.

Endelig er der afgivet supplerende vidneforklaringer og ført en række nye vidner, jf. nedenfor.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af et anonymt vidne fra PET/CTA, Imdat Yilmaz, Vahdettin Tayfur, Henrik Caprani Winkel, Manouchehr Tahsili-Zonoozi, Bjørn Grænge Hansen, Flemming Nejstgaard, Torben Lange, Peter Damsfeldt, Johannes Bjerrum Sand, Daniella Kuzmanovic og Negin Jaafar Nasrallah, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Herudover er der for landsretten afgivet forklaring af Krist Mahieu, Oluf Jørgensen, Pola Rojan, Martin Selsøe Sørensen, Haluk Gerger og Kirim Yildiz.

Endvidere er der til brug for landsrettens behandling foretaget indenretlig afhøring af Herman Ibrahim Ayaz ved en svensk domstol, hvilken forklaring er blevet dokumenteret.

Herudover er der i overensstemmelse med bevisførelsen for byretten dokumenteret forklaringer afgivet af flere vidner i Tyrkiet.

Endelig er de for byretten afgivne forklaringer af vidnerne David Cromheecke og Hazim Babat dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

De afgivne vidneforklaringer fremgår af retsbogen og gengives nedenfor.

Anonymt vidne fra PET/CTA har til retsbogen den 1. november 2012 om CTAs erklæring af 6. september 2012 om PKK og PKK-angreb afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han har været med til at udfærdige de to erklæring. Han er kandidat i statskundskab og taler engelsk, fransk, tyrkisk og dansk. Han har lært tyrkisk via familie og studier i Danmark. Han kan forstå lidt kurdisk, men han kan ikke tale kurdisk.

Vidnet har været ansat i PET siden 2006, og har arbejdet i CTA siden 2007. CTA er en enhed i PET, der udarbejder analyser og vurderinger på grund af både åbne og lukkede kilder. CTA udarbejder bl.a. trusselsvurderinger vedrørende Danmark og danske mål. CTA udfærdiger også erklæring til brug for retssager, således som det er sket i denne sag.

CTA beskæftiger en række eksperter med forskellig baggrund. De fleste er akademikere. Der er typisk 4-5 personer involveret i udarbejdelsen af en erklæring. Når CTA afgiver erklæringer til brug for retssager, anvender de udelukkende åbne kilder. Når CTA udarbejder trusselsvurderinger, anvender de derimod både åbne og lukkede kilder. CTA laver terroranalyser. De ser bl.a. på grupper, der kæmper mod regeringer. De ser ikke på staters kamp mod terrorgrupper.

Erklæringerne fra CTA til brug for denne sag bygger alene på åbne kilder, der er offentligt tilgængelige dokumenter. Kilderne fremgår af noterne i erklæringerne. Der er tale om mange forskellige slags kilder, herunder fra medier i forskellige lande, tidsskrifter, bøger, artikler, rapporter fra organisationer, rapporter fra andre landes myndigheder og dokumenter fra FN. Materialet er frit tilgængeligt.

CTA er kildekritisk og forsøger at validere kilderne ved at krydstjekke med andre kilder. De forsøger også at finde ud af, hvem der står bag kilden. Nogle gange fravælger de kilder for kun at anvende de mest sikre og pålidelige kilder, idet en kilde kan have et bestemt formål med at lave dokumentet, der kan påvirke indholdet. De krydstjekker derfor og anvender ofte flere referencer.

Vidnet har beskæftiget sig med PKK i forbindelse med sit arbejde siden 2006, og han har løbende fulgt med i konflikten mellem PKK og Tyrkiet, navnlig gennem de seneste år. Han har også fulgt udviklingen i området og organisationen.

Som nærmere redegjort for i erklæringen kan PKKs historie opdeles i faser eller perioder. Den første fase er perioden frem til 1984, hvor PKK skulle etablere sig i området, og hvor der ikke var så mange angreb. I denne fase gik PKK først og fremmest efter andre grupper i området, som de bekæmpede, idet PKK ønskede at blive den eneste repræsentant for kurderne i området. Efter at PKK havde etableret sig, begyndte den væbnede kamp i 1984. I perioden fra 1984 begyndte PKK at etablere sig mere grundigt, herunder ved at tvinge folk til at hjælpe PKK. Tredje fase begyndte i 1999, da lederen Abdullah Öcalan blev fængslet. Perioden fra 1999 til 2004 var en mere rolig periode. Perioden fra 2004 til i dag kan karakteriseres som en periode, hvor PKK anvender en ny strategi og angrebsmetode. PKK forfølger så at sige to spor. PKK forsøger at etablere sig i det kurdiske område ved at øge presset og angreb i det østlige Tyrkiet. De mange og større angreb er primært rettet mod mål i det østlige Tyrkiet. Det andet spor foregår i større byer i det vestlige Tyrkiet, her-

under områder med turister. Ved disse angreb vil PKK helst ikke tage ansvaret for civile tab, og PKK vil derfor ofte enten benægte ansvar for angreb eller lægge ansvaret på TAK.

TAK er en dækorganisation for PKK. CTAs undersøgelser viser, at TAK er en del af PKK. Denne konklusion støttes af mange kilder, tidligere medlemmer og forskere. Personer med ekspertise i PKK er generelt enige om, at TAK er tilknyttet PKK. PKK og TAK anvender de samme angrebsmetoder. De personer, der er involveret i TAK, har baggrund i PKK. PKK lægger heller ikke skjul på, at TAK får lov til at bruge PKKs baser i det nordlige Irak. TAK og PKK opererer på samme måde og koordinerer deres aktiviteter. Man kan godt være i tvivl om, hvor autonome TAK overhovedet er. Der er således en klar sammenhæng mellem PKKs ytringer og TAKs handlinger.

PKK er blevet kritiseret af FN og af en række menneskerettighedsorganisationer, herunder Amnesty International og Human Rights Watch. Vidnet er bekendt med, at organisationer også har kritiseret Tyrkiet, men CTA har i erklæringen fokuseret på PKK.

PKKs terrorhandlinger begås primært i Tyrkiet. PKK er mere tilbageholdende med at begå terror i Europa, hvor PKK har en række faciliteter og gerne vil kunne fortsætte med at virke. Der er således ikke mange eksempler på terror begået af PKK uden for Tyrkiet. Dog er der eksempler på likvideringer af afhoppere og hærværk. Da Abdullah Öcalan blev anholdt i 1999, var der eksempler på angreb i Europa, herunder på ambassader.

Det vurderes, at PKK har 4.000-5.000 bevæbnede soldater. PKKs primære baser ligger i det nordlige Irak, der også kaldes Mediaforsvarsområdet. Der er tale om et internt PKK begreb. I det område er PKK i sikkerhed og har træningslejre.

Det vurderes, at PKK aktioner har resulteret i mere end 5.000 civile ofre. PKK angriber primært militære mål, men PKK accepterer civile tab i forbindelse med sådanne angreb. PKK angriber også lærere, bygningsarbejdere og landsbybeskyttere. Når PKK angriber militære mål, tager de ikke så meget hensyn til, om der er civile tab. Der er således en accept af civile tab i forbindelse med sådanne angreb. Vidnet er ikke bekendt med, hvor mange civile der er blevet dræbt som følge af tyrkisk militærs aktioner. Vidnet har i erklæringen fokuseret på civile ofre som følge af PKKs aktioner.

DK er en mindre terrorgruppe, der opstod i 2008 og eksisterede frem til 2010. DK stod for angreb i store byer. DK stod for angreb på militære mål og civile mål, herunder banker. DK blev trænet af PKK og har ikke lagt skjul på tilknytningen til PKK, hvilket også fremgår af videoer og udtalelser.

PKK har ændret navn flere gange. Da der blev indført terrorlister, kom PKK på terrorlisterne. PKK ændrede derfor navn til KADEK og senere KONGRA-GEL. Da KADEK og KONGRA-GEL også kom på terrorlisterne, ændrede man igen navn til PKK.

KCK-bestyrelsen er et forsøg på at skabe en bredere kurdisk gruppe, hvor man forsøger at involvere NGO'er og politikere. Der er lavet en kontrakt om, hvordan KCK fungerer. Den øverste ledelse i KCK-bestyrelsen er PKK, der sætter dagsordenen. På lavere niveauer af KCK-bestyrelsen er der tale om en bredere gruppe, herunder af PKK sympatisører og andre, men organisationen er styret og kontrolleret af PKK.

JYA-Star er en del af HPGs kvindeafdeling. HPG er PKKs militære gren. JYA-Star er en kampgruppe og er meget synlig i medierne. De vil gerne have flere kvindelige medlemmer. Der er formentlig et par tusinde medlemmer.

Komalen Ciwan er PKKs ungdomsorganisation. I medierne bruger man ofte formuleringen "ungdom" eller "de unge", når man taler om Komalen Ciwan. PKK kan således opfordre "de unge" til at gøre forskellige ting, hvorefter man kan se, at Komalen Ciwan følger op på opfordringen og gør de ting, PKK har opfordret til.

CDK er ikke omtalt i erklæringen. CDK er en mere aktiv politisk og europæisk gren, der er en del af PKK. De har ikke gennemgået CDK i detaljer.

Abdullah Öcalan betragtes som lederen af PKK. Han har siddet fængslet siden 1999. Han spiller fortsat en meget stor rolle i PKK. Via sine advokater kan han komme med budskaber og forklaringer, herunder definere retningslinjer. På en måde kan man sige, at han stadig styrer PKK, selv om han er frihedsberøvet, og som symbol er han stadig meget central for PKK.

PKK har en ledelse, der har ansvaret for de praktiske opgaver i PKK. Den består af 10-12 personer og fungerer som en ledelse. Murat Karayilan er den øverste leder, der arbejder sammen med de øvrige ledere.

PKK har en vis intern terminologi, der anvendes af PKK og PKK sympatisører. Når PKK taler om "internationalt komplot", henviser det til anholdelsen af Abdullah Öcalan. Når der tales om "Mediaforsvarsområdet", dækker det over området i det nordlige Irak. Terminologien stammer fra Abdullah Öcalan og bruges af PKK og PKKs grupper. Der anvendes også ord som "ledelsen" og "de unge". Når der tales om "det militære krigsregime", sigter det til Tyrkiet. Det er muligt, at udtrykkene også bruges af kurdere, der ser medier fra PKK.

PKK har særlige mærkedage. Det gælder f.eks. "dagen for det internationale komplot", der er en mærkedag for anholdelsen af Abdullah Öcalan. Sådanne mærkedage omtales på PKKs hjemmesider. Det samme gælder HPGs hjemmesider. "Opstandsdagen" er en mærkedag for det første officielle PKK angreb, der fandt sted den 15. august 1984. Dagen omtales på pro PKK hjemmesider m.v., hvor der skrives om dagen, dagens betydning og relevante personer. Der er mange andre mærkedage, herunder "helteugen" eller "martyrugen", hvor man mindes martyrer, ligesom der bliver skrevet artikler og vist billeder af martyrer. Abdullah Öcalans fødselsdag er også en vigtig mærkedag, hvor der er fokus på hans betydning. Det kan man tydeligt se i medierne.

PKK finansierer sine aktiviteter gennem donationer, medlemsgebyrer, organiseret kriminalitet, herunder afpresning, narko og smugling.

I erklæringen om PKK angreb er der henvist til en række kilder i noter. Der er tale om anerkendte og pålidelige kilder.

Global Terrorism Database er en organisation, der følger med i terrorangreb over hele verden. Den benyttes blandt andet af forskere. Den drives af en amerikansk myndighed og et universitet. Det er en anerkendt kilde.

RAND Database of Worldwide Terrorism Incidents er en amerikansk tænketank, der beskæftiger sig med sikkerhed og terrorisme. De indsamler oplysning om angreb. De er meget anerkendte og anvendes bl.a. af ministerier. De laver bl.a. rapporter. Der er tale om en

meget anerkendt og anvendt kilde. De modtager penge fra den amerikanske regering og private. De sælger også ydelser.

NCTC Worldwide Incidents Tracking System er en organisation med flere hundrede analytikere og forskere. NCTC står for National Counter Terrorism Center. De udarbejder trusselsvurderinger og analyser. Der er tale om en amerikansk udgave af CTA, der anvender åbne kilder. Det er en meget anerkendt database.

Terrorismtracker.com er en organisation i England, der er sammensat af uafhængige sikkerhedsfirmaer og giver sikkerhedsrådgivning til stater og private. Der er tale om en anerkendt og meget anvendt database.

Oplysning om antallet af dræbte og sårede personer vil altid være et skøn på baggrund af de anvendte kilder. Nogle gange kan antallet af dræbte og sårede efterfølgende blive justeret. Det kan derfor forekomme, at man nogen tid senere kan læse, at tallene er blevet justeret.

I erklæringen om angreb er nogle gange anvendt formuleringen ”formodet HPG” eller ”formentlig HPG”. Der kan være tale om et angreb, hvor HPG ikke har påtaget sig ansvaret, eller ikke gør det med det samme. Det kan derfor afhænge af, om der kommer en anerkendelse straks eller senere. Hvis der tales om ”formodet” eller ”formentlig”, er det fordi, at alt peger på, at det er HPG, selv om de ikke har taget ansvaret for handlingen. Hvis CTA har manglet data i erklæringen, har de fremhævet det.

Erklæringen indeholder en mere detaljeret beskrivelse af 5 udvalgte aktioner. Det er eksempler, der giver et billede af de forskellige typer angreb. De nævnte eksempler er ikke usædvanlige i forhold til andre angreb. Dog er det sjældent, at der sker bortførelser af civile. Det så man navnlig tidligere.

De to erklæringer er opdaterede versioner af de erklæringer, der blev anvendt i byretten. For så vidt angår erklæringen om PKK er der navnlig forskel i kildematerialet, idet CTA har inddraget flere kilder, der er tilføjet i noterne. Teksten er stort set uændret, men der er foretaget små sproglige ændringer. For så vidt angår erklæringen om angreb er den primært opdateret. Den omtaler således også angreb, der har fundet sted efter 7. juni 2011. I alt væsentligt er der blot tale om en tidsmæssig opdatering med tilføjelse af yderligere kilder.

Siden 2005 har PKKs mål først og fremmest været oprettelse af et føderalt distrikt i Tyrkiet. PKK kræver ikke længere selvstændighed. Men PKK lægger ikke skjul på, at konføderation kan føre til selvstændighed. Før 2005 var PKKs erklærede mål et selvstændigt Kurdistan. Omkring 2005 blev formålet imidlertid redefineret som et Kurdistan med autonomi, der kan føre til selvstændighed. Som det ser ud nu, er det vanskeligt at forestille sig, at PKK vil gå over til at anvende ikke-voldelige midler for at opnå deres mål. Det vurderes, at PKK har 4.000-5.000 soldater. Tyrkiet har langt flere soldater, formentlig omkring 150.000 soldater. Hvis man regner alle med, er det nok snarere 500.000-600.000 soldater.

Udtrykket "landsbybeskyttere" eller "landsbyvogtere" anvendes om lokale landsbyer, der står i opposition til PKK. Mange af dem har våben, men ikke alle. De skal beskytte landsbyen, sig selv og dyr.

I erklæringen om angreb er der i mange tilfælde kun nævnt én kilde i forbindelse med omtalen af ét angreb. Formålet er blot at vise, at der har været et angreb. De citerede kilder har deres egne kilder. CTA har anvendt de mest pålidelige kilder.

I erklæringen om angreb er omtalt bortførelser. Når det drejer sig om bortførelse af militærfolk, politifolk og politikere, hører man ofte ikke noget til personerne efterfølgende. Når det drejer sig om bortførelse af skolelærere, vejarbejdere, landsbychauffører og lignende, bliver de ofte løsladt inden for 24 timer og får at vide, at de ikke må komme tilbage til området.

Hvis der i erklæringen om PKK angreb ikke står noget i parentes i forbindelse med omtalte angreb, er det CTA, der formoder, at angrebet har relation til PKK eller PKK-tilknyttede grupper.

Der findes mange kurdisk organisationer, der ikke har tilknytning til PKK. Der findes bl.a. en afhoppergruppe, der er kritiske over for både PKK og Tyrkiet. Der er også kurdiske politikere, der optræder uafhængigt eller med nye partier. Der er mange organisationer, der ikke har tilknytning til PKK. Vidnet har ikke fokuseret på sådanne kurdiske organisationer i Danmark eller Europa, da vidnet har fokuseret på PKK i erklæringen. Vidnet har således ikke set på organisationer uden tilknytning til PKK i Danmark eller Europa.

Ved vurderingen af, om en organisation har tilknytning til PKK, vil CTA vurdere en række forhold, herunder baggrund, ideologi, finansiering, støtte, brug af flag og symboler. Det kræver en nærmere undersøgelse at vurdere, om en organisation har tilknytning til PKK.

CTA har ikke samarbejdet med tyrkiske myndigheder i forbindelse med udarbejdelse af erklæringerne. CTA har ikke været involveret i de afhøringer af personer i Tyrkiet, som politiet har foretaget. CTA har ikke benyttet materiale fra personer, der er afhoppet fra PKK til myndighederne i Tyrkiet. Der er vistnok en enkelt kilde eller to, der hidrører fra personer, der er afhoppet fra PKK og har bosat sig i Europa.

Når PKK på sin egen hjemmeside tager ansvar for et angreb, har CTA anset det for en pålidelig oplysning. Når TAK gør det samme, har CTA ikke på samme måde tillid til oplysningens rigtighed. Når det er TAK, der tager ansvaret for et angreb, krydstjekker CTA derfor med de i øvrigt foreliggende oplysninger. PKKs hjemmeside opdateres dagligt, og det vil ikke være muligt for uvedkommende at ændre oplysningerne, der opdateres dagligt.

...

[Foreholdt erklæring af 1. juli 2011 om beskrivelse af udvalgte personer, bilag I-35-1, ekstrakt 36, side 24-39]. . . forklarede [vidnet], at han kan vedstå erklæringen. CTA har anvendt åbne kilder, herunder avisartikler. CTA fik fra anklagemyndigheden en liste med navne på personer, som de skulle beskrive ud fra åbne kilder. CTA har beskrevet personernes baggrund og relation til PKK. Hvis der var noget, der talte imod, at pågældende havde tilknytning til PKK, ville vidnet have medtaget en sådan oplysning. Senere har vidnet fundet andre dokumenter, herunder fra FN, der bekræfter oplysningerne i erklæringen, men CTA er ikke blevet bedt om at lave en opdateret version af erklæringen.”

Herudover har vidnet til retsbogen den 31. januar 2013 om de af anklagemyndigheden udvalgte tv-klip afgivet følgende forklaring:

”Vidnet vedstod den afgivne forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at CTA har modtaget videoer fra Københavns Politi, som de blev bedt om at gennemse og analysere. CTA har analyseret 92 timers videoklip og dagligt monitoreret udsendelser gennem en periode på omkring 3 uger. De har primært haft fokus på nyhedsudsendelser, dokumentar- og

og debatprogrammer og har mere eller mindre fulgt programmerne fra morgen til aften. CTA har ikke kunnet konstatere en udvikling i programmerne fra 2006 til 2010. Ved gennemgang af videoklip er det konstateret, at mærkedage hvert år markeres som en særlig begivenhed. Flere dage forinden mærkedagen omtales dagen, og man ”gør klar” til dagen ved at vise dokumentarprogrammer og demonstrationer. Der er flere særlige mærkedage, herunder den 4. april, der er Öcalans fødselsdag, 15. februar, der er dagen for Öcalans anholdelse eller ”det internationale komplot, den 15. august, der er årsdagen for PKKs første angreb eller ”genopstandelsesdagen”, den 27. november, der er årsdagen for PKKs stiftelse, ”ugen for heltemod” i ugen op til den 21. marts, samt 14. juli, der er modstandsdagen, hvor man mindes PKK-medlemmer, der er afgået ved døden i forbindelse med sultestrejke. Der er tale om en bred martyr dyrkelse. Newroz er en kurdisk forårsfest i begyndelsen af april, der fejres af alle kurdere, men Roj TV bruger mere denne begivenhed til at fejre PKK. I forbindelse med kvindernes internationale kampdag den 8. marts sendes der meget om den kvindelige guerilla.

Med hensyn til kamphandlinger er der næsten 100 % sammenfald mellem indholdet på PKKs hjemmesider og udsendelsernes tekstmæssige indhold på Roj TV. De har et klart indtryk af, at der er tale om det samme indhold, herunder også de sproglige fejl, som fremgår af PKKs hjemmeside. Samtlige udtalelser fra Öcalan læses op. Han ved ikke, om der først er sket offentliggørelse på hjemmesiden. Der anvendes en bestemt retorik på Roj TV, herunder ”Medyaforsvarsområdet”, ”tortursystemet på Imrali”, ”forgiftning af Öcalan”, som er udtryk, som Öcalan selv har fundet på og defineret. De udtryk, som PKK bruger, bliver meget ofte anvendt på Roj TV. Der er flere eksempler herpå, herunder udtryk som ”helteugen” og ”krigsregime”.

Gennemgangen af videoklip skete efter mundtlig anmodning fra hans chef. Han ved ikke, om der foreligger en skriftlig anmodning fra Københavns Politi. CTA har modtaget i alt 4 anmodninger. Han har været ansat hos CTA siden 2006 og modtog den første anmodning nogle måneder efter sin ansættelse. Han monitorerede udsendelser i to uger i 2006 og omkring en uge i 2010/2011 og i 2012. Det skete både i og uden for arbejdstiden fra formiddagen til omkring kl. 22.00/23.00. Han fulgte udsendelser på både tyrkisk, kurdisk og iransk. Han husker ikke, om han også så engelsksprogede udsendelser. Han har i hvert fald set udsendelser på to kurdiske dialekter. Han kan ikke oversætte kurdisk, men han kan forstå indholdet af programmerne. Der er en befolkningsgruppe, der stammer fra ”Med”. På

tyrkisk er der et ord, der betegner en historisk stat som ”Med”. Medyaforsvarsområdet er defineret af Öcalan.

Det er deres indtryk, at pressemeddelelser fra PKK bliver lagt på hjemmesiden. Hvis der er tale om PKK-medlemmer i bjergområderne, er det meget sjældent, at journalister får adgang. KCK er en større paraplyorganisation, som er styret af PKK. Alle udtalelser fra PKK-ledere formidles gennem KCK.

CTA har ikke foretaget en detaljeret undersøgelse af Firat News Agency, men det er deres indtryk, at de nyheder, der findes på Firat News Agency, også findes på Roj TV.

CTA har heller ikke foretaget en detaljeret undersøgelse af CDK, men det er deres indtryk, at der er tale om en mere politisk afdeling af PKK i Europa.

CTA har kun undersøgt terrorgrupper og terrorrelevant information. De har ikke undersøgt andre referencerammer, herunder f.eks. Danmarks Radios forhold til Ritzau. Udsendelser fra Al-Qaeda bliver typisk redigeret og klippet, inden de bliver vist af forskellige medier, herunder af ”venligtsindede” medier. Al-Qaeda vælger derfor ofte at sende via eget internet- og videosystem, så de bliver bragt i uredigeret form.”

Imdat Yilmaz har til retsbogen den 31. januar 2013 afgivet følgende forklaring:

”Imdat Yilmaz vedstod den afgivne forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at han i marts 2008 blev ansat som kontorassistent, og at han efter ca. to uger blev direktør. Han havde ikke nogen journalistisk, økonomisk eller ledelsesmæssig baggrund. Det var bestyrelsen, som besluttede, at han skulle være direktør. Det var ikke PKK, der havde placeret ham som direktør i Roj TV. Zonoozi var ingeniør, og han ved ikke, om Zonoozi også havde journalistisk baggrund.

Da han var ansat hos Danmarks Statistik, var han samtidig formand for Feykurd, der er en kurdisk forening. Han skulle først og fremmest oplyse om kurdernes vilkår og kultur. Gennem foreningen havde han kontakt til politiske kredse og NGO’er i Danmark. Der var debatmøder m.v., og bestyrelsen hos Roj TV kendte til ham på forhånd.

Roj TV har fortsat nogenlunde samme størrelse som i 2008. Han ved ikke, hvem der har ledelsen over Roj NV, herunder om Roj NV ledes af PKK. Han er fortsat direktør for Roj TV. Der er fortsat tale om et administrationskontor, men navnet er ændret til Nuce TV. Programmerne produceres stadig i Belgien. Han har fortsat ikke kendskab til ledelsen i Roj NV. Roj TV er ikke en fortsættelse af Med TV eller Medya TV.

De helligdage, der omtales i e-mailen af 27. november 2009, er måske afslutningen af ramadanen. Han kan ikke huske, hvilken historisk sammenhæng, der henvises til i brevet af 18. juni 2010 fra Roj TV.

Han har aldrig været i en PKK-lejr eller truffet uniformerede guerilla-medlemmer.

Fra marts 2012 har de sendt fra Nuce TV, der ikke er det samme som Roj TV. De har drøftet sagen med Radio- og tv-nævnet. De har ansat en programchef, der samtidig er deres bestyrelsesformand, og som har sin daglige gang i Danmark. Udsendelserne bliver fortsat produceret i Belgien hos Roj NV og Sterk. Redaktionsmøderne holdes fortsat i Belgien. Han har et par gange deltaget i møderne, hvor der er folk fra produktionsselskaberne. De daglige redaktionelle beslutninger træffes fortsat i Belgien. De har tidligere meddelt Radio- og tv-nævnet, at de daglige redaktionelle beslutninger blev truffet i Danmark. Roj-TV havde imidlertid en meget bred programflade, mens Nuce TV alene sender nyheder. Fra Danmark har man fastlagt tidspunkterne for udsendelserne, mens de daglige redaktionelle beslutninger træffes i Belgien. Det er hans opfattelse, at det er i overensstemmelse med Radio- og tv-nævnets tilladelse. I 2010 vidste han ikke, hvem der sad i den nye ledelse i Roj NV. Det var ikke ledelsen i Roj NV, som traf de redaktionelle beslutninger, men journalister. Efter byrettens dom har han overordnet sat sig ind i Roj TVs sendetilladelse. Det er hans opfattelse, at det ikke er forkert, at de daglige redaktionelle beslutninger træffes i Belgien og ikke i Danmark.

PKK omtales generelt ofte i medierne, herunder også i de tyrkiske medier. Han har ikke noget PKK-kodenavn. Han ved ikke, om der fra Denge Mesopotamia udsendes meddelelser fra PKK-guerillaer. I Danmark kan han ikke modtage udsendelser fra Denge Mesopotamia, og han kan derfor ikke følge med i udsendelserne. I 2008-2010 købte Roj TV programmer fra et produktionsselskab.

Mailkorrespondancen, hvori der omtales patrioter, har ikke noget med guerillaen at gøre. Han ønsker ikke at svare på, om han opfatter guerillaen som patrioter.

Han kender ikke til det USB-stik, der blev fundet på hans bopæl.

Devrim Akcadag har aldrig været ansat hos Roj TV. Han ved ikke, om Devrim Akcadag har været ansat hos Roj NV. Han har kun mødt Devrim Akcadag nogle få gange.

Foreholdt referat af 5. marts 2009 vedrørende møde i Tyskland den 4. marts 2009 forklarede Imdat Yilmaz, at Devrim Akcadag deltog i mødet i Tyskland som tolk, da han kunne tysk. Brevet af 8. marts blev tilbagedateret efter ønske fra Devrim Akcadag. Han spurgte ikke om årsagen hertil.

Han har aldrig mødt Abdullah Sen/Hamza. Den person ”Hamza”, der nævnes i e-mailkorrespondancen, ved han ikke, hvem er. Det havde ikke noget med penge at gøre.

Han ønsker fortsat ikke at svare på, hvem der har udfyldt indbetalingskort. Han har selv indbetalt kontante beløb på Roj TVs støttekonto, hvilket blev påtalt af bestyrelsen, som mente, at han ikke skulle blande sig i det.

Foreholdt e-mail af 28. maj 2010 fra revisor Henrik Broe (ekstrakt 27, side 35) er det korrekt, at revisor også har kritiseret hans indbetalinger til støttekontoen.”

Herudover har Imdat Yilmaz til retsbogen den 20. februar 2013 afgivet følgende forklaring:

”Imdat Yilmaz forklarede supplerende blandt andet, at der i marts 2008 skete udskiftning af ledelsen, men at han ikke kan udtale sig om tidspunktet for oprettelsen af døgnbokskontoen, da det skete før hans ansættelse hos Roj TV. Han er helt sikker på, at han ikke kender Hamza eller Abdullah Sen.

Henrik Winkel havde indflydelse på de beslutninger, der blev truffet i selskaberne, og han kender ikke noget til, at selskaberne skulle være kommet under PKKs kontrol.

...

Foreholdt uddrag af lydfilen [samtale den 30. juli 2008] forklarede Imdat Yilmaz, at han ikke kan huske den pågældende samtale. Han har ikke kendskab til mødet, og det ligner ikke hans stemme. Han er sikker på, at det ikke er ham, der taler.

Det var ham, der besluttede, hvem der skulle være forsvarsadvokat i straffesagen. Han drøftede det forinden med Henrik Winkel og bestyrelsen. Henrik Winkel var skeptisk i starten. Det var ikke noget, som Vahdettin Tayfur havde indflydelse på.

Foreholdt ekstrakt 27, side 82 (mailkorrespondance fra 6. april 2009), fastholdes det, at Henrik Winkel var med til at tage beslutningen om at antage advokat Bjørn Elmquist som forsvarer.

Foreholdt ekstrakt 27, side 165 (referat af møde den 7. maj 2010 i Belgien mellem Roj NV og Roj TV), forklarede Imdat Yilmaz, at det er Henrik Winkel, der har skrevet udkast til referat. De forsøgte ikke at skjule noget. Vahdettin Tayfur deltog ikke i mødet.

Han har modtaget mange beskeder på sin telefon. Der kan også være tale om PKK-relaterede beskeder, da han er af kurdisk afstamning.

Foreholdt ekstrakt 31, side 7 (sms-besked af 21. marts 2010), forklarede Imdat Yilmaz, at der er tale om en generel besked, som blev sendt til mange mennesker. Han havde ikke overvejet at slette sms'en.

Foreholdt ekstrakt 31, side 8 (sms-besked af 12. februar 2010), kan han ikke huske den pågældende sms-besked. Han kan heller ikke huske, om han deltog i demonstrationen. Der blev sendt beskeder til personer, der stod på en telefonliste. Det var naturligt, at han som direktør for tv-selskabet, modtog sms-beskeden.

Foreholdt ekstrakt 31, side 9 (sms-besked af 27. november 2009), forklarede Imdat Yilmaz, at "Hr. Ibrahim" ikke er Ibrahim Yilmaz. Han har kendt Siat Celik i mange år gennem den kurdiske forening. Det er korrekt, at Siat Celik er sigtet for terrorfinansiering af PKK. Han kender også nogle af de andre sigtede i den pågældende sag. Retsmøderne er blevet holdt for lukkede døre, men han er mødt op uden for retslokalet, da han var nysgerrig. Efter hans opfattelse er de sigtede uskyldige.

Han fastholder, at han aldrig har været i en PKK-lejr eller mødt uniformeret guerillasoldater.

Foreholdt tillægsekstrakt XIII, side 4-5 (foto), forklarede Imdat Yilmaz, at det er ham, der står til venstre på billedet. Han kender ikke personen til højre på fotoet. Billedet er formentlig optaget i 2003 i Mahmur-lejren. Det var i forbindelse med en rejse i den kurdiske forening. Der er tale om en flygtningelejr i Irak og ikke en PKK-lejr. Han har ikke været i en PKK-lejr. Han stod tilfældigt ved siden af den anden person, da fotoet blev taget. De var en gruppe af flere personer i lejren.

Han kan godt have deltaget i et møde på Strandgårdsskolen i Ishøj den 5. februar 2012.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 102-105 (fotos), bekræftede Imdat Yilmaz, at det er ham, der ses på fotoet, hvor han ankommer til mødet på Strandgårdsskolen den 5. februar 2012. Det var ikke et PKK-relateret møde, men et foreningsmøde. Han ønsker ikke at kommentere, at der var PKK-flag og Öcalan-flag på mødet.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 83, 87, 90, 92 og 100 (rumaflytning fra mødet den 5. februar 2012 på Strandgårdsskolen), forklarede Imdat Yilmaz, at han ikke kan huske detaljer fra mødet, herunder hvem der åbnede mødet og holdt taler. Han husker ikke det konkrete indhold af mødet, herunder at der skulle være omtalt en indsamling til gasmasker. Han har ikke kendskab til "retfærdighedsudvalget".

Han har deltaget i et møde på en café den 27. juli 2012, hvor Ibis Tas, Deniz Ablay (Devrim) og Adem Uzun deltog. Han skulle ikke mødes med Adem Uzun, men med Ibis Tas.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 107 (telefonaflytning den 27. juli 2012), ønsker han ikke at udtale sig om samtalen. Han er bekendt med, at Uzun er fængslet i Frankrig, men han ved ikke hvorfor.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 143-153 (vedrørende Adem Uzun, herunder fotos), bekræftede Imdat Yilmaz, at Adem Uzun er med på billederne.

Han kan godt have deltaget i en demonstration den 28. juli 2012.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 114-118 (vedrørende demonstration 28. juli 2012), kan han bekræfte, at Adem Uzun er med på et af billederne. Han ved ikke, hvad det er for nogle flag, men der er blandt andet flag med Öcalans billede på. Der er tale om PKK-flag. Han deltog i demonstrationen, da alle andre også deltog. Det var ikke en PKK-relateret demonstration.

Han har været formand for Fey-Kurd indtil 2004/2005, hvor han har arbejdet for den kurdiske sag. Han blev formand for Fey-Kurd i midten af 1990'erne. Han havde blandt andet kontakt til politiske kredse i Danmark, herunder også politiske partier i Folketinget. Der blev også inviteret medlemmer fra det tyrkiske parlament, som kunne fortælle om situationen i Tyrkiet. Der var synspunkter fremme om demokratisering.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 31 (dokument vedrørende Fey-Kurd, der er fundet på Imdat Yilmaz' computer), kan han ikke huske, om det er ham, der har skrevet det pågældende dokument. Det er nok ikke ham, der har skrevet det, for han er ikke så god til engelsk. Han ønsker ikke at kommentere dokumentets indhold.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 34 (dokument vedrørende Fey-Kurd, der er fundet på Imdat Yilmaz' computer), kan han ikke huske, om han har skrevet det pågældende dokument. Det er hans opfattelse, at en løsladelse af Öcalan kan løse det kurdiske problem, og at en ophævelse af forbuddet mod PKK kan være starten på en demokratisk løsning.

Foreholdt tillægsekstrakt 9, side 35-38 [brev af 28. maj 2002 fra Fey-Kurd med overskriften "nej til terrorlovgivning"], kan han ikke huske, at han har skrevet dokumentet, men det må være ham, da han var formand for Fey-Kurd på det pågældende tidspunkt. Det var uforståeligt, at EU så mange år efter satte PKK på terrorlisten.

Foreholdt ekstrakt 27, side 144 (referat af bestyrelsesmøde den 25. marts 2009), forklarede Imdat Yilmaz, at Roj TV ikke har noget "forklaringsproblem" med at have en dansk sendetilladelse og sende fra et andet land. Det er ikke forkert at sende fra et andet EU-land. Han har set Roj TV næsten hver dag. Der vises nyheder, hvor PKK omtales, men der er ikke tale om egentlige programmer om PKK. Det er naturligt, at nyhederne også omfatter PKK-begivenheder. Henrik Winkel var ikke fuldstændig enig med ham vedrørende dette spørgsmål. Han var klar over, at PKK havde mærkedage, som blev vist på Roj TV. Der

skete en masse ting i Kurdistan i tiden op til mærkedagene, hvilket derfor også blev vist i nyhederne. Han var klar over, at der før og efter mærkedage var nyhedsudsendelser, der omhandlede PKK.

Han har ikke ønsket at lade sig afhøre af politiet vedrørende selskabets bankforbindelse, og han ønsker fortsat ikke at lade sig afhøre herom. Han ønsker heller ikke at kommentere spørgsmål om finansiering af selskabets drift.

...

Foreholdt brevet af 7. april 2002 [brev fra Fey-Kurd til Anders Fogh Rasmussen] kan han godt huske, at han skrev brevet, men ikke det nærmere indhold heraf. Brevet er dækkende for hans generelle opfattelse af den kurdiske situation. Endemålet er, at kurdere skal kunne opnå samme rettigheder som alle andre. "Københavnerkriteriet" var et kriterium, som Tyrkiet skulle opfylde for at blive medlem af EU.

Det var ham, der i 2005 rettede henvendelse til advokat Bjørn Elmquist. Han så en tv-udsendelse, hvor det blev omtalt, at Danmark skulle lukke for Roj TV. Som formand for Fey-Kurd rettede han derfor henvendelse til advokat Bjørn Elmquist. Der var ikke nogen konkret sag på det tidspunkt, men kontakten med advokaten blev opretholdt.

Han overtog "konstruktionen" fra Zonoozi, og det er ikke noget, som han selv har skabt. Ansøgningerne om sendetilladelse er udarbejdet af Zonoozi, og det var, som det hele tiden havde været. Han havde derfor ikke anledning til at orientere Radio- og tv-nævnet om ændringer. Mødet på Strandgårdsskolen var ikke et hemmeligt møde, og det blev også omtalt i en kurdisk avis. Han tænkte ikke nærmere over, at der var overvågningskameraer på skolen. Han har kun deltaget i lovlige demonstrationer. Han kan ikke huske, at politiet skulle have afbrudt en demonstration, som han har deltaget i."

Vahdettin Tayfur har til retsbogen den 20. februar 2013 afgivet følgende forklaring:

"Vidnet vedstod den afgivne forklaring, idet det præciseredes, at det var som journalist, at han har været til stede under PKK-aktioner. Han har ikke selv deltaget heri. Han har som journalist dækket episoder, og han har intet forhold til PKK. Der er fortsat ikke verserende sager mod ham i Belgien.

Han er stadig ansat hos Roj NV. I perioden 2006-2010 var hans arbejdsopgaver at sørge for tv-udsendelser og reportager samt live-programmer. Der var andre, der havde ansvaret for nyhedsudsendelserne. Han kan ikke huske, hvem der havde ansvaret herfor, da det skiftede. Han ved heller ikke, hvem der er ansvarlig for nyhederne i dag. Der produceres ikke nyheder hos Roj NV i dag. Han er chefredaktør hos Roj NV. I 2006 var han dog ikke chefredaktør, men han havde en af de ledende poster i Roj NV. Han ved ikke, hvem der bestemte, hvad der skulle sendes i nyhederne. I perioden 2006 til 2008 var det Metin Yüce, der var ansvarlig for virksomhedens drift. Han kan udelukkende udtale sig om de programmer, som han selv havde ansvaret for.

Foreholdt ekstrakt 33, side 144 (foto), forklarede vidnet, at personen i midten er Murat Karayilan, mens personen til højre er Zonoozi, og personen til venstre er Metin Yüce.

Foreholdt foto i ekstrakt 33, side 173, forklarede vidnet, at han ud over Metin Yüce og Zonoozi ikke kender de andre personer på billedet.

Han vil ikke besvare spørgsmål om, hvorvidt han har sympati for PKK. Han ønsker ikke at besvare spørgsmål om sin politiske og personlige holdning i forhold til Öcalan. Han betragter afdøde guerilla-medlemmer som martyrer, da han selv har oplevet det i sin egen familie. Han ønsker i øvrigt ikke udtale sig om sine politiske holdninger.

Foreholdt ekstrakt 34, side 44-47 (dokument til "Europa Koordinationen" fra "Amed Dicle" af 25. august 2007, der er fundet ved ransagning hos Roj NV), forklarede vidnet, at han ikke har skrevet det pågældende dokument, og at han første gang har set dokumentet under nærværende sag. Der er mange computere hos Roj NV. Han har tilrettelagt politiske debatprogrammer, herunder Rojev-programmer. Han opfatter dokumentet som et "komplot" imod ham. Han har ikke på noget tidspunkt været ansvarlig for nyhedsudsendelser. Ordet "Görsel" siger ham ikke noget. Han ved ikke, om dette begreb er anvendt på Roj NV. Han har ikke skrevet nogen del af dokumentet. Han begyndte først at arbejde for Roj NV i 2006, og der er flere forhold i dokumentet, der ikke stemmer med hans situation.

Han har besøgt PKK-lejre tre gange for at lave reportager, som blev udsendt på Roj NV. Når han lavede reportager, opholdt han sig i kortere perioder i området. Normalt tog reportagearbejdet 2-3 dage. Han har ikke været bevæbnet, mens han har været i en PKK-lejr.

Han har set våben i lejren, og han har også affyret skud i en PKK-lejr. Han gjorde det af ren nysgerrighed. Han mindes at have haft våben i hånden en enkelt gang. Han bar ikke uniform, men en kurdisk dragt, som blandt andre nogle PKK-medlemmer også havde på. Det var af praktiske årsager. Han har været med på patrulje med PKK i forbindelse med optagelse af reportage samt køreture mellem flere lejre. Han mindes ikke at have været bevæbnet i forbindelse med patrulje, men det vil han ikke afvise.

Forevist ekstrakt 9, side 156 (foto), bekræftede vidnet, at det er ham på billedet, og at han har et gevær i hånden. Han skulle skyde efter en sten. Billedet er taget i Medyaforsvarsområdet.

Forevist ekstrakt 9, side 157 (foto), bekræftede vidnet, at det er ham på billedet, og at han har et våben i hånden. De var på vej hen til et andet sted for at lave en reportage. Der var andre personer, som havde kamera med.

Han kender Henrik Winkel gennem Roj TV. Han har en enkelt gang deltaget i et møde med Henrik Winkel. De talte om indholdet af udsendelserne, herunder forbedringer heraf. Han kan ikke huske, om Henrik Winkel kritiserede udsendelserne for at være propaganda for PKK. Han kan ikke huske, om der var kritik, eller om de var uenige herom.

Foreholdt ekstrakt 27, side 178 (oplæg til møde den 1. juli 2010 på Roj TVs kontor) og side 179-180 (Henrik Winkels notater fra mødet), forklarede vidnet, at han ikke kan huske mødet. Der var ikke nogen relation til PKK. Han mindes ikke, at Henrik Winkel skulle have udtalt kritik vedrørende propaganda.

Forevist ekstrakt 33, side 144 og 172 (fotos), forklarede vidnet, at han ikke ved, hvorfor billederne er taget. Der er et af billederne, der blev taget af Metin Yüce til privat brug. Den dragt, som personerne bærer, er normale og klassiske kurdiske dragter, der er behagelige at bruge i bjergrige områder. Bælterne er lidt bredere for at kunne støtte ryggen.

Han mødte første gang Zonoozi i Belgien i 2006. Dengang var Zonoozi direktør for Roj TV. I efteråret 2011 ringede Zonoozi til ham i Belgien. Det var efter, at vidnet i august 2011 havde afgivet forklaring i byretten. Zonoozi meddelte, at han skulle afgive forklaring, samt at han havde samvittighedsproblemer og ikke kunne sove om natten. Zonoozi oplyste, at Tyrkiet og Iran havde truet ham, og at han havde dårlig samvittighed, da han havde af-

givet urigtig forklaring på grund af trusler. Zonoozi har ikke fortalt ham om et møde i Kandil-bjergene, men det har han hørt om senere.

Efter vidnet afgav forklaring i byretten, er hans familie blevet truet i Tyrkiet. Der blev også bragt billeder af ham i de tyrkiske medier og urigtig omtale af hans udtalelser. Det tyrkiske politi har to gange opsøgt hans familie og truet dem med våben.”

Henrik Caprani Winkel har til retsbogen den 4. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

”Henrik Caprani Winkel vedstod den afgivne forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at han kort tid forinden straffesagens behandling deltog i et møde på advokat Bjørn Elmquists kontor. Han ved ikke, hvem der mødte sammen med Imdat Yilmaz.

Forevist fotos af Vahdettin Tayfur (tillægsekstrakt 9, side 156 ff.) har han ikke kendskab til, at Vahdettin Tayfur skulle have været i lejre Nordirak eller have optrådt uniformeret.

Han har heller ikke kendskab til, om Imdat Yilmaz havde PKK-relationer. Han vidste blot, at Imdat Yilmaz kom fra Danmarks Statistik, og han havde ikke anledning til at foretage yderligere undersøgelser eller spørge Imdat Yilmaz, om han havde relationer til PKK. Han kan ikke huske, at han har anvendt betegnelsen ”instrument” om Imdat Yilmaz, og han kan ikke uddybe det nærmere.

Han har kun set udsendelser på Roj TV en enkelt gang. Han bemærkede, at der tit optrådte billeder af Öcalan og PKK-flag. Han henstillede derfor, at udsendelserne ikke blev gjort mere kontroversielle end nødvendigt.

Han ved fortsat ikke, om Vahdettin Tayfur var med i ledelsen i Roj NV. Da han havde møde med Vahdettin Tayfur, fik han blot at vide, at Tayfur havde det pressemæssige ansvar. Han har ikke selv haft noget med den redaktionelle linje at gøre.

Han syntes ikke, at Roj NV har været loyale i samarbejdet med Roj TV. Han har løbende fremsat henstillinger over for Roj NV, som blev positivt modtaget, men der skete ingenting. Han har f.eks. henstillet, at udsendelserne også blev sendt på engelsk, men der skete ikke noget. Han frygtede ikke noget som helst fra Roj NVs side, men det var en god idé, at de kunne tale om tingene og beslutte sig for noget.

Da han underskrev ansøgningen til Radio- og tv-nævnet, kan han ikke huske, om selskabet Roj TV var stiftet. Det var vidnet, der formulerede selve ansøgningen, men Zonoozi der tog initiativet hertil. Han kendte ikke Zonoozi på forhånd. I virksomheden blev der foretaget en opdeling af den økonomiske, administrative og produktionsmæssige side. Det økonomiske foregik gennem revisor, hvilket også gjaldt mellemregningskontoen i forhold til Zonoozi. Han opfordrede flere gange Zonoozi til at komme med bilag, men det skete ikke. Det er hans opfattelse, at mellemregningskontoen var baggrunden for afskedigelsen af Zonoozi.”

Herudover har Henrik Caprani Winkel til retsbogen den 6. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

”Henrik Caprani Winkel forklarede supplerende blandt andet, at det var Zonoozi, der rettede henvendelse til ham. Han skrev ansøgningen til Radio- og tv-nævnet i samarbejde med Zonoozi. Han fik oplysningerne fra Zonoozi, da han ikke selv havde forstand på tv-udsendelser. Efter hans opfattelse var der ikke en modsætning mellem sendetilladelsen og de faktiske forhold.

I forbindelse med den tyske sag fik han gennem pressen og nogle af de involverede kendskab til, at Roj TV ikke måtte handle med Viko. Det opfattede han som et ”berufsverbot”.

Foreholdt e-mail af 28. december 2007 til Flemming Grænge Hansen (ekstrakt 27, side 52) kan han ikke erindre, om en lønforhøjelse til Zonoozi skulle have været den udløsende faktor. Han kan ikke huske, hvad Zonoozi fik i løn, eller at han skulle have fået en lønforhøjelse.

Han kan ikke huske sin e-mail af 25. april 2007 til Zonoozi (ekstrakt 26, side 89). Det er korrekt, at de havde et verserende spørgsmål om mellemregningskontoen, hvor Zonoozi ikke fremkom med de fornødne bilag. Mellemregningen med Zonoozi blev ikke nedbragt, men steg løbende. Det var revisor, som gjorde ham opmærksom på forholdet. Der var tale om et ulovligt aktionærlån, da Zonoozi samtidig var aktionær i selskabet.

Det var vidnet, der i sin tid rettede henvendelse til revisor Nejstgaard, da de tidligere havde haft et samarbejde inden for det selskabsretlige område. Der var tale om et respekteret og

velrenommeret revisionsfirma, og han og Nejstgaard delte i øvrigt samme politiske overbevisning.

Han kendte ikke Imdat Yilmaz i forvejen. Efterfølgende fandt han ud af, at Imdat Yilmaz havde været formand for Fey-Kurd. Da Imdat Yilamnz blev direktør, kørte det videre som hidtil. Han betragtede blot ansættelsen som en udvidelse af medarbejderstaben. Revisor har ikke oplyst om problemer med mellemregninger i forhold til Imdat Yilmaz. Da Imdat Yilmaz blev ansat, gjorde vidnet ham opmærksom på, at de ikke måtte modtage kontante midler på kontoret.

Han blev først informeret om Zonoozis besøg i Kandil-bjergene i forbindelse med nærværende sag. Det er mærkværdigt, at Zonoozi ikke på et tidligere tidspunkt oplyste, at der kom penge fra PKK. Det var totalt nyt for ham. Det var først i maj 2010 gennem en artikel i Berlingske Tidende, at han fik kendskab til Zonoozis besøg i Kandil-bjergene. Han ville helt klart have reageret og indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling, hvis han havde fået oplysning om betalinger fra PKK. Det var utilfredsstillende, at der var en langvarig proces i gang hos politiet, uden at der skete noget. Han opfattede det som om, at der var nogle politiske ”overtoner”. Ganske kort tid før Zonoozi fratrådte, lavede de en fælles erklæring til pressen og politiet, hvoraf fremgår, at Roj TV ikke havde nogen forbindelse til PKK. Erklæringen fremgår af brev af 14. juni 2010 til Københavns Politi (ekstrakt 3, side 34).

Zonoozi har ikke oplyst, at der skulle være sket betalinger fra ansatte hos Roj TV til PKK. Hver eneste ind- og udbetaling blev dokumenteret og gennemgået af revisor.

I forbindelse med klagesagerne i Radio- og tv-nævnet leverede de alt det materiale, som de blev bedt om. De anvendte samme journalistiske fremgangsmåde som blandt andre TV2 og BBC. Det var Zonoozi, der havde ansvaret for besvarelserne til nævnet.

Foreholdt Zonoozis forklaring for byretten (ekstrakt 2, side 172) kan han ikke erindre, at han skulle have holdt et møde med Zonoozi i sin bil. Det passer ikke, at de har haft et sådant møde.

Han opfordrede utallige gange Zonoozi til at fremlægge materiale vedrørende mellemregningen, som Zonoozi hævdede at være i besiddelse af, men der skete ingenting. Da Zonoozi ikke ønskede at samarbejde, blev inkassosag indledt.

Foreholdt e-mail af 19. juni 2008 har han sammen med revisor deltaget i et møde på advokat Torben Svendsens kontor. De var indstillet på at finde en løsning. Efter mødet troede han, at Zonoozi nu ville fremskaffe bilagene, men der skete fortsat ikke noget. Senere udtrådte advokat Torben Svendsen af sagen. Efter at Zonoozi fratrådte, har vidnet ikke haft noget med ham at gøre, bortset fra mødet hos advokat Torben Svendsen. Der er afsagt udeblivelsesdom i 2009, men Zonoozi har ikke betalt det idømte beløb på ca. 450.000 kr. med tillæg af renter og omkostninger. Zonoozi har flere gange forsøgt at få sagen genoptaget, og i Højesteret behandles der i øjeblikket en anmodning om genoptagelse.

Foreholdt e-mail af 13. juni 2008 til Bjørn Grænge Hansen (ekstrakt 27, side 60) er det vidnets opfattelse, at e-mailen må ses i en tidsmæssig sammenhæng. I forhold til selskabet var det helt klart, at man ikke kunne leve med mellemregningskontoen. Realiteten var, at Zonoozi blev fyret på grund af mellemregningen. Det kan godt være, at der også var nogle, der ønskede at slippe af med Zonoozi, men det var ikke afgørende.

Foreholdt sin forklaring for byretten (ekstrakt 1, side 76) er det korrekt, at programlægningen foregik i Belgien. Han konstaterede bare, at det var i Belgien, at indholdet af udsendelserne blev bestemt. Han har ikke haft ansvar for de redaktionelle forhold. Det var først og fremmest delegeret til Zonoozi, men der var også andre ansatte på kontoret i Danmark, der havde ansvar herfor.

Han har ikke haft indflydelse på ansættelsen af Imdat Yilmaz som kontomedarbejder. Det var selskabets bestyrelse, der havde besluttet at ansætte Imdat Yilmaz. Han forudsatte, at Zonoozi fortsatte med være i Roj TV. Han kunne ikke bestemme som bestyrelsesformand, og han havde kun én stemme, som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Foreholdt afskrift af samtale af 18. juni 2008 forklarede vidnet, at han ikke troede på Zonoozis oplysning om, at han var blevet fyret af Hamza. På det tidspunkt virkede Zonoozi meget forvirret. Fra sommeren 2008 til 2010 har han gjort opmærksom på, at det var uhenigtsmæssigt, at man brugte billeder af Öcalan i tv-udsendelserne. Han havde ikke nogen

anelse om, at Roj TV var finansieret af PKK, eller at Zonoozi havde været på besøg i Nordirak.

Foreholdt uddrag af lydfil af samtale den 18. juni 2008 med Zonoozi fastholder han, at det først var i 2010, at han fik kendskab til finansieringen fra PKK. Han opfattede det sådan, at hvis man efterfølgende ville lave en anden konstruktion, kunne det være fornuftigt at have sendetilladelsen i Belgien, men sådan var de faktiske forhold ikke.”

Manouchehr Tahsili-Zonoozi har til retsbogen den 6. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

”Manouchehr Tahsili-Zonoozi forklarede blandt andet, at han er født i Iran og taler flere sprog, herunder persisk, kurdisk og tyrkisk. Han kom til Danmark i 1983. Han er ingeniør-uddannet, og hans familie bor i Danmark. I 1999 stiftede han Mesopotamia Broadcast A/S METV. Dette selskab sendte nyhedsprogrammer til Mesopotamia-området, hvilket primært består af kurdere. Efter hans opfattelse var der behov for en tv-kanal i det pågældende område. Selskabet havde fem stiftere, som samtidig var aktionærer. De havde hver især aktier for 100.000 kr. De øvrige fire stiftere kom fra kurdiske miljøer i Danmark. Der var i 1999 søgt om sendetilladelse for Mesopotamia Broadcast. Den 19. marts 2008 udtrådte han af selskabets bestyrelse og direktion, og han blev erstattet af henholdsvis Herman Ibrahim Ayaz og Imdat Yilmaz.

I 2003 udfærdigede han sammen med Henrik C. Winkel ansøgningen vedrørende Roj TV. Han kendte ikke Henrik C. Winkel, men hørte om ham gennem en anden advokat i forbindelse med en privat sag. De fik sendetilladelsen og registreringen i 2004. De redaktionelle beslutninger om programlægningen blev besluttet hos Roj NV. Han afleverede en liste med de redaktionelt ansvarlige personer til Kulturministeriet.

Roj TV A/S blev stiftet i 2003. I forbindelse med klager fra tyrkiske myndigheder valgte de af sikkerhedsmæssige grunde at oprette Roj TV for at få adskilt sendetilladelsen og tv-udsendelserne. Programmerne blev primært produceret hos Roj NV, men de købte også programmer af Viko. De producerede ikke selv fjernsyn i Danmark. De var kun udbyder af udsendelser. Nyhedsudsendelserne kom fra Roj NV. Der var mellem 250-300 ansatte i Roj NV. I Roj TV var der oprindeligt kun ansat vidnet og en sekretær. Senere blev medarbejderne udvidet til omkring 16-18 personer. Der var mellem 4-5 personer på hovedkontoret i

København. De havde ikke indflydelse på udsendelserne. Roj NV sendte en liste med programmer, som de herefter betalte for. Der var ikke nogen journalister i Danmark, bortset fra en enkelt journalist i slutningen af forløbet. De fik aldrig en fast kontrakt med Roj NV, og det var Roj NV, der fastlagde hele konceptet.

Roj NV lavede tidligere programmer til Med TV i England. Med TV blev lukket på baggrund af udsendelsernes indhold, og da det var PKK-relateret. Han har kendskab til, at Roj NV også har leveret udsendelser til Medya TV i Frankrig. Medya TV er tillige blevet lukket på grund af PKK-relationer. Roj TV sendte på samme sendefrekvens som Med TV og Medya TV. Der var tale om samme koncept, og det var de samme journalister, som også tidligere havde lavet udsendelser til Med TV og Medya TV. Man fortsatte blot dette i Roj TV.

Han har aldrig modtaget klare oplysninger fra Roj NV om ejer- og revisorforhold. Der har været problemer med Roj NV i forhold til de belgiske myndigheder, og hos Roj TV har man ikke kunnet få en bankkonto i Belgien, fordi de hed noget med Roj. Disse forhold bekymrede ham. Han kendte direktøren for Roj NV, Metin Yüce. Roj TV havde ikke indflydelse på ansættelsen af journalister i Roj NV. Efterfølgende har han fundet ud af, at journalisterne kom fra PKK. De blev uddannet i PKK-lejre i Medyaforsvarsområdet, hvor de fik en ideologisk uddannelse. Roj NV havde repræsentanter i lejrene. De anvendte satellittelefoner fra Roj NV til lejrene. PKK-guerillamedlemmer havde fået kameraer fra Roj NV, så de kunne filme kamphandlinger. Der er også en kortbølgeradio hos Roj NV, som sender radioudsendelser fra Belgien til Mellemøsten. Der var tale om samme telefonnummer, som til tv-stationen. Radioen fungerede som en slags kommandocentral. Da han i 2006 var i Irak, var der nogle, som oplyste, at man gennem radioen sendte advarsler til guerillaen. Radioen blev anvendt som envejskommunikationsmiddel. Radioen hed Denge Mesopotamia.

YRD er en slags presseorganisation hos PKK. Før 2006 var han ikke bekendt med, at YRD sendte dokumenter til Roj NV. Han har ikke tidligere set det foreviste dokument fra YRD, som er fundet ved ransagning hos Roj NV. Han opfatter Roj NV som en del af YRDs organisationer. PKK anvendte konstant udtrykket ”Edi Bese”, og dette udtryk forekom også ofte på Roj TVs udsendelser. Han har deltaget i en YRD-konference i 2003 i Tyskland. På denne konference kunne der godt være repræsentanter fra PKK til stede, men der var ikke nogen, som han kunne genkende.

Forevist et foto fra YRDs 5. konference kan han genkende Murat Karasu, Karayillan og Cemil Beyik.

Foreholdt dokument af 27. april 2009 (ekstrakt 47, side 195) er han ikke bekendt med, om man på Roj TV har sendt udsendelser under mottoet ”vores ære skal være vores frihed”.

Foreholdt udateret dokument fundet ved ransagning hos Roj NV vedrørende beslutninger om udsendelsespolitikken (ekstrakt 47, side 205) forklarede vidnet, at KCK-systemet er en slags parlament, der er en efterkommer af PKK. Han har ikke tidligere set dokumentet.

Foreholdt e-mail af 10. oktober 2007 fra Erdal Agit, HPG Bim, til ansatte hos Roj NV (tillægsekstrakt 7, side 6) er han ikke bekendt med, at der blev sendt e-mails fra HPG Bim til Roj NV. HPG Bim var PKKs presseafdeling.

Han kender mange af studieværterne på Roj NV.

Forevist en række fotos af studieværter og PKK-medlemmer identificerede vidnet de pågældende personer.

...

Berfin har tidligere været ansat hos Med TV og Medya TV. Der er flere ansatte hos Roj NV, der har en krigsskade. Güneser har en stor rolle hos Roj NV. Metin Yüce har haft en bror, der var PKK-guerilla, og som er død under en PKK-operation. Metin Yüce har flere søskende, herunder også en søster. Metin Yüce har fortalt ham, at han har hentet penge fra Kandil-bjergene og transporteret dem til Europa.

Foreholdt uddrag af dokument fra Metin Yüces computer, som vidnet har udleveret til politiet (ekstrakt 32, side 52 og 55), herunder udtrykket ”kammerat Akif”, kender han en person ved navn Akif hos Roj NV, som er ansvarlig for nettet. Med hensyn til udtrykket ”kammerat Mamo” kender han en person ved navn Mamo, som var uofficiel administrator af sorte penge hos Roj NV. For så vidt angår navnet ”Sores” kender han en journalist med dette navn hos Roj NV.

Foreholdt fil med titlen ”Sedat Civan”, der er oprettet af Metin Yüce den 25. december 2006 og udleveret af vidnet til politiet (ekstrakt 47, side 64) forklarede vidnet, at Zekeriya Yüce er Metin Yüces afdøde bror. Navnet Sedat Civan kan godt være hans kodenavn. Han tror, at det er Metin Yüce, der har skrevet dokumentet. Metin Yüce har fortalt, at han og moderen samt hans søster har besøgt Zekeriya Yüce i bjergene.

Forevist fotos i ekstrakt 35, side 24 (politirapport vedrørende Zekeriya Yüce) forklarede vidnet, at personen for bordenden er Metin Yüce, der sidder sammen med sin mor og sin afdøde bror.

Forevist et print fra HPGs hjemmeside forklarede vidnet, at billedet er af Metin Yüces afdøde bror.

Det var Metin Yüce, der inviterede ham med til Kandil-bjergene, og de rejste sammen derned. Omkring 2007/2008 bad han Metin Yüce om at få kopi af billeder fra deres rejse. Han satte en ekstern harddisk til Metin Yüces computer og kom ved en fejl til at kopiere næsten alle dokumenter fra computeren. Han opdagede det efterfølgende og valgte at beholde dokumenterne, da de også angik Roj TV. Det var årsagen til, at han kunne udlevere dokumenter fra Metin Yüces computer til politiet.

Når man bliver medlem af PKK, får man et PKK-kodenavn ved en særlig ceremoni. Kodenavnene har selvstændig betydning. Der er særlige kodenavne afhængig af personens placering i organisationen. De personer, der f.eks. tager sig af de økonomiske forhold, har særlige navne. Han bliver selv kaldt Zagros, der betyder et bjerg. Det er ikke et PKK-kodenavn, men et kælenavn.

Firat News Agency er en nyhedsorganisation for PKK.

Forevist dokument i ekstrakt 32, side 49, hvor der anvendes udtrykket ”ANF News Agency”, er der tale Firat News Agency på kurdisk.

Forevist dokument af 5. september 2011 fra Amed Dicle (ekstrakt 34, side 65) forklarede vidnet, at han kender Amed Dicle, som er ansvarlig for Roj TVs programmer i Belgien. Amed Dicles borgerlige navn er Vahdettin Tayfur.

Han har løbende fulgt med i Roj TVs udsendelser. Oprindeligt var det hans indtryk, at det var en uafhængig tv-kanal, der var objektiv. Han syntes, at det var et glimrende projekt med gode udsendelser. I begyndelsen havde udsendelserne et godt formål. For ham var det ikke så nemt at komme i dialog med Roj NV, da han ikke var kurder og derfor var en slags fremmed. Men selskabet var vigtig, da de havde sendetilladelsen. Han fik en anden opfattelse af forholdene i 2006, da han var i Kandil-bjergene. Han fik et andet syn på udsendelserne. Han opfattede tv-programmerne som propaganda for PKK.

Det årlige kapitalbehov for Roj TV var ca. 8,5 mio. euro. Der blev betalt donationer fra kurdiske foreninger og nogle fonde, herunder Kurdisk Kulturfond, Botan Kulturfond og en belgisk fond. Den primære støtte kom fra Kurdisk Kulturfond

Foreholdt brev af 1. maj 2006 fra Roj TV til Kurdisk Kulturfond med anmodning om støtte (ekstrakt 27, side 118) forklarede vidnet, at denne fond løbende har betalt beløb, der i alt udgør omkring 15. mio. kr. Pengene er brugt til betaling for programmer, som de købte hos Roj NV samt omkostninger til satellit m.v.

Foreholdt brev af 6. august 2006 fra Roj TV til Botan Kulturfond (ekstrakt 27, side 120) forklarede vidnet, at de også løbende modtog donationer fra denne fond, men ikke det fulde beløb på 10 mio. kr. Denne fond og Kurdisk Kulturfond var styret af PKKs økonomiafdeling i Europa, EMB. Formand for Botan Kulturfond var Ibis Tas, som også havde et vognmandsfirma og et firma, der solgte simkort.

Forevist foto (tillægsekstrakt 11, side 100) er personen foran statuen Ibis Tas, mens statuen forestiller Agit.

Ibis Tas fik penge til drift af virksomhederne fra EMB. Ibis Tas fik 5 mio. kr. til at starte med. Ibis Tas har haft uoverensstemmelse med PKK vedrørende de 5 mio. kr. til driften af virksomheden med simkort. Der var uenighed mellem Ibis Tas og Hamza, og Ibis Tas har fortalt ham om uoverensstemmelserne. Ibis Tas har en bror, der er død. Det er hans opfattelse, at der er tale om en likvidering fra PKKs side.

Selskabet modtog ikke de ønskede penge fra fonde og reklamer. Derfor havde de økonomiske problemer med at betale Roj NV. I løbet af 2006-2008 stoppede fondene med at yde tilskud. Derfor oprettede han en støttekonto i Danske Bank, og de dannede også selv en

fond. Der blev også oprettet en døgnbokskonto. Gennem døgnboksen blev der indsat forskellige beløb fra få hundrede kroner til flere hundredetusinde euro. Pengene kom fra EMB. En af de personer, der afleverede store kontantbeløb til ham, var Herman Ibrahim Ayaz. Til sidst fik han selv pengene fysisk fra EMB. Han fik også penge fra Hamza gennem medarbejdere. Når han var i Belgien, transporterede han selv pengene til Danmark. På indsamlingsblanketter angav han, at der var tale om indsamlingsbeløb. Når folk gav donationer, gav de det til illegale folk. Der har også været annoncer på Roj TV. Reklamerne fungerede på den måde, at EMB gav penge til firmaer, som herefter var forpligtede til at indrykke reklamer i Roj TV. Der var tale om ”forfalskede” reklamer. Der var penge, som forsvandt i denne forbindelse.

Forevist brev af 14. marts 2012 fra politiets forbindelsesofficer i Ankara (ekstrakt 32, side 91 og 120) samt foto (tillægsekstrakt 9, side 136 og 138) forklarede vidnet, at personerne på fotoet er Herman Ibrahim Ayaz og Öcalan.

Han har deltaget i et møde hos Danske Bank i Hillerød sammen med Herman Ibrahim Ayaz i forbindelse med, at Ayaz var interesseret i at støtte deres virksomhed. Ayaz har indsat i alt omkring 4-5 mio. kr. på selskabets konto.

Forevist dokument af 14. maj 2007 fra Danske Bank, Hillerød, til Hvidvasksekretariatet (ekstrakt 32, side 113 og 118, herunder advisering vedrørende overførsel af 6,5 mio. kr. til Roj TV) bekræftede vidnet, at bankens gengivelse af mødet er korrekt. De fik 6,5 mio. kr. af Herman Ibrahim Ayaz. De har bedt Ayaz oplyse, hvorfra midlerne hidrørte, men Ayaz har aldrig reageret på deres henvendelser om dette forhold. Det blev aldrig afklaret, hvordan midlerne skulle bogføres. Ayaz har endvidere deltaget i et møde med Henrik C. Winkel og Flemming Nejtgaard, hvor man drøftede, at det var et problem, hvis en privatperson ejede for stor en del af selskabets aktiekapital.

Forevist brev af 11. december 2006 fra Henrik C. Winkel til ham (ekstrakt 27, side 122) forklarede vidnet, at brevet giver udtryk for den interne dialog, som de har haft i selskabet vedrørende Herman Ibrahim Ayaz. Det endte med, at Herman Ibrahim Ayaz kom til at eje 20 % af aktierne, som tidligere havde tilhørt vidnet.”

Herudover har Manouchehr Tahsili-Zonoozi til retsbogen den 7. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at EMB er PKKs økonomikontor. Begrebet ”Görsel” betyder visuel på tyrkisk. ”Görsel” er en afdeling, der dækker PKKs medier.

Foreholdt dokument af 24. marts 2007 fra Metin Yüces computer om oplysningsrapport om medarbejderstruktur hos Görsel (ekstrakt 47, side 6 ff.) forklarede vidnet, at han i 2007 ikke vidste, at PKK betragtede Roj TV som en del af Görsel. MMC står for Mesopotamia Music Channel, som er en tv-kanal, som sender musik. Roj NV havde også uofficielle medarbejdere, da der var ansatte, som ikke havde arbejdstilladelse.

Der var på et tidspunkt tale om, at Roj TV skulle oprette en filial i Belgien, men de kunne ikke oprette en konto i Belgien på grund af Roj-navnet. Han ønskede at distancere sig fra Roj NV. Han prøvede at bryde netværket, men det lykkedes ikke. Der blev også drøftet sikkerhedsmæssige foranstaltninger ved oprettelse af en eventuel filial i Belgien.

Forevist dokument af 11. oktober 2007 fra Metin Yüces computer vedrørende den organisatoriske struktur af tv’et (ekstrakt 47, side 27 og 31 f.) forklarede vidnet, at han ikke har læst dokumentet. Da Med TV lukkede, blev udsendelserne først overtaget af CTV og senere af Medya TV. Roj TVs udsendelser hidrørte for 80 % vedkommende fra Roj NV. Herudover købte de programmer af Viko i Tyskland og af kurdiske medier i Sverige. Der blev aldrig oprettet en underafdeling af Roj TV i Belgien. Han har haft møder med Henrik C. Winkel og revisor herom, men de har ikke drøftet de sikkerhedsmæssige forhold, der er omtalt i det foreviste dokument.

Han kender en person med kodenavnet Tolhildan. Hendes borgerlige navn er Havin Güneşer, og hun var ansat hos Roj TV fra omkring 2006 til 2007. Hun skulle arbejde som journalist. Hun skulle også stå for reklamevirksomhed, herunder køb af T-shirts og paraplyer med selskabets logo på.

Forevist fotos fra artikler i Berlingske Tidende og Information fra henholdsvis 2005 og 2007 (ekstrakt 35, side 127 og 128) identificerede vidnet de pågældende personer.

Forevist dokument af 7. april 2008 fra Hamza Botan til KCK Styrelsesrådets formandskab, der er fundet på USB stik ved ransagning hos Abdullah Sen (ekstrakt 43, side 135 og 146 ff.), forklarede vidnet, at KCK var den øverste ledelse i PKK. Han er enig i dokumentets

beskrivelse af medievirksomheden i Danmark. Han er aserbajdsjaner, og dokumentets angivelse af hans profil er korrekt. Han blev dog ikke "hentet" til selskabets ledelse. Han havde selv oprettet selskabet. Han vidste ikke på det tidspunkt, at PKK beskyldte ham for at have taget penge fra virksomheden. Det var deres opfattelse, og de fremsatte kravet mod ham. Han vidste ikke, at Tolhildan/Havin Güneser var ansat for at kontrollere ham. Der har siden 2006 været flere drøftelser mellem ham og Henrik C. Winkel samt revisor om en mellemregningskonto, men det er ikke det forhold, som omtales i det foreviste dokument. Det er korrekt, at der fra 2004 og frem var problemer med betaling af selskabets satellit-udgifter, da de manglede likviditet. Det er korrekt, at Tolhildan/Havin Güneser havde købt de i dokumentet omtalte reklamegaver til brug for firmaet. Imdat Yilmaz afløste ham som direktør i marts 2008, men han var fortsat ansat i selskabet, indtil han blev fyret i september 2008.

Metin Yüce holdt på et tidspunkt op som direktør for Roj NV. Metin Yüces juridiske sekretær oplyste, at der var mistanke om, at Metin Yüce havde taget næsten 2,5 mio. euro fra virksomheden. Han har diskuteret det med Roj NVs juridiske sekretær. Forholdet er korrekt gengivet i det foreviste dokument af 7. april 2008 fra Hamza Botan.

Foreholdt samme dokument forklarede vidnet, at Viko var en del af Görsel, og Viko producerede både udsendelser til Mesopotamia Broadcast og Roj TV. Sterk-virksomheden i Bruxelles skulle overtage produktionen, men det blev aldrig rigtig til noget. Sterk var også en del af Görsel. PKK havde investeret i forskellige virksomheder for at få en legitim indtægtskilde, herunder Ibis Tas' virksomheder. Ibis Tas har oplyst, at han havde et møde med Hamza, hvor de fysisk kom op at slås. "Kammerat S" er Sabri Ok. Botan Kulturfond blev oprettet i Ibis Tas' navn for at skabe en officiel pengestrøm.

Der var problemer med at finansiere reklamer, da pengene reelt kom fra EMB. Dokumentets beskrivelse er dækkende for problemerne med reklameforretningen.

...

De gik fra finansiering gennem fonde til døgnboksbetalinger omkring 2006/2007. Beskrivelsen i dokumentet af 7. april 2008 fra Hamza Botan om ændringen fra fondsindbetalinger til oprettelse af døgnboks er korrekt. Han mødte Hamza første gang i Kandil-bjergene i 2006. Anden gang mødte han Hamza i Danmark i forbindelse med, at Hamza kom med

penge til dem. Han mødte også Hamza i forbindelse med ansættelsen af Imdat Yilmaz. Det var Hamza, der afskedigede vidnet.

Forevist foto i ekstrakt 30, side 79 identificerede vidnet den pågældende person som Hamza. Han kendte ham kun under navnet Hamza og ikke Abdullah Sen.

Forevist foto i ekstrakt 29, side 55 og 59 (politirapport vedrørende USB-stik fundet ved ransagning hos Abdullah Sen) forklarede vidnet, at personen i midten er Hamza, og at de øvrige personer er højtstående kommandanter i HPG. Fotoet viser en ceremoni, hvor man giver sit liv til PKK.

Roj TV har ikke haft skattegæld, mens han har været direktør for selskabet.

Han rejste sammen med Metin Yüce til Kandil-bjergene. Han vidste ikke, at de skulle til Medyaforsvarsområdet. Han troede, at rejsen angik produktion i Irak. De blev hentet af en chauffør i Erbil. Han vidste ikke, hvor de kørte hen. Han var sammen med chaufføren og Metin Yüce. De skulle enten have en særlig tilladelse for at besøge området eller have en person, der kunne guide dem dertil. Der er tale om et meget stort område. Chaufføren Uzun var deres kontaktperson, som kunne skaffe dem ind i lejren.

Forevist fotos i ekstrakt 33, side 91 og tillægsekstrakt 9, side 143-144 og 146, identificerede vidnet personen Adem Uzun og forklarede, at Uzun er fængslet i Frankrig, hvor han er sigtet for at have købt våben til PKK.

I Kandil-området traf han også Karayilan, som han havde møder med. Det første møde var en ceremoni. Anden gang blev der holdt et officielt møde, som varede en hel dag, hvori han, Karayilan, Metin Yüce og flere andre holdt møde om økonomiske forhold. De var omkring 25 deltagere i mødet. Roj TV blev også diskuteret. Karayilan rejste sig pludselig op og spurgte ham om, hvordan det kunne være, at selskabet fortsat skyldte penge til Roj NV, når PKK havde betalt 16,5 mio. euro. Vidnet svarede, at det ikke var rigtigt, da de alene havde modtaget 8,5 mio. euro. Herefter blev atmosfæren lidt underlig. Han fik et chok, da han hørte, at pengene kom fra PKK. Det var første gang, at det gik op for ham, at de modtog penge fra PKK. De diskuterede, hvordan differencen kunne være opstået. De drøftede primært økonomiske forslag. Efter hans opfattelse burde pengene doneres fra private personer og ikke fra PKK. Karayilan var positiv over for dette forslag. De skulle

prøve at skabe pengestrømme, der var legale, hvilket Karayilan var positiv over for, men det lykkedes aldrig. Han var i Kandil-bjergene i 17-18 dage. Han havde forinden fortalt Henrik C. Winkel, at han skulle til Irak. Da han kom tilbage til Danmark, tror han, at han nævnte for Henrik C. Winkel, at han havde været i PKK-lejren. Han ved ikke, om han orienterede Henrik C. Winkel om, at Roj TV var finansieret af PKK.

Forevist fotos, der er optaget af vidnet under besøget i Kandil-bjergene (ekstrakt 33, side 140 ff.), identificerede vidnet de pågældende personer, herunder Karayilan, studievært Baki Gül, Hamza, Cuma Tak, Karasu, Zubayir Aydar. Vidnet forklarede, at Hamza er iklædt HPGs officielle militærtøj. Han havde selv kamera med, og Metin Yüce havde også kamera med. Det er korrekt, at han også selv fik syet en sådan uniform. På et af billederne sidder Metin Yüce med sin computer. Zubayir Aydar er ansvarlig for KCK. Han har også mødt Aydar i Belgien sammen med Henrik C. Winkel og Nejstgaard. Remzi Kartal, der også spiller en fremtrædende rolle hos KCK, har også deltaget i møder med dem.

Under sit ophold i Kandil-bjergene optog han også video.

Der afspillede uddrag af videooptagelser, som vidnet havde optaget under besøget i Kandil-bjergene, og vidnet identificerede personerne på videooptagelserne.

Han rejste hjem sammen med Metin Yüce og to yderligere personer, som Karayilan havde udvalgt. De pågældende personer skulle med til Belgien og ansættes hos Roj NV.

Forevist fotos i ekstrakt 13, side 180-183 (politirapport af 28. oktober 2010) forklarede vidnet, at de to personer i guerillatøj er de personer, som Karayilan havde udpeget, der skulle med til Belgien. Den ene person er Hüseyin, der er studievært hos Roj NV.

PKK har et undervisningsakademi med ideologisk undervisning, hvor der primært undervises om Öcalan og PKKs historie. Det er hans indtryk, at alle skulle gennemføre dette undervisningsforløb. Da han var i Kandil-bjergene, var der omkring 5.000-10.000 personer i området med 50-100 personer i hver lejr. Han har også besøgt PKK-lejre i Holland, Danmark og Sverige. Disse lejre henvender sig primært til unge mennesker. Mens de opholder sig i lejren, har de ikke telefonisk kontakt med deres familier. Det er en indledende ideologisk træning. Efterfølgende bliver de unge mennesker sendt til Kandil-området.

Han har været i Bruxelles med Henrik C. Winkel to gange og en enkelt gang med Nejstgaard, hvor de drøftede økonomiske mellemværender mellem Roj NV og Roj TV. Han har været til en reception med Henrik C. Winkel. De drøftede økonomi med Metin Yüce og hans advokater. Der deltog også en ansvarlig person fra PKK i mødet. Det var revisors opfattelse, at de blev snydt med forfalskede regninger fra Roj NV. Formålet var, at Roj NV gerne ville købe deres selskab. De havde drøftelser om selskabernes økonomiske mellemværende. De mødte også Remzi Kartal og Zubayir Aydar i forbindelse med et møde hos KNK, det kurdiske eksilparlament i Belgien. Han ved ikke, om Henrik C. Winkel og Nejstgaard vidste, hvem Remzi Kartal og Zubayir Aydar var, men man skulle ikke følge meget med vedrørende de kurdiske forhold for at vide, hvem de var.

Forevist fotos (ekstrakt 27, side 10 ff.) forklarede vidnet, at de er taget i KNKs lokaler i Bruxelles. Under mødet drøftede de Roj TVs juridiske sag og den politimæssige efterforskning. Mødet blev holdt omkring 2006/2007. Det kan godt passe, at det var den 23. februar 2006.

I slutningen af 2007 og begyndelsen af 2008 begyndte det at blive barsk. Der var ingen, som samarbejdede med ham. Han var helt alene. Imdat Yilmaz havde været ansat en kort periode, inden han blev udpeget som direktør. Vidnet havde søgt en kontormedhjælper til kontoret. Da Imdat Yilmaz søgte stillingen, drøftede han ansættelsen med Henrik C. Winkel. De havde en kort drøftelse om ansættelsesvilkår. Efter ganske kort tid blev Imdat Yilmaz direktør i stedet for ham. Efter modtagelsen af trusler var han ikke så meget på kontoret. Han blev truet på livet af Hamza. Det skete på et tidspunkt, hvor han tidligt om morgenen mødte på kontoret. Da han ankom på kontoret, opdagede han, at Hamza var til stede. Han blev overrasket. De var uvenner, og Hamza tilkendegav, at de skulle have en vigtig samtale. Han hentede sin diktafon på sit kontor for at optage samtale, da der blev brugt en truende tone. Herefter gik han ind i mødelokalet, hvor Hamza opholdt sig. Hamza præsenterede sig som repræsentant for PKK. Hamza oplyste, at Roj TV var en strategisk og vigtig del af PKKs organisation, og Hamza bad ham forlade stedet. De havde en ophidset diskussion. Hamza sagde, at organisationen bestemte, og Hamza udtalte sig på en måde, som vidnet opfattede som trusler i forhold til vidnets familie. Han optog samtalen og udleverede optagelsen til politiet i 2009. Mødet blev holdt i 2008, vistnok omkring den 17. eller 19. marts 2008.

...

Foreholdt uddrag af oversættelse af samtalen den 19. juni 2008 med Hamza forklarede vidnet, at de begge var ophidsede og talte i et højt toneleje. Hamza præsenterede sig som repræsentant fra PKK. Når Hamza nævner "organisationen", menes der PKK. "Apo" betyder onkel eller far på kurdisk, men det er også et udtryk for Öcalan. Han tror dog, at Hamza med udtrykket "Apo" henviste til Sabri Ok, som vidnet tidligere havde mødt.

Han opfattede Hamzas bemærkninger om organisationen således, at han ikke skulle påberåbe sig lovgivningen i Danmark, da det var en organisation, som han talte med og ikke en stat. Det fjernsyn, som de talte om, var Roj TV. De talte om politiets efterforskning og nærværende retssag, samt at PKK var forberedt på en lukning af Roj TV. De omtalte 8 mio., angik det beløb, som han tidligere havde drøftet med Karyilan i Kandil-bjergene.

Han opfattede Hamzas omtale af familien som en trussel mod ham og familien. Det fremgik af Hamzas tonefald og stemme.

Efter han havde talt med Hamza, tog han kontakt til Henrik C. Winkel. Han bad om vejledning. Winkel sagde, at han skulle sende en e-mail til ham. Henrik C. Winkel rådede ham til at tale med en advokat og foreslog advokat Torben Svendsen. Inden han skrev til advokat Torben Svendsen, bad Winkel om at se det igennem.

Foreholdt e-mail af 19. juni 2008 fra Zonoozi til Henrik C. Winkel (ekstrakt 27, side 61) forklarede vidnet, at han kan huske e-mailen med redegørelsen til advokat Torben Svendsen.

Foreholdt e-mail af 20. juni 2008 fra Henrik C. Winkel (ekstrakt 27, side 61) kan han godt huske, at han modtog dette svar fra Winkel. Han sendte herefter e-mailen til advokat Torben Svendsen. Han kan ikke huske, om samtalen med Henrik C. Winkel var før eller efter samtalen med Hamza, men der var et tidsmæssigt sammenfald."

Endvidere har Manouchehr Tahsili-Zonoozi til retsbogen den 11. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede blandt andet, at han efter mailkorrespondancen af 20. og 21. juni 2008 med Henrik C. Winkel (ekstrakt 27, side 61) angående samtalen med Hamza den 18. juni 2008 sendte e-mail med redegørelse til advokat Torben Svendsen.

...

Foreholdt samtalen [af 18. juni 2008] med Henrik C. Winkel forklarede vidnet, at han optog samtalen med diktafon. Inden samtalen havde han haft møder med Hamza, Botan og Imdat Yilmaz samt en yderligere person. Han kan ikke huske de præcise datoer for møderne med de pågældende personer, men det har været i foråret 2008. Under det første møde tilkendegav Hamza, at han skulle "ud af virksomheden", og at han ikke skulle have løn. Hamza sagde, at han ikke "hørte efter dem", hvormed Hamza mente PKK. Udtrykket "partifølelserne" henviser til PKK. Hamza havde givet ham et papir, som han bad vidnet om at underskrive, hvorved vidnet skulle overdrage sine aktier til anden person uden at modtage betaling herfor. Tonen var truende, og under tidligere møder havde man også fremsat trusler i forhold til hans familie. Med udtalelsen "han kan høre efter dem", mente vidnet, at Imdat Yilmaz hørte efter PKK. Vidnet underskrev ikke blot de papirer, som PKKs økonomiafdeling i Europa bad ham underskrive. Han havde mødt PKKs "økonomifolk" i Kandil-bjergene, herunder Karayilan. Han oplyste Henrik C. Winkel om diskussionen vedrørende differencen mellem 8 mio. og 16,5 mio. euro, som han havde haft med PKK-medlemmer i Kandil-bjergene. De havde også forud for den pågældende samtale drøftet den diskussion, som vidnet havde haft med Karayilan. Det er hans opfattelse, at differencen gik til PKK. De drøftede også indsamlinger gennem kurdiske foreninger i Europa. Der blev givet midler via falske reklamer fra EMB, og han ønskede, at midlerne blev betalt gennem fonde eller en støttekonto. Med udtalelsen "jeg været der. Jeg har set det" henvises til besøget i Kandil-bjergene. Udtalelsen "de har ikke hørt efter dem" henviser til, at Ibis Tas ikke i tilstrækkeligt omfang havde hørt efter PKK. Den fond, der omtales, er Kurdisk Kulturfond.

Der var diskussion om, hvorvidt Roj NV skyldte penge til skattevæsenet i Belgien. Roj NV havde søgt om at få penge, og de belgiske myndigheder havde meddelt, at Roj NV i givet fald skulle beskattes heraf. I den forbindelse var der uroligheder og demonstrationer i Belgien. Han blev tilfældigt involveret i episoden og deltog i en pressekonference i Belgien. Han undrede sig over, at Roj NV holdt en pressekonference vedrørende Roj TVs forhold. Der blev nævnt, at Roj NV skyldte 2,5 mio. euro til skattemyndighederne. På pressekonferencen afviste han, at Roj TV skulle have modtaget officielle trusler om lukning. Hos Roj NV blev man sure på ham på grund af hans besvarelse under pressekonferencen, der blev en katastrofe for Roj NV.

Han afleverede lydfilen og alt materiale til politiet. Han havde også udleveret lydfilen til Berlingske Tidende. Han optog samtalen, da der var tale om en alvorlig sag for ham. Han følte sig usikker i forhold til PKK, og han havde behov for at have en sikkerhed for sit liv. Internt var der tale om en krig. Han havde dog ikke nogen konflikt med Henrik C. Winkel, men situationen var alvorlig og livstruende for ham.

Forinden samtalen med Winkel havde han møder med Hamza og Imdat Yilmaz. Der var ikke tvivl om, at Hamza og Imdat Yilmaz kendte hinanden. Hamza boede også hos Imdat Yilmaz, når han var i Danmark.

Foreholdt politirapport af 12. november 2012 (tillægsekstrakt 11, side 77 vedrørende møde den 30. juli 2008 mellem vidnet, Hamza, Imdat Yilmaz og en ukendt mand) samt uddrag af samtalen forklarede vidnet, at Hamza deltog i mødet. Den i samtalen angivne ”mand 4” er efter vidnets opfattelse Imdat Yilmaz, mens han selv er ”mand 2”. De talte om den tyske sag vedrørende Viko. De tyske myndigheder havde lukket Viko på grund af forholdet til PKK, og man forsøgte også at lukke Roj TV i Tyskland.

Den gæld, som Hamza omtalte, var en mellemregning vedrørende manglende lønudbetaling til vidnet. Det var mellemregningskontoen, som Hamza sagde, at de ville ”sætte en streg over”. Herudover talte de om 25.000 euro som et slags gyldent håndtryk mod, at vidnet overdrog sine aktier. Han tilkendegav, at han ville tænke over tilbuddet fra Hamza.

...

Foreholdt uddrag af samtalen [af 30. juli 2008] (tillægsekstrakt 11, side 87) forklarede vidnet vedrørende ”to konkrete forslag”, at der henvises til, at Hamza tilbød ham 25.000 euro. Med hensyn til udtalelsen ”åbne et bageri” relaterer det sig til, at vidnet havde haft nogle planer om at åbne et bageri. Det er derfor, at Hamza omtaler et bageri. Med hensyn til udtrykket ”penge af folket” menes kurdernes penge. Det er Imdat Yilmaz, der under samtalen nævnte dette. Under omtalen af ”komiteen” drøftede de den tyske sag og et brev til Kulturministeriet vedrørende en klagesag. Han bad om betænkningstid i forhold til tilbuddet, da han ville undersøge, om han kunne købe en bagemaskine. Han vendte ikke tilbage inden kl. 16.00, men først dagen efter, hvor han mødtes med Imdat Yilmaz, som meddelte, at tilbuddet ikke længere var gældende.

Foreholdt brev af 22. august 2008 (ekstrakt 26, side 116) forklarede vidnet, at det var Imdat Yilmaz, der gav ham den skriftlige opsigelse. Han har også et eksemplar af opsigelsen med Imdat Yilmaz' underskrift på. Han blev fritstillet. Efter opsigelsen arbejdede han ikke længere i virksomheden. Han ved ikke, hvad der er sket med hans aktier. Han optræder ikke i de officielle papirer som ejer af aktier. Han har ikke deltaget i bestyrelsesmødet i august 2008, men Imdat Yilmaz sendte kopi af mødereferatet.

Foreholdt referat af 15. oktober 2008 af bestyrelsesmøde (ekstrakt 26, side 117 ff.) forklarede vidnet, at han deltog i det pågældende møde. Han har aldrig fået en skriftlig opgørelse om afregning af løn. Under bestyrelsesmødet blev det aftalt, at de skulle frafalde krav mod hinanden, hvilket også fremgår af referatet. Efterfølgende har Roj TV imidlertid krævet penge af ham vedrørende mellemregningskontoen.

...

Når de modtog penge fra EMB, skrev han efter EMBs ønske, at der var tale om indsamling fra et land. Han har ikke udfyldt regnskabsdokumenter i forbindelse med indbetalinger fra EMB.

Foreholdt uddrag af Imdat Yilmaz' forklaring afgivet for byretten (ekstrakt 2, side 144, retsbogsudskrift af 7. september 2011) forklarede vidnet, at han aldrig har instrueret Imdat Yilmaz i udfyldelse af regneark, der skulle sendes til Belgien.

Foreholdt ekstrakt 41, side 51 (politirapport vedrørende USB-stik, der fundet ved ransagning hos Imdat Yilmaz) side 59 (eksempel på regneark) forklarede vidnet, at "Ocak" og "Subat" betyder henholdsvis januar og februar på tyrkisk, at "EMB Den" betyder, at pengene kommer fra EMB, samt at "Gelirler" betyder indtægter. Han har ikke set disse regneark i forbindelse med sin ansættelse hos Roj TV, og han har ikke instrueret/forklaret Imdat Yilmaz om disse regneark. Han har ikke brugt de pågældende regneark i sin tid som direktør.

Da han kopierede Metin Yüces computer, foretog han ikke en detaljeret gennemgang af dokumenter, da der var tale om omfattende materiale. Han så nogle dokumenter, der ved-

rørte vidnets virksomhed, og han kan huske, at han i den forbindelse har set lignende regneark på Metin Yüces computer.

Foreholdt ekstrakt 40, side 16 (dokumenter fundet på Metin Yüces computer) og side 25 (regneark Görsel 2005) forklarede vidnet, at han har set dokumentet før. Der er blandt andet angivet midler fra EMB. Der var både officielle og uofficielle ansatte hos Roj NV, og personerne havde forskellige navne.

...

Foreholdt uddrag af samtalen [af 7. april 2009 med advokat Torben Svendsen] forklarede vidnet, at han taler med advokat Torben Svendsen. Han kan ikke huske, om Henrik C. Winkel og Nejstgaard også deltog i mødet, da han tillige har haft et møde med advokat Torben Svendsen alene. Mødet blev holdt på advokat Torben Svendsens kontor, hvor han først havde drøftelser med advokaten, hvorefter de gik ind i et mødelokale, hvor Henrik C. Winkel og Nejstgaard var til stede.

Forud for mødet på advokatens kontor havde Metin Yüce og en medarbejder fra Belgien ringet til vidnet og meddelt, at de gerne ville mødes med ham i København. Han havde det ikke godt med, at Metin Yüce pludselig dukkede op i København. På daværende tidspunkt havde han en kæreste, som havde forretning på Kongens Nytorv, og Metin Yüce og den anden person havde parkeret bilen foran denne forretning. Vidnet mødtes med dem i bilen, og der var ikke en god stemning.

Med udtrykket ”organisationen” henvises til PKK.

Foreholdt uddrag af samtalen på advokatens kontor forklarede vidnet, at omtalen af trusler relaterer sig til samtalen med Metin Yüce. Med udtalelsen ”huske jeg har været i Irak” mente han et planlagt møde med et kommunikationsselskab i Irak, men hvor han i stedet kom til PKK i Kandil-bjergene. Også ved denne lejlighed nævnte han over for Henrik C. Winkel og Nejstgaard, at han havde været i Kandil-bjergene. Den omtalte difference referer til hans samtale med Karayilan i Kandil-bjergene.

Han gik til politiet omkring det samme tidspunkt, som lydfilen blev optaget.

Foreholdt ekstrakt 24, side 9 (politirapport af 24. april 2009) kan det godt passe, at det var den 15. april 2009, at han rettede henvendelse til politiet. Det var ikke en nem beslutning. Det var hårdt for ham at leve på den måde. Han optog samtalen, da han stod på PKKs liste. Efter truslerne besluttede han sig for at gå til politiet. Han er blevet afhørt mange gange af politiet. I dag lever han på en hemmelig adresse, og han er undergivet politiets beskyttelse.”

Herudover har Manouchehr Tahsili-Zonoozi til retsbogen den 13. marts 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede, at der i hans tid som direktør er indgivet klager fra de tyrkiske myndigheder til Radio- og tv-nævnet. Der har blandt andet været en klagesag i 2005, hvor de tyrkiske myndigheder ikke fik medhold i klagen.

Foreholdt ekstrakt 12, side 81 ff. (afgørelse af 21. april 2005 fra Radio- og tv-nævnet) og side 85 (brev af 21. marts 2005 fra Zonoozi til Radio- og tv-nævnet) forklarede vidnet, at han har skrevet det pågældende brev og tillige udarbejdet underbilag i forbindelse med klagens behandling. Han fik informationer fra deres juridiske afdeling. Det var en person, der var ansat i Roj TV, men som arbejdede i Belgien. På det tidspunkt troede han ikke, at der var en relation til PKK. Han vidste ikke, at Roj TV blev finansieret af PKK, eller at PKK kontrollerede programmerne. I 2005 var han af den opfattelse, at Roj TV ikke var en fortsættelse af Med TV og Medya TV. Da han besvarede klagerne i forhold Radio- og tv-nævnet, kunne han derfor indestå for de pågældende oplysninger. Det var først i 2006, at sammenhængen gik op for ham.

Der var også klager til Radio- og tv-nævnet i 2006, hvor han deltog i besvareelserne i forhold til nævnet.

Foreholdt ekstrakt 12, side 131 (brev af 22. august 2006 fra Radio- og tv-nævnet), side 133 ff. (afgørelse af 3. maj 2007 fra Radio- og tv-nævnet) og side 212 (brev af 15. september 2006 fra Roj TV til Mediesekretariatet) forklarede vidnet, at han sammen med Henrik C. Winkel har underskrevet brevet af 15. september 2006 til Mediesekretariatet. Det var Henrik C. Winkel, der havde udfærdiget brevet. Da han underskrev brevet, kunne han indestå for indholdet heraf, selv om det tidsmæssigt var efter besøget i Kandil-bjergene. I forbindelse med drøftelserne om økonomien med Karayilan, var der lavet en aftale om den frem-

tidige finansiering. I september 2006 troede han, at Roj TV kunne distancere sig fra PKK, men at det ville tage lang tid.

Der var også en klagesag i 2008, som var indgivet, mens han fortsat var direktør.

Foreholdt ekstrakt 13, side 2 ff. (afgørelse af 23. april 2008 fra Radio- og tv-nævnet) og side 10 (brev af 14. januar 2008 fra Roj TV til Mediesekretariatet) forklarede vidnet, at han underskrevet brevet af 14. januar 2008 til Mediesekretariatet. Det var deres princip hos Roj TV, at de ikke var afhængige af PKK, og han ønskede at redde sin virksomhed. Han vidste godt, at det ikke var rigtigt, og han fortrød det senere og henvendte sig til politiet.

Foreholdt ekstrakt 13, side 11 (udateret og uunderskrevet brev, hvor afsenderen er angivet som "Zanoozi") forklarede vidnet, at det ikke er et brev, som han kan genkende. Han har ikke været med til at skrive det pågældende brev. Hans navn er tillige stavet forkert, og der er ikke Roj TVs logo på brevet.

Han blev i 2005-2006 første gang afhørt af politiet. Det var inden besøget i Kandil-bjergene. Han oplyste politiet om virksomhedens drift og finansiering. Han oplyste også, at Roj TV var en objektiv tv-kanal, og han afviste, at Roj TV var finansieret eller kontrolleret af PKK.

Foreholdt ekstrakt 24, side 2 ff. (politirapport vedrørende afhøring af Zonoozi den 22. maj 2006) forklarede vidnet, at afhøringen var før besøget i Kandil-bjergene. Omkring slutningen af 2008 eller i 2009 kontaktede han på eget initiativ politiet.

Foreholdt ekstrakt 24, side 9 (politirapport vedrørende afhøring af Zonoozi den 24. april 2009) forklarede vidnet, at det godt kan passe, at afhøringen foregik i april 2009. For ham var det ikke nemt. For ham var der tale om en krænkelse i forhold til hans selskab og liv, som han havde sat på spil. Det var en lang og vanskelig proces, da han besluttede sig for at henvende sig til politiet. Da han henvendte sig til politiet, afleverede han lydfilen med samtalen med Hamza. Efterfølgende udleverede han løbende lydfiler og billeder til politiet. Han henvendte sig også til Berlingske Tidende i maj 2010. Han havde forinden set flere artikler i Berlingske Tidende om fonde, der støttede Roj TV. Herudover havde der været flere arrestationer i Belgien, herunder af Metin Yüce. Han blev betragtet som en forræder i forhold til Roj TV og Roj NV, og han undrede sig over, at Metin Yüce valgte at kontakte

ham. Der var flere årsager til, at han henvendte sig til Berlingske Tidende. Dels gik efterforskningen hos politiet lidt langsomt. Herudover havde han set en Roj tv-udsendelse, som han var blevet meget stødt over, og dernæst havde Metin Yüce pludselig kontaktet ham. Han ønskede en "livsforsikring".

Foreholdt ekstrakt 24, side 72 og 95 (politirapporter af 25. og 28. maj 2010 vedrørende afhøring af Zonoozi) forklarede vidnet, at han først troede, at Hamza var identisk med Hassan Kener, men at han efterfølgende via fotos kunne konstatere, at dette ikke var korrekt.

Han har på et tidspunkt indrykket et læserbrev i Berlingske Tidende, da han blev vred over, at alle nægtede deres møde. Han blev beskyldt for spionage.

Foreholdt ekstrakt 3, side 51 (læserbrev fra november 2010) forklarede vidnet, at han blev vred over, at Imdat Yilmaz havde fremsat beskyldninger om, at han var agent fra Iran. Han anmeldte Imdat Yilmaz for injurier til politiet, som oplyste, at de ikke kunne tage sig af sagen.

I forbindelse byretssagen ringede han til Roj TV under en direkte udsendelse. Det var Vahdettin Tayfur/Amed Dicle, der var nyhedsvært, og han sagde en masse løgn. Vidnet reagerede derfor og prøvede at være anonym, men de kunne imidlertid genkende hans stemme.

...

Han er ingeniøruddannet inden for elektronik og kommunikation. Før oprettelsen af Roj TV var han interesseret i medieområdet, men han havde ikke arbejdet med journalister eller en redaktion. Han havde undersøgt flere grupper med henblik på at oprette en tv-station. Han fik en henvendelse fra den Dansk Kurdisk Forening i Danmark, Fey-Kurd. Dengang var Seyid formand. Han kan ikke huske, hvornår Imdat Yilmaz blev formand for Fey-Kurd. Han havde ikke kontakt med Imdat Yilmaz men en person ved navn Ernk Celik. Da han lavede konceptet, var det Mesopotamia TV. Det skulle være en virksomhed med tv-produktion. Da de sendte ansøgningen til Radio- og tv-nævnet, kan han ikke huske, om der blev vedlagt et underbilag med redegørelse for konstruktionen. I 1999 var der heller ikke tv-produktion i Danmark. Der har altid været tale om, at tv-produktionen foregik i Belgien

og ikke i Danmark. I 2003 gav han Kulturministeriet oplysninger om konstruktionen, herunder at tv-produktionen foregik i Belgien.

Foreholdt ekstrakt 43, side 135, side 146 (dokument fundet på USB-stik ved ransagning hos Abdullah Sen) og side 149 forklarede vidnet, at han ikke blev ”hentet ind”, og at Roj TV aldrig har haft skattegæld. Det var ham, der havde dannet selskabet, og han blev ikke ”hentet”. Dokumentets angivelse om disse forhold er ikke korrekt. Da han startede projektet, spillede han med åbne kort, og han var ikke en ”marionet”. Hans opfattelse ændredes i 2008, da han blev afskediget. Efter besøget i Kandil-bjergene var det også fortsat hans opfattelse, at han bestemte i fællesskab med bestyrelsen.

Han valgte revisor Nejstgaard efter forslag fra Henrik C. Winkel. Der blev løbende indleveret årsregnskaber til myndighederne i Danmark. Han har ikke foretaget indberetninger til EMB i den tid, hvor han var direktør. De modtog penge fra EMB, men dengang vidste han ikke, at det var EMB. Han troede, at der var tale om indsamlinger.

Forevist rapport fra KPMG forklarede vidnet, at han ikke har set rapporten under afhøringerne hos politiet. I perioden 2006/2007 har han ikke sendt årsregnskaber eller opgørelser til EMB. Han mener heller ikke, at revisor har sendt årsregnskaber m.v. til Belgien i den tid, hvor han var direktør. Han har haft problemer på kontoret, og der blev ansat kurdere. Hverken han eller revisor har sendt opgørelser til EMB.

Den 26. februar 2006 var han og Winkel samt Nejstgaard i Belgien, da Roj TV havde en økonomisk konflikt med Roj NV. Fra Roj NV deltog Metin Yüce og fire andre personer. Han kendte ikke de fire personers baggrund. Under besøget i Kandil-bjergene fandt han ud af, hvem de pågældende personer var. De pågældende personer præsenterede sig, men de talte kurdisk. Han tror ikke, at de oplyste om, hvor de kom fra eller om deres position hos Roj NV. De holdt mødet med Roj NV i Belgien.

Senere blev de fra Roj NV kørt til Bruxelles. Han mødte Metin Yüce første gang i 1999 eller 2000. I begyndelsen var deres forhold neutralt. Efterfølgende fik de et forretningsmæssigt forhold. Der har konstant været uenigheder mellem ham og Metin Yüce. I februar 2006 havde de ikke et venskabeligt forhold. Han har besøgt Metin Yüce og hans familie i Belgien, men han kan ikke huske hvornår. Han har også deltaget i en ceremoni, der blev afholdt i forbindelse, at Metin Yüces bror var død. Ceremonien blev holdt i Holland, og det

blev markeret, at Metin Yüces bror var død som martyr. Han kan ikke huske den præcise dato herfor, men det var efter hans rejse til Kandil. Han deltog ikke efter eget personligt initiativ, men han blev transporteret hen til ceremonien.

På et tidspunkt gav Metin Yüce ham lov til at kopiere billeder fra sin computer. Det var formentlig i slutningen af 2007 eller begyndelsen af 2008. Han kopierede billederne over på en ekstern harddisk. Politiet har fået kopi af dokumenterne. Han er fortsat i besiddelse af harddisken. Han tror ikke, at han har været hos Roj NV efter den 1. marts 2008.

Han har omkring 2005 deltaget i en YRD-konference i Tyskland. Det var før besøget i Kandil-bjergene. På konferencen var der også andre medier til stede, herunder en PKK-avis fra Tyskland. Der deltog rigtig mange mennesker, og der var tale om kurdere. Han fandt efterfølgende ud af, at deltagerne var PKK-relaterede.

Efter invasionen af Irak opstod ideen om et kommunikationssystem i Irak, da der ikke var et generelt system. Han skulle have besøgt myndigheder i Bagdad. Pludselig blev han ringet op af Metin Yüce, der spurgte, om han var interesseret i at tage med til Irak. De aftalte, at de sammen skulle rejse til Irak. Metin Yüce bestilte billetterne, og vidnet skulle blot tage til Belgien, hvor han af Metin Yüce fik udleveret en billet til Erbil. Metin Yüce inviterede ham til Irak med henblik på, at de skulle tale med myndighederne i Irak og ikke med henblik på, at de skulle besøge Kandil-bjergene. De havde hver især deres forretningsmæssige interesser, og han troede, at Metin Yüce kunne formidle nogle kontakter for ham. Det gik efterfølgende op for ham, at de skulle besøge PKK. Han blev lidt urolig og spurgte om, hvorfor de skulle besøge lejren. Han var i lejren i 2-3 uger. Han rejste fra Danmark omkring juli måned og vendte tilbage i august 2006. Han må have været tilbage den 6. august 2006, hvor ansøgningen til Botan Fonden blev udarbejdet. Under besøget oplyste han PKK om, at Roj TV ikke havde modtaget 16 mio. euro, men alene 8,5 mio. euro. Han har ikke taget pengene. Hvis det var tilfældet, ville han aldrig være kommet ud af lejren i live. Efter besøget i Kandil-bjergene har der også været møder med Roj NV og indsamlingsgruppen i Europa. Efter hans samtale med Karayilan skulle Roj TV alene modtage legale midler, men det var en lang proces. Henrik C. Winkel deltog i en rejse til Belgien i forbindelse med, at de forsøgte at få oprettet en konto i Belgien. Han har løbende fortalt Henrik C. Winkel om de økonomiske forhold og besøget i Kandil-bjergene. Emnet med økonomi og indsamlinger kan godt have været drøftet på bestyrelsesmøderne. De har talt om, at der skulle laves en anden konstruktion, men bestyrelsesmedlemmerne var meget passive. Han

tror, at han fortalte Henrik C. Winkel om besøget i Kandil-bjergene nogle dage efter, at han kom tilbage til Danmark. Han og Henrik C. Winkel har talt om det i Winkels bil. De følte sig ikke sikre på kontoret og gik derfor ud i bilen. Han kan ikke huske datoen herfor.

Han har besøgt andre lejre, herunder en PKK-lejr i nærheden af Frederiksværk, der blev afholdt i 2-3 uger. Han besøgte denne lejr i 2004-2006. Han kom i kurdiske kredse som repræsentant for Roj TV. I samme periode har han også været i tilsvarende lejre i Holland, men kan ikke huske byen. Dengang var det hans opfattelse, at der var tale om foreningsaktiviteter og ikke PKK-relaterede aktiviteter. Da han besvarede Radio- og tv-nævnet, kunne han derfor indestå for de pågældende oplysninger.

Zagros er et persisk navn og ikke et kurdisk navn. Zagros er navnet på et bjergområde i Iran.

Han introducerede Ibrahim Ayaz for Danske Bank i maj 2007, da Ibrahim Ayaz havde tilbudt at støtte dem. Dengang vidste han ikke, at Ibrahim Ayaz havde været sammen med Öcalan i Kenya. Det var først senere, at Metin Yüce oplyste om forbindelsen til Öcalan. Beslutningerne i forhold til Ibrahim Ayaz blev også truffet af Henrik C. Winkel og Nejlsgaard. Da de var i Danske Bank, vidste han ikke, at der var efterforskning om hvidvaskning. Han spurgte Ibrahim Ayaz, hvor pengene kom fra, men han fik aldrig noget svar.

Han har optaget samtaler, uden at de pågældende personer var klar over det. Han har optaget samtaler med 6 eller måske flere personer. Han har afleveret 4 samtaleoptagelser til politiet. Det kan godt være, at han har flere billeder og videoer, men han vil ikke forklare om forhold, der ikke er relateret til sagen. Det er hans ”redningsmateriale”. Han har udleveret optagelser af lyd, film og billeder, der er relevante for sagen, til politiet. Han har ikke yderligere lydoptagelse, som vedrører denne sag.

Han afleverede lydoptagelserne af 30. juni 2008 og 7. april 2009 til politiet, da sagen skulle til at begynde i byretten. Han forsøgte ikke at gemme noget. Han mener, at den første lydoptagelse, som han afleverede til politiet, var samtalen med Hamza. Det vigtige var, at optagelserne blev afleveret og ikke datoerne herfor.

Han begyndte at optage samtaler, da han var usikker på alt. Han stolede ikke på nogen. Sagen var meget alvorlig for ham, og han havde brug for det som en sikkerhed. Mellem-

regningen var ikke vigtig. For ham var det vigtige selve organisationen. Han interesserede sig ikke for pengene. Optagelserne skete ikke af hensyn til retssagen.”

Endelig har Manouchehr Tahsili-Zonoozi til retsbogen den 8. april 2013 afgivet følgende forklaring:

”Foreholdt retsbogen af 6. marts 2013, side 5, forklarede vidnet, at han i forbindelse med ansøgningen i 2003 til Kulturministeriet afleverede en liste over de redaktionelt ansvarlige personer. Han afleverede en kopi af den pågældende liste under sagens behandling i byretten.

Han kan ikke huske, i hvilken rækkefølge lydfileerne blev udleveret til politiet. Han afleverede optagelserne gruppevis, og der var ikke tale om en egentlig rækkefølge.

Foreholdt ekstrakt 24, side 221 (politirapport af 14. oktober 2011 vedrørende lydfile), forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han først afleverede lydoptagelsen af samtalen med Hamza, og at det skete i 2009. Det var tilfældigt, at han ikke afleverede alle lydfile på én gang. Lydfile med samtalen med Henrik C. Winkel blev afleveret til politiet i 2010, og de sidste lydfile blev udleveret i 2011. Han har afleveret alle relevante lydfile til politiet. Det giver ikke mening at drøfte en rækkefølge. De to sidste lydfile blev udleveret på hans eget initiativ, men relaterede sig også til politiets afhøringer.

Foreholdt afskrift af samtalen med Henrik C. Winkel den 18. juni 2008 (ekstrakt 27, side 23 og 24) forklarede vidnet, at han ikke ved, hvad han spurgte Henrik C. Winkel om, som gav anledning til, at advokat Bjørn Elmquists navn blev nævnt. Navnet blev tilfældigt nævnt, og han kendte ikke advokat Bjørn Elmquist. Han kan heller ikke huske, hvorfor de under denne samtale drøftede spørgsmålet om advokat. Henrik C. Winkel havde på et tidspunkt anbefalet ham at få en advokat og at rette henvendelse til advokat Torben Svendsen.

...

Foreholdt dele af lydfile [samtale af 7. april 2009 på advokat Torben Svendsens kontor] forklarede vidnet, at advokat Torben Svendsen under mødet oplyste, at han blev betalt af selskabet. Vidnet kan ikke huske, om han afgav en skriftlig erklæring. Der blev afsagt en udeblivelsesdom af Retten i Lyngby. Han vidste ikke, om han skulle tro på retten eller på

selskabet. Han har ikke opgivet at få sagen genoptaget, og han er nu repræsenteret af en anden advokat.

Han har været til mange afhøringer hos politiet. Han kan ikke huske antallet. Det kan godt passe, at han første gang blev afhørt af politiet i maj 2006 og senest i juli 2011. Han mener, at han i april 2009 forklarede over for politiet, at der var tale om propaganda for PKK. Det var en ”offentlig hemmelighed”.

Han har flere lydoptagelser og har afleveret de relevante optagelser til politiet. De sidste to optagelser blev afleveret til Berlingske Tidende i foråret 2010. Han troede, at politiet også havde fået disse lydoptagelser. Han havde nævnt lydfilerne for politiet. Han fandt efterfølgende ud af, at politiet ikke havde fået de pågældende lydfiler, der herefter blev udleveret i 2011. Øvrige lydfiler er sagen uvedkommende og af privat karakter.

Foreholdt retsbogen af 13. marts 2013, side 5, forklarede vidnet, at han aldrig har sendt regnskaber eller opgørelser til EMB. Han havde ikke kendskab til, om der var ansatte i selskabet, som sendte regnskaber til EMB.

Foreholdt tillægsekstrakt 8, side 175 (afhøring af Zonoozi af tysk politi), forklarede vidnet, at han havde konstateret, at regnskaber var blevet sendt til EMB uden hans vidende. Det kan godt passe, at han efterfølgende blev afhørt af dansk politi.

[Foreholdt forklaringen afgivet for byretten og afhøringsrapporter af 17. og 19. maj 2011 (ekstrakt 24, side 101 og 159)] vedstod [vidnet] den afgivne forklaring.

Vidnet forklarede supplerende blandt andet, at han har besøgt Mahmur-lejren i forbindelse med besøget i Kandil-bjergene. Mahmur er en irakisk landsby i ørkenen, hvor der er oprettet en flygtningelejr. Der er tale om et fladt område.

Forevist fotos fra tillægsekstrakt 14, side 77 ff. (politirapport vedrørende Mahmur-lejren), tillægsekstrakt 13, side 5, forklarede vidnet, at de pågældende fotos stammer fra Mahmur-lejren. Det pågældende foto af Imdat Yilmaz og en anden person kan ikke hidrøre fra Mahmur-lejren, da der ikke er en flod eller bjerge i det pågældende område.”

Krist Mahieu har til retsbogen den 10. april 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han blev ansat hos belgisk politi i 1992, og at han er politikommissær og arbejder i antiterror-afdelingen. Han har siden 2006 været efterforskningsleder på den belgiske sag vedrørende PKK.

I første omgang skulle det undersøges, om PKK var organiseret i Belgien, og om der var terroraktiviteter i Belgien. I 2010 var efterforskningen nået så langt, at de kunne fastlægge de enkelte afdelinger i PKK-organisationen, herunder mediedelen.

Baggrunden for ransagningen hos Roj NV var, at der efter politiets opfattelse var tale om en illegal radiokanal, som havde kontakt til PKK i bjergene i den sydøstlige del af Tyrkiet. Den illegale radiostation var Denge Mesopotamia.

Det er ikke den første sag, hvor der har været foretaget efterforskning af PKK i Belgien. Der har været andre sager, herunder Sputnik 1 og 2, men de er uafhængige af nærværende efterforskning.

I den belgiske sag er efterforskningen fra politiets side afsluttet, og sagen er overgivet til anklagemyndigheden, der er ved at forberede anklageskrift. Der vil blive rejst flere tiltaler, men han kan ikke udtale sig om antallet heraf.

Remzi Kartal og Zubeyir Aydar er fortsat sigtede i Belgien, og sagerne er overgivet til anklagemyndigheden med henblik på tiltalerejsning.

Adem Uzun er også omfattet af efterforskningen, og der er tillige rejst sigtelse mod ham. Adem Uzun er i øjeblikket fængslet i Frankrig for PKK-aktiviteter i forbindelse med finansiering og transport af krigsmateriale til Irak.

Abdullah Sen er også sigtet i Belgien. Abdullah Sen er leder af den finansielle afdeling hos PKK. Abdullah Sen er i øjeblikket fængslet i Tyskland for terrorfinansiering m.v.

Vahdettin Tayfur er en del af PKKs aktiviteter, og han står på lønningslisten. Vahdettin Tayfur er i Belgien sigtet for ulovlige aktiviteter, og sagen beror på anklagemyndighedens afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale. Det er vidnets opfattelse, at der er klare indikationer for, at Vahdettin Tayfur er tilknyttet PKK.

Ransagning hos Roj NV i marts 2010 blev foretaget på baggrund af en kendelse.

Foreholdt ekstrakt 4, side 127 (ransagningskendelse), forklarede vidnet, at der på Roj NVs adresse var tilknyttet flere virksomheder. Den ene virksomhed var Roj NV, og den anden var Sterk Produktion. Herudover var der også en illegal radiokanal, der lå i de lokaler, hvor Sterk Produktion drev virksomhed. Det er vidnets opfattelse, at Roj NV og Sterk Produktion havde forsøgt at adskille tingene, så Sterk Produktion kunne fortsætte aktiviteterne, hvis Roj NV blev lukket. I starten var det lidt svært at gennemskue, men politiet anmodede repræsentanter fra Roj NV og Sterk Produktion om at udpege de effekter, som tilhørte den enkelte virksomhed. Herved blev det konstateret, at virksomhederne anvendte materialer og lokaler hos hinanden, og at det hele var sammenblandet. Politiet havde blandt andet aflyttet en fastnettelefon, som befandt sig i Sterk Produktions lokaler. Lønningslisterne viste også, at der var tale om udførelse af aktiviteter for begge virksomheder. Der var ikke særligt sikkerhedsudstyr ved bygningen, bortset fra en vagt, som man skulle passere for at komme ind.

Der blev hos Roj NV og Sterk Produktion beslaglagt omkring 240 computere og eksterne harddiske. De har spejlet computerne og alle informationerne. Dokumenterne var ikke krypterede eller forsynet med password.

Belgisk politi har aflyttet Denge Mesopotamias telefon. Alle telefonnumre tilhørte officielt Roj NV, men telefonnumrene blev også anvendt af Denge Mesopotamia. Telefonaflytningerne viste, at der blev givet hastemeddelelser gennem radiokanalen til PKK i Nordirak. Oplysningerne blev givet ved opringning fra mobiltelefoner til Roj NV, hvorefter igangværende radioudsendelser blev stoppet, og hastemeddelelserne blev givet. Der er eksempler på meddelelser, der gives under verserende angreb eller aktioner. Der er også eksempler på meddelelser om tyrkiske kampfly eller soldater, der er på vej mod PKK-områder. Der er også eksempler på meddelelser til partisaner, der er faret vild, så de kan finde tilbage til deres enheder. Endvidere er der eksempler på beskeder til personer, der er blevet såret i forbindelse med væbnede konflikter med tyrkisk politi. Belgisk politi har beslaglagt adskillige billeder, hvor PKK-medlemmer er forsynet med radiomodtagere. Ledende PKK-medlemmer har altid en radiomodtager på sig. I 2008 foretog politiet en ransagning hos en kvindeforsamling fra PKK. En af de kvindelige deltagere havde en dagbog, hvor man kunne læse, at hun havde forbindelse til PKK. I dagbogen var det beskrevet, at kvinden

hørte radio fra Denge Mesopotamia, og at der blev givet beskeder over radioen. Den øvrige efterforskning understøtter også, at der sendes meddelelser til PKK-guerillaen fra Denge Mesopotamia.

Gennem efterforskningen er det konstateret, at rekrutteringen af kurdiske personer, som bor i Europa, til PKK, blandt andet går gennem Roj NV. De pågældende personer kommer først til Roj NV, hvor der foretages en slags screening for at finde ud af, om de pågældende har den rette profil. Personerne bliver efterfølgende sendt til ideologisk dannelse i Belgien og herefter videre til øvrige europæiske lande. Herefter bliver de pågældende personer transporteret til Nordirak, hvor de efter en militær og politisk uddannelse af ca. 1 års varighed bliver en del af PKKs guerilla. Der bliver også i Roj NVs udsendelser, som vises i Roj TV, sendt opfordringer til væbnet kamp.

Foreholdt dokument til ledelsen i Görsel fra Komalen Ciwan Koordinationen (ekstrakt 47, side 107 ff., politirapport vedrørende Komalen Ciwan og dokument til ledelsen i Görsel) bekræftede vidnet, at der blev fundet et sådant dokument på de beslaglagte computere hos Roj NV. Görsel omfatter medier, der er relateret til og finansieres af PKK.

Foreholdt ekstrakt 29, side 4 (ransagningskendelse), bekræftede vidnet, at den i marts 2010 foretagne ransagning i en lejlighed på adressen Koolstraat 7 i Antwerpen også blev foretaget på baggrund af en kendelse.

Forevist fotos ekstrakt 29, side 89, forklarede vidnet, at der er tale om fotos fra lejligheden i Koolstraat. I lejlighedens rum nr. 6 blev fundet et pengeskab med indhold, som tilhørte Abdullah Sen, der samtidig blev anholdt. Abdullah Sen blev senere løsladt efter fremstilling for en dommer, da politiet ikke havde tilstrækkeligt bevismateriale.

Forevist fotos i ekstrakt 29, side 50 ff., forklarede vidnet, at politiet fandt flere effekter i pengeskabet, herunder USB-stik, Sandisk og en notesbog med angivelse af navne og pengebeløb. De fundne USB-stik m.v. var ikke krypterede. De fandt bogholderi for hele PKK-organisationen fra 2005 og frem til ransagningen 2010. De fandt også kontante beløb, herunder ca. 100.000 Euro samt pengeoptællingsmaskiner. Det var deres opfattelse, at der var tale om den finansielle husholdning for PKK, der kaldes EMB, som betyder økonomisk og finansielt bureau. CDK er en politisk del af PKK-organisationen i Europa og er den europæiske udgave af KCK.

Under gennemgangen af dokumenter på beslaglagte USB-stik blev der fundet en analyse af 7. april 2008 af PKKs økonomi, som viste, at ca. 80 % af indtægterne gik til medierne. I 2008-2009 modtog mediedelen ca. 10-11 mio. Euro på årsbasis.

Foreholdt ekstrakt 43, side 146 ff. og 168 (oplysningsrapport vedrørende KCKs aktiviteter), forklarede vidnet, at han kan genkende det pågældende dokument, og at de økonomiske oplysninger i dokumentet stemmer overens med de beslaglagte tabeller.

Den beslaglagte notesbog indeholdt blandt andet telefonnumre til Herman Ibrahim Ayaz og Imdat Yilmaz.

Ved ransagningen blev der også fundet dokumenter, hvor der fremsættes anmodninger i relation til tv-udsendelser, herunder dokumentet vedrørende PKKs ungdomsafdeling Komalen Ciwan. Der er også dokumenter, hvor udsendelsespolitikken omtales mere generelt.

Det er vanskeligt at fastslå, hvem der var chefredaktør hos Roj NV, da der på papiret var angivet en kvindelig chef, mens andre dokumenter og afhøringer tydede på, at der i virkeligheden var tale om andre personer, der styrede udsendelserne. Han ved ikke, om Vahdettin Tayfur var chefredaktør i marts 2010, men politiet har fundet dokumenter, hvor Vahdettin Tayfurs navn er angivet.

Foreholdt ekstrakt 34, side 44 og side 48 (dokument af 25. august 2007 til Europa Koordinationen fra Amed Dicle), bekræftede vidnet, at det pågældende dokument er fundet ved ransagningen hos Roj NV.

Vidnet er politiuddannet. Efterforskningen af Sputnik 1 og 2 var før hans ansættelsesperiode. Vedrørende Sputnik 1 og 2 blev der i første instans domfældt, mens forholdet i ankeinstansen blev anset for forældet. I hans ansættelsestid er der ikke sket domfældelser. Der er heller ikke rejst tiltale mod nogen. Det er vanskeligt at udtale sig om tidsperspektivet for udarbejdelse af anklageskrift i den belgiske sag. I det belgiske retssystem gælder der ikke en fast tidsgrænse for opretholdelse af en sigtelse, men der skal være tale om rimelig tid.

Roj NVs lokaler har været anvendt som "fødekæde" for PKK-guerillamedlemmer. Politiet foretog telefonaflytninger i 2009, men han må ikke udtale sig om, hvorvidt Roj NVs faci-

liteter fortsat anvendes som ”fødekæde” i dag. Politiet har modtaget anmeldelser fra forældre, der har oplyst, at deres børn er blevet forsøgt rekrutteret. Der udøves ikke terroraktiviteter fra belgisk område, hvilket har gjort det vanskeligt at gribe ind over for rekrutteringen. Der er i januar/februar 2013 vedtaget en ny lov, som giver mulighed for, at man hurtigt kan foretage indgreb, hvis der foretages rekruttering. Under hans efterforskning i 2007 og frem konstaterede han, at der var tale om rekruttering. Det er omtalt i hans rapport. Han kan ikke huske det præcise antal personer, der blev rekrutteret.

Politiet har beslaglagt adskillige dokumenter, men foretaget en selektion i forhold til de mest centrale dokumenter. Han kan derfor huske og genkende centrale dokumenter. Dokumenterne er ikke forsynet med en digital signatur.

De sigtelser, der er rejst i Belgien, relaterer sig til terrorisme, herunder deltagelse i terroraktiviteter eller ledelse af terrororganisation. Der er tale om § 140 og § 141 i belgisk straffelovgivning. I den nye lovgivning fra 2013 er propaganda også kriminaliseret.

Da politiet foretog ransagning i 2010, var propaganda ifølge vidnets opfattelse ikke strafbart i Belgien.

Han forstår ikke tyrkisk. EMB er ikke officielt registreret i Belgien, og de har ikke fundet bankkonti oprettet i EMBs navn. Der er ingen steder, hvor EMB har en fast tilstedeværelse.

CDK er en organisation, der ikke har officiel status i Belgien. CDK er omfattet af efterforskningen i Belgien. Man har ikke forsøgt at stoppe CDKs aktiviteter i Belgien, da det ifølge belgisk lovgivning skal bevises, at de er en del af PKK.

Han har kendskab til Kon-Kurd, der har samme adresse som den kurdiske nationalkongres i Bruxelles. Kon-Kurd har en statut og vedtægter. Der er ikke foretaget bestræbelser på at lukke Kon-Kurd. Det hele hænger sammen med straffesagen i Belgien, som må forventes at komme i gang.

Når han omtaler ”relaterer sig til PKK”, menes der et ”instrument” i PKK-organisationen. Der er blandt andet tale om ideologiske foreninger, som finansieres af EMB.

Han deltog ikke selv i ransagningen hos Roj NV. Det var en særlig afdeling, der tog sig af radiosenderen. Der er taget fotos af radiosenderen, men han har kun interesseret sig for anvendelsen af radiosenderen. Han ved ikke, hvilken frekvens, der blev sendt fra, men udsendelserne kunne modtages fra en almindelig transistorradio. De har ikke undersøgt antallet af potentielle lyttere. Der blev også sendt politiske debatter og musik. Radiosenderen blev anset for ulovlig, da kanalen også blev brugt til operationelle meddelelser til PKK, men spørgsmålet om lovligheden må afgøres af de belgiske domstole. Politiet fandt dokumenter vedrørende indkøb af satellittelefoner. Hvis man anvender mobiltelefoner i Kandilbjergene, vil det være muligt for de tyrkiske myndigheder at spore telefonerne. Hvis man ringer fra bjergområdet, vil man derfor typisk anvende en satellittelefon, der kan ringe til en almindelig telefon. Der er ikke behov for at anvende satellittelefoner i Belgien. Det er sandsynligt, at journalister udstyres med satellittelefoner ved besøg i bjergene.

Roj NV producerer fortsat tv-udsendelser i dag. Hvis der rejses en straffesag i Belgien, er Roj NV ikke anklagemyndighedens primære fokusområde. Det primære fokus er personer, der har deltaget i eller støttet PKKs terroraktiviteter. Et andet formål er at bevise, at PKK er en terrororganisation, så der i fremtiden hurtigt kan gribes ind heroverfor.

Foreholdt ekstrakt 4, side 127 (ransagningskendelse), forklarede vidnet, at kendelsen relaterer sig til den belgiske straffelovs § 140. Der er fortsat ikke rejst sigtelser vedrørende propaganda eller "talerør" for PKK.

David Cromheecke er en af hans ansatte, som gav møde i byretten, da han ikke selv havde mulighed for at møde. David Cromheecke er først kommet til efterforskningsgruppen i 2009, og han havde derfor ikke noget samlet overblik over sagen."

Bjørn Grænge Hansen har til retsbogen den 11. april 2013 afgivet følgende forklaring:

"Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at revisionsfirmaet Nejstgaard og Vetlov fortsat er revisor for Roj TV og Mesopotamia Broadcast A/S METV. Han er fortsat ansat i revisionsfirmaet, men han er ikke længere tilknyttet revisionen af selskaberne.

Han har stadig ikke viden om, hvorvidt der var andre end bestyrelsen hos Roj TV i Danmark, der bestemte. De har som revisorer ikke fundet dokumentation herfor. Det er almindeligt i forbindelse med revisionsarbejde, at man løbende vurderer kunden.

Efter byrettens dom blev revisionsfirmaet pålagt tavshedspligt af selskaberne i forhold til politiet. I forgårs modtog han imidlertid han en e-mail fra selskaberne om, at revisionsfirmaet ikke længere er bundet af tavshedspligten.

Det er hans opfattelse, at han i forbindelse med revisionsarbejdets udførelse har været så kritisk, som han burde være. Med udtrykket ”bidt sig selv lidt i tungen” hentydes til kendskabet mellem Henrik C. Winkel og Flemming Nejstgaard. Det var vidnet, der udførte revisionen, og han havde ikke en nærmere relation til Henrik C. Winkel. Det er hans opfattelse, at revisionsfirmaet var tilstrækkelig uafhængigt, idet der alene var tale om en arbejdsmæssig relation mellem Henrik C. Winkel og Flemming Nejstgaard.

Vidnet mener ikke, at der var problemer med rollefordelingen. Roj NV har muligvis ønsket at overtage selskabet, men det måtte de som revisionsfirma blot konstatere, at de ikke har gjort.

Foreholdt ekstrakt 26, side 102 (e-mail af 13. juni 2008 fra Henrik C. Winkel til Bjørn Grænge Hansen), forklarede vidnet, at revisor altid skal overveje, om der skal laves en revisionspåtegning i regnskabet, men det har de ikke fundet grundlag for. Han fik ikke nærmere oplysninger om eventuel overtagelse af selskabet, og der forelå ikke dokumentation herfor. Han kan ikke huske, hvad han foretog sig i anledning af e-mailen af 13. juni 2008 fra Henrik C. Winkel, men han har givetvis drøftet det med Flemming Nejstgaard. Han fik ikke nærmere oplysninger om overtagelse.

I 2008 havde politiet fortsat mulighed for at spørge revisionsfirmaet om forhold, som politiet havde behov for at få belyst. Som revisionsfirma har de løbende forholdt sig til sagen og har valgt at blive, indtil der foreligger en endelig afgørelse.

Det er helt almindelig procedure at sikre sig, at direktøren ikke vil kunne beskyldes for at ”stjæle af kassen”. De sikrede sig derfor, at nogle forretningsgange i forbindelse med kontante indbetalinger blev overholdt. Indbetalingerne fra Ibrahim Herman Ayaz gav heller ikke anledning til problemer i forhold til revisionen. Han interesserede sig ikke for, hvorfra

givers penge kom, men han interesserede sig for, hvem der indbetalte pengene, og det gav ikke anledning til en påtegning.

Foreholdt ekstrakt 26, side 102 (e-mail af 13. juni 2008 fra Henrik C. Winkel til Bjørn Grænge Hansen), forklarede vidnet, at de løbende foretog en vurdering og havde dialog herom. Konklusionen blev, at de ikke gjorde noget.

Han ved, at Flemming Nejstgaard og Henrik C. Winkel på et tidspunkt var i Belgien for at få oplysninger fra Roj NV. De fik ikke oplysninger fra den belgiske revisor.

Foreholdt e-mail 9. oktober 2009 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard (ekstrakt 26, side 140), forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvornår Henrik C. Winkel og Nejstgaard var i Belgien. Denne e-mail gav ham heller ikke anledning til at foretage sig noget konkret som revisor.

Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt Roj TV kunne købe udsendelser fra andre virksomheder end Roj NV. De skulle blot undersøge, om selskabet havde den fornødne likviditet til at fortsætte driften. De undersøgte derfor ikke, om Roj TV kunne købe udsendelser fra andre virksomheder.

Foreholdt ekstrakt 26, side 150 (e-mail af 9. februar 2010 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at e-mailen ham bekendt ikke gav anledning til nærmere overvejelser. Han foretog dog ikke revisionsarbejde for selskabet på det tidspunkt.

Han skrev e-mailen af 9. oktober 2009 op til tidsfristen for afgivelse af regnskabet og ikke op til færdiggørelsen.

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant, og de skal mere overordnet tage stilling til, om regnskabet er retvisende i forhold til gældende lovgivning, hvilket hovedsageligt skal sikre, at kreditorerne ikke mister penge. Det forhold, at der skulle være ytre ønske om at overtage den danske virksomhed, giver ikke anledning til en reaktion fra revisors side, da de alene skal forholde sig til de faktiske forhold. Hvis der konstateres kritisable forhold, har revisor mulighed for at give påtegning i regnskabet eller at fratræde.

Med hensyn til spørgsmålet om hvidvaskning er det afgørende, at indbetaleren selv retter henvendelse til banken. Det er i givet fald pengeinstituttet, der har pligt til at foretage indberetning, hvis der er mistanke om hvidvaskning.

Selskabet forsøgte at skaffe midler. Hvem der i princippet støttede selskabet, interesserede de sig ikke for, når blot man havde identificeret indbetaleren. De drøftede i bestyrelsen, hvordan indsamlingen kunne foregå. På et tidspunkt besluttede Civilstyrelsen, at Den Kurdiske Kulturfond ikke kunne indbetale midler til Roj TV, da det var i strid med fondens fundats. Det var det, at man støttede Roj TV, der var problemet. Det var også forklaringen på, at selskabets indtægtskilder ændrede sig.

De mente ikke, at revisionsfirmaet kunne foretage yderligere i forhold til selskabet, og det er ikke ualmindeligt, at man ikke kan få svar på ønskede oplysninger.

Revisionsfirmaet var interesseret i at få oplyst, hvorfra pengene kom, herunder de konkrete personer. De ville have foretrukket, at indbetalinger skete ved bankoverførsler, men der blev afleveret mange kontante beløb i bankens døgnboks. Samtlige indtægter, som de har bogført, har enten været indbetalt kontant til en bank eller været overført af en bank. Døgnboksen i Danske Bank blev oprettet i Zonoozis tid, og det fortsatte da Imdat Yilmaz blev direktør.

Han har ikke kendskab til, om der i Roj TVs udsendelser blev opfordret til at yde bidrag. Han var klar over, at der var tale om en kurdisk tv-kanal, og at der kom penge fra hele verden.

En revisor kan også påtage sig opgaver af mere bestillingsagtig karakter, herunder undersøgelse af enkelte forhold. Der afregnes i givet fald efter timeforbrug uanset resultatet.

Han har ikke haft lejlighed til at gennemse KPMGs analyse hos politiet. Han er heller ikke blevet bedt om at gennemse og kommentere analysen. Han har alene set tabel 8.1.3 i forbindelse med sagen. I forbindelse med udarbejdelsen af selskabets årsregnskaber har de i hvert fald siden 2005 været helt nede i de enkelte bilag. Da selskabet selv stod for bogføringen, foretog revisionen stikprøvekontrol på sædvanlig vis.

Han fratrådte som sagsbehandler i forbindelse med nogle diskussioner med Henrik C. Winkel omkring mellemregningen med Zonoozi. Det er hans opfattelse, at der skulle tages stilling til, hvordan mellemregningen skulle behandles i regnskabet. Han var tæt på at lave en påtegning herom. Han ved ikke, hvorfor Zonoozis lønforhøjelse ikke blev effektueret. Det var Zonoozi selv, der kunne effektuere lønforhøjelsen, og der var likvider hertil i selskabet.

Han føler, at Zonoozi har ført dem bag lyset, da Zonoozi gennem alle årene har underskrevet regnskaberne uden at give revisionsfirmaet oplysninger om de forhold, som han efterfølgende har afgivet forklaring om. Det er dog op til bestyrelsen at træffe foranstaltninger i forhold til selskabets direktør.

De ansatte i Roj TV, der var beskæftiget i Belgien, skulle ikke betale skat i Danmark, og det var dem uvedkommende.

Han blev første gang afhørt af politiet i 2005. Omkring 5 år senere blev han på ny afhørt af politiet, og det var først i 2009/2010, at politiet hentede bilag. Han ved ikke, om Flemming Nejstgaard og Henrik C. Winkel i mellemtiden var blevet afhørt.

I relation til spørgsmålet om going concern var det ikke nødvendigt at se på Roj NV. Det væsentlige var, om der var likviditet i Roj TV. Han fik ikke oplysninger om, at Roj NV skulle være ved at lukke.

Foreholdt ekstrakt 26, side 131 (e-mail af 17. september 2009 fra Bjørn Grænge Hansen til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at det kunne give going concern-problemer, hvis Roj NV lukkede. Det er dog fortsat hans opfattelse, at det afgørende er selskabets likviditet. Det omtalte going concern-problem går mere på spørgsmålet om driften, herunder om der fortsat kunne sendes tv.

Foreholdt forklaring afgivet af Flemming Nejstgaard (ekstrakt 2, side 253-254), forklarede vidnet, at han ikke mener, at der nogen modstrid mellem deres forklaringer vedrørende spørgsmålet om going concern.

Forevist ekstrakt 26, side 187 og 188 ff. (e-mail af 14. marts 2005 fra Isabelle Dekeyser til Bjørn Grænge Hansen), forklarede vidnet, at e-mailen ikke har forbindelse til Roj TV, men

angik en særskilt skattesag. Han er ikke stødt på selskabet Med Broadcasting Limited. Han overtog sagen omkring 2005. Han havde hørt, at der var nogle selskaber, der var blevet lukket, men det interesserede han sig ikke for. Han har heller ikke interesseret sig for listen over aktionærer i Roj NV.

Foreholdt Flemming Nejstgaards forklaring (ekstrakt 2, side 253) er vidnet enig med hensyn til aktiviteterne, men uenig med hensyn til likviditeten.

Samtlige udbetalinger fra selskabets side er blevet anvendt til betaling af regninger.”

Flemming Nejstgaard har til retsbogen den 15. april 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at der efter omtale i pressen har været drøftelser om PKK. Det kunne ikke undgås, at de talte om PKK, og de har selvfølgelig drøftet, om der var noget om ”snakken”. Som revisor har de spurgt, om der var nogen forbindelse til PKK, men de har ikke fundet forhold, der kunne vise en sammenhæng. I givet fald ville de være fratrådt som revisor.

Han blev afhørt af politiet i 2006, hvor der sikkert blev rejst spørgsmål om PKK. Det var dog hans opfattelse, at afhøringsstemaet først og fremmest angik hvidvaskning. Han deltog hvert år i møde hos Danske Bank vedrørende hvidvask. Under et af møderne i banken deltog Ibrahim Ayaz. Det var banken, der undersøgte, om der var tale om hvidvaskning. Det var ikke revisors opgave. Danske Bank undersøgte Ibrahim Ayaz’ forhold, da der var tale om store beløb. Banken har ikke oplyst, at der skulle være problemer med Ibrahim Ayaz’ indbetalinger.

Det var blevet besluttet på et bestyrelsesmøde, at Zonoozi skulle have lønstigning. Der skulle underskrives en lønaftale af begge parter, men det skete ikke.

Efter hans opfattelse var det nogle formelle krav, som ikke var opfyldt i forhold til Den Kurdiske Kulturfond. Der forelå en godkendt fundats, men inden for fundatsen kunne der ikke ske betaling til Roj TV. I Berlingske Tidende læste han også om andre fonde, der havde problemer.

I den bogføring, som revisionsfirmaet havde kendskab til, optræder begreberne EMB og Görssel ikke. Han har ikke kendskab til parallelbogføringen. Han kender slet ikke EMB. Han har ikke haft lejlighed til eller anledning til at se ringbindene fra KPMG hos politiet.

Som revisor skal man vurdere størrelsen af aktiver og passiver i forhold til virksomhedens likviditet, herunder spørgsmål om driften kan fortsætte. Man skal også undersøge forhold hos underleverandører. Hvis Roj NV ikke kunne levere udsendelser, ville der opstå et problem for tv-virksomheden, men det ville ikke være uoverskueligt.

Det er ikke ulovligt at købe sig ind i et selskab.

Han har kendt Henrik C. Winkel gennem mange år. Det startede som et forretningsmæssigt forhold og udviklede sig til en personlig relation. Han og Henrik C. Winkel havde samme politiske tilhørsforhold. Det var meget ubehageligt, da artiklen blev bragt i Berlingske Tidende. Han sendte sin pressemeddelelse til Berlingske Tidende, men den blev ikke bragt. Der var nogle pressekyndige jurister, der anbefalede ham ikke at indbringe sagen for Presenævnet. I realiteten har artiklen ikke haft nogen skadevirkning for revisionsfirmaet.

Bjørn Grænge Hansen var en del af tiden i gang med sit revisorstudie, og Bjørn Grænge Hansen ville derfor gerne have, at det hele kørte fuldstændig "efter bogen".

Vidnet deltog i bestyrelsesmøder, da han havde regnskabsmæssig indsigt og kunne bidrage i debatten. Han deltog i bestyrelsesmøder i forbindelse med regnskabsaflægning og derudover en til to gange om året.

Som revisor kan man reagere på kritisable forhold ved at give en påtegning/anmærkning eller ved at fratrage. Herudover kan revisor melde forhold til politiet, men det sker yderst sjældent. Aktionærlån skal specifikt fremgå af påtegningen.

Ved en lovændring i 2003 blev der indført mulighed for, at revisor kunne foretage både bogføring og revision. Fra det tidspunkt, hvor Imdat Yilmaz tiltrådte som direktør, foretog revisionsfirmaet tillige bogføring for Roj TV.

Han har ikke hørt Henrik C. Winkel omtale, at Zonoozi skulle have nævnt, at han i 2006 havde besøgt Kandil-bjergene. Henrik C. Winkel har heller ikke nævnt, at der skulle have

været en samtale mellem Zonoozi og Henrik C. Winkel i dennes bil. Det er hans opfattelse, at Henrik C. Winkel i givet fald ville have nævnt det for ham.

Forevist analyse af Roj NVs regnskab (ekstrakt 26, side 188-189) forklarede vidnet, at han har haft møde med Roj NVs revisor, der var autoriseret. Han bad den belgiske revisor om at fremskaffe oplysninger om Roj NV, men de fik aldrig de ønskede oplysninger. Han oplevede en lidt fjendtlig indstilling fra Roj NVs side.

Det er ikke noget vejen for, at man kan købe en aktiepost og derved skabe sig indflydelse i et selskab. Roj NV eller personer i dette selskab kunne godt købe aktier i Roj TV, uden at det ville give anledning til problemer.

Det var Zonoozi, der oplyste, at de skulle besøge det kurdiske eksilparlament i Bruxelles. Han erindrer ikke, at der under mødet i 2006 skulle være nævnt noget om PKK, men det mener han ikke, da det hele tiden ”spøgte” i deres hoveder. De pågældende personer, der deltog i mødet, blev ikke præsenteret som PKK-ledere.

Han var ikke klar over, at mødet hos advokat Torben Svendsen blev optaget af Zonoozi. Det fandt han først ud af, da Berlingske Tidende kontaktede ham i maj 2010. Han syntes, at det var noget underligt noget, da de havde forsøgt at hjælpe Zonoozi med et finansielt problem. Han erindrer ikke, at de talte om andet end mellemregningskontoen. Zonoozi havde været en uvurderlig ankermand i foretagendet, og han havde været underbetalt. Zonoozi havde opfattet selskabets konto som sin egen. Der var oprindeligt tale om en mellemregning på ca. 800.000 kr. Efterfølgende skaffede Zonoozi en række bilag, hvorefter mellemregningen blev nedskrevet til omkring 400.000 kr. Zonoozi fik mange mundtlige og skriftlige påtaler om mellemregningskontoen, og til sidst blev det påtegnet i regnskabet. Han kan ikke huske, om der under mødet var afbrydelser, men han kan forestille sig, at advokat Torben Svendsen og Zonoozi på et tidspunkt havde drøftelser i enrum. De troede, at der blev indgået en aftale på mødet.

Advokat Torben Svendsen var hyret af Zonoozi og ikke af vidnet eller Henrik C. Winkel. De havde ikke ”købt” advokat Torben Svendsen. Han har ikke haft noget med retssagen mod Zonoozi at gøre.

Forinden Zonoozi tog til Irak i 2006, havde de drøftet, at han skulle til Irak for at rejse nogle penge og etablere en radiostation. Han var orienteret om, at Zonoozi skulle til det kurdiske område. Han ved ikke, om Henrik C. Winkel også var orienteret herom.

Forevist ekstrakt 27, side 90 (e-mail af 26. maj 2010 fra Flemming Nejstgaard til Henrik C. Winkel), forklarede vidnet, at han var orienteret om, at Zonoozi skulle til Nordirak for at skaffe penge.

Forevist ekstrakt 27, side 89 (e-mail af 26. maj 2010 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at han ikke reagerede på e-mailen fra Henrik C. Winkel. Det kan også være, at erindringen om Zonoozis rejse er en efterrationalisering. Zonoozi har formentlig alene orienteret vidnet og ikke bestyrelsesformanden. Han opfattede ikke e-mailen som en samstemning af forklaringer. Han og Henrik C. Winkel vidste, at de ikke skulle afstemme forklaringer.

Foreholdt ekstrakt 2, side 227 (Henrik C. Winkels forklaring), forklarede vidnet, at Zonoozi kan have givet oplysningen til revisionskontoret uden at orientere bestyrelsesformanden herom, selv om det ville have været naturligt, da der var tale om en rejse med henblik på at skaffe finansiering.

Under mødet hos advokat Torben Svendsen kan vidnet ikke erindre, at der skulle være nævnt noget om PKK eller 16 mio. Euro.

Foreholdt ekstrakt 24, side 206, 208, 213 og 214 (politirapport af 3. oktober 2011 vedrørende lydfil) og afspilning af uddrag af lydfil, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvad der konkret blev nævnt på mødet. Han må have husket forkert vedrørende Zonoozis omtale af PKK og 16 mio. Euro.

Forevist ekstrakt 26, side 92 (e-mail af 28. december 2007 fra Henrik C. Winkel til Bjørn Grænge Hansen og Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at Henrik C. Winkel var frustreret over, at de ikke fik de oplysninger, som de gerne ville have. Han ved ikke, hvem ”man” er, men det må være nogle andre end bestyrelsesformanden. Der var meget, der var underligt på grund af kulturforskelle. De gav Roj TV lidt længere snor, end man normalt ville give en dansk klient. Når de havde partnermøde på kontoret, drøftede de løbende kli-

entforholdet. Salæret for revisionsarbejdet udgjorde omkring 200.000 kr. årligt. Det er ikke sædvanligt, at en bestyrelsesformand skriver, at han ”bestemmer ingenting”.

Forevist ekstrakt 26, side 140 (e-mail af 9. oktober 2009 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at han fortsat ikke kan svare på, om Henrik C. Winkel ”så spøgelse”, men han forstod baggrunden for Winkels spørgsmål.

Forevist ekstrakt 26, side 150 (e-mail af 9. februar 2010 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at ”dem, som faktisk bestemte”, burde være bestyrelsen. Han ved, at Ibrahim Ayaz var en velhavende forretningsmand, der havde forståelse for virksomheden. Han ved ikke, hvem ”der faktisk bestemte”, men han opfattede det sådan, at Henrik C. Winkel havde indtryk af, at det var Roj NV, der bestemte og reelt traf beslutningerne i Roj TV. Det bekymrede ham, og det var noget, som de løbende drøftede på partnernemøderne i revisionsfirmaet. De blev ved med at anmode Roj NV om oplysninger. Hvis der er noget, man som revisor ikke kan overskue, er den logiske konsekvens, at man ikke vil have noget med det at gøre.

Forevist ekstrakt 26, side 102 (e-mail af 13. juni 2008 fra Henrik C. Winkel til Flemming Nejstgaard), forklarede vidnet, at han opfattede ”de, som bestemmer bag det hele” som Roj NV.

Det er dem, der ejer et selskab, der i sidste ende træffer afgørelse. Dem, der reelt bestemmer i et aktieselskab, er derfor aktionærerne, og bestyrelsesformanden eller bestyrelsen har i realiteten ikke bestemmende indflydelse.

Det var hans indtryk, at Ibrahim Ayaz havde tilknytning til den kurdiske forening, og at man i kurdiske kredse interesserede sig for Roj TV.

Revisor skal lave en revisionsplan efter gældende retningslinjer. Overordnet set havde de ikke de store problemer med Roj TV. De vidste, at de havde et særligt ansvar for årsregnskabet, og der var stor interesse for selskabets regnskaber, herunder fra de tyrkiske myndigheder. Han vidste også, at hvis de fratrådte som revisor, ville det være ensbetydende med, at selskabet blev lukket. Der er ikke sket påtale fra Erhvervsstyrelsens side, og Skat har løbende foretaget kontrol, hvilket heller ikke har givet anledning til påtale.

Forevist tillægsekstrakt 9, side 138 (foto af Ibrahim Ayaz), forklarede vidnet, at de ikke undersøgte Ibrahim Ayaz' baggrund. Ibrahim Ayaz var blevet anbefalet af Zonoozi. Ibrahim Ayaz blev undersøgt af Danske Bank. Han vidste ikke, at Ayaz havde kontakt med Öcalan. Vidnet læste ikke svenske aviser.

Forevist ekstrakt 6, side 5-6 (artikel i en svensk avis), forklarede vidnet, at han ikke er bekendt med den pågældende artikel. Revisionsfirmaet gjorde ikke noget for at undersøge Ibrahim Ayaz' forhold. De havde efterlyst lidt mere professionalisme i bestyrelsen, og dette forhold opfyldte Ayaz.

Han har ikke haft anledning til at betvivle Danske Banks undersøgelser vedrørende hvidvask eller til at foretage selvstændige undersøgelser.”

Torben Lange og Peter Damsfeldt har til retsbogen den 17. april 2013 afgivet følgende fælles forklaring:

”Torben Lange forklarede supplerende blandt andet, at de grundlæggende havde to sæt regnskaber. Dels de officielle regnskaber for Roj TV og Mesopotamia Broadcast A/S METV med underliggende saldobalancer og kontospecifikationer, og dels årsopgørelser og månedsoversigter fra Görssel. De har spejlet regnskaberne i forhold til hinanden for at konstatere, om der var sammenfald.

Det bogføringsmateriale, som de fik udleveret af politiet, var primært saldobalancer og kontospecifikationer. Han kan ikke erindre, at de skulle have fået udleveret konkrete bogføringsbilag. De har ikke modtaget regnskabsmateriale fra Roj NV.

De har fulgt enkeltstående indbetalinger og posteringer. De har ikke undersøgt bankkonto-udtog, men antaget, at angivne indbetalinger faktisk er blevet bogført i banken. De har ikke undersøgt selve pengestrømmen.

De officielle regnskaber og skyggeregnskaberne er i høj grad i overensstemmelse med hinanden. I skyggeregnskaberne fremstår indtægterne som hidrørende fra EMB, mens indtægterne i de officielle regnskaber angives at hidrøre fra fonde og indsamlinger.

I de officielle regnskaber er beløbene opgjort i danske kroner, og i skyggeregnskaberne er beløbene opgjort i Euro.

I skyggeregnskaberne kan 96 % af indtægterne henføres til EMB. I de første år er det i de officielle regnskaber angivet, at der var større indbetalinger fra Den Kurdiske Kulturfond, mens der i senere regnskaber anvendes betegnelsen indsamlinger.

De har i tabel 2.1.1 angivet EMB under de officielle regnskaber, men ordet EMB anvendes ikke i disse regnskaber. De kunne også have anvendt betegnelsen tilskud.

For hvert enkelt regnskabsår har de undersøgt 25 af de største indbetalinger. Der er foretaget sammenligning af bogføringen og modposten. Det er konstateret, at modposten er indtægter, der fremtræder som blivende midler til brug for selskabets drift. Der er tale om penge, der er tilgået Roj TV. Bogføringen viser, at indtægterne er anvendt til driften, men det påhviler revisor og selskabets ledelse at påse, at det forholder sig sådan. De skulle kun se på, hvad der skete med pengene i selskabet.

De har sammenlignet poster i regnskaberne for Görsel med datoer og beløb i regnskaberne for Roj TV og Mesopotamia Broadcast A/S METV.

Den i revisionsberetningen angivne sammenfatning og konklusion nederst på side 10 kan ikke udledes af de officielle regnskaber, men af de underliggende kontospecifikationer. Bankkontoudtogene matcher i stor udstrækning bogføringen.

Regnskabsmaterialet for Görsel for perioden 2005-2006 omfatter årsresultatet og månedsoversigter, men ingen bogføringsbilag.

I analysen har de redegjort for relationen til EMB, og EMB er udtrykkeligt angivet i regnskaberne for Görsel. Der var dog også flere poster i regnskaberne for Görsel, som ikke angives at vedrøre EMB. De har ikke undersøgt de pågældende poster, da det ikke var en del af deres opgave.

Revisorlovgivningen beror på EU-regler. Han har kontakt med mange kolleger i forskellige lande, herunder også i Belgien, og de arbejder også efter EU-regler.”

Johannes Bjerrum Sand har til retsbogen den 1. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at han havde lidt kendskab til det kurdiske miljø i Danmark, da han blev ansat hos Roj TV. Det kan godt passe, at foreningen var Fey-Kurd. Han har ikke brugt den kurdiske forening som kilde i forbindelse med sine studier. Han har mødt flere personer i den kurdiske forening, herunder Imdat Yilmaz. På forsiden af hans specialeafhandling om PKK er der et billede af Öcalan, som han havde fået af den kurdiske forening. Ronay Zanas mor var Leyla Zana, der var kendt i forbindelse med den kurdiske sag, hvor hun stod for den ikke voldelige del af den kurdiske bevægelse. Han kan ikke huske, om Leyla Zana havde politiske poster. Den voldelige del af den kurdiske bevægelse er PKK, Abdullah Öcalan og guerillaen i bjergene.

Han skrev mange tekster ud fra forskellige små nyhedsprogrammer, og teksterne blev lagt på selskabets hjemmeside. Han mener, at de havde en aftale med Ritzau, og han fik gennem kolleger tilsendt nyheder herfra. De anvendte også et andet nyhedsbureau, men han kan ikke huske navnet herpå. Han skrev på engelsk, tysk og dansk, og teksterne blev dagligt lagt ud på hjemmesiden. Han ved ikke, om der var nogen, der overtog hans funktion, da ansættelsesforholdet ophørte.

Han har et begrænset kendskab til Firat News.

Han fik tildelt et brugernavn og et password for at komme ind på hjemmesiden. Han havde en hovedarbejdsplads på kontoret, men han arbejdede også på andre computere. Han kan ikke huske, om de havde password til computeren.

Under udarbejdelse af sit speciale om PKK i perioden fra 1970’erne til begyndelse af 1980’erne er han ikke stødt på anvendelsen af flere navne. Han opfatter anvendelsen af flere navne som et særligt kurdisk kulturtræk. Under sine studier af PKK har han heller ikke fået kendskab til særlige navneceremonier.

Han afgav ordrer om køb af programmer fra TV2 og DR, herunder naturprogrammer samt et indslag om Nelson Mandela. Det var meningen, at programmerne skulle vises på Roj TV, men han ved ikke, om programmerne faktisk blev købt.

Da han tilfældigt så et årsregnskab for virksomheden, mener han, at der var tale om en årsomsætning på 20-24 mio. kr. Han kan ikke huske årstallet herfor, men han opfattede det som et aktuelt regnskab.

Han fik på et tidspunkt til opgave at oprette en postgirokonto på Cypern. Han beskæftigede sig alene med logistikken og ikke de konkrete indsamlinger. Han har heller ikke rettet henvendelse til nogen med henblik på at opnå støtte. Han har selv afvist at støtte Roj TV, hvilket ikke er blevet kritiseret.

Han havde et lille netværk af annoncører i Danmark, som han kontaktede, men de afslog at annoncere i Roj TV, da de havde afdelinger i Tyrkiet.

Han rettede henvendelse til politiet som en almindelig borgerpligt. Han opfattede Zonoozis artikler i Berlingske Tidende som en slags hævn tog. Efter ophøret af vidnets ansættelsesforhold i 2005 har han ikke talt med Zonoozi. Han havde i avisen læst om en person, som skulle have fyret Zonoozi. På et tidspunkt fik han oplyst, at Imdat Yilmaz var blevet direktør. Han blev ikke overrasket, da han opfattede Imdat Yilmaz som kompetent til stillingen. Det var generelt meget vanskeligt at finde kompetente personer, der også havde de nødvendige sprogkundskaber. Zonoozis kompetence var af mere teknisk karakter, og Zonoozi havde meget "flair" for computere og IT.

En billedpolitik er en skriftlig aftale om, hvilke billeder man ønsker at bringe. Han syntes, at de havde behov for en billedpolitik. Der var for mange gentagelser og for mange billeder, der handlede om konflikter og guerillaer. Der var også mange personer, der blot talte. Der manglede også en IT-strategi og en leverandørpolitik. Det var generelt en tv-kanal, der ikke havde mange skriftlige aftaler. Det var vigtigt for ham, at det journalistiske var i orden, herunder at der var en korrekt henvisning til kilder.

Han skrev e-mailen af 22. november 2005 til Zonoozi og Henrik C. Winkel som udtryk for venlighed. Han kan ikke huske den konkrete anledning hertil.

Han har oversat en tysk dom for Imdat Yilmaz. Han mener, at det handlede om Viko i Tyskland.

Sammenslutningen af de kurdiske foreninger lå i Viktoriagade. Han er ikke bekendt, at der for nylig har været en politimæssig aktion, der har været rettet mod foreningens lokaler.

Gennem sin ansættelsesperiode har han generelt overvejet, hvem der styrede tingene og havde ansvar herfor. Han tænkte, at de blev styret et andet sted fra. Han overvejede, hvem der løste de konkrete problemer i praksis, herunder hvem der var ansvarlig for selskabets servere. Det var hans opfattelse, at forholdene var styret fra udlandet, muligvis fra Belgien eller Viko i Tyskland. Der var usædvanlig lidt styring i selskabet.”

Oluf Jørgensen har til retsbogen den 2. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han er jurist, og at han i ca. 25 år var ansat som lektor i forvaltningsret på Aalborg Universitet. For ca. 15 år siden blev han ansat som forskningschef på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Han har beskæftiget sig med medie-jura og ikke medievidenskab. Han har dog kendskab til, at de grundlæggende idealer for kritisk journalistik er fælles for alle lande, men at der er forskelle. Særligt i Tyrkiet er mulighederne for at lave kritisk journalistik meget ringe.

I Danmark er tv-nyheder ikke forsynet med underlægningsmusik, og han har ikke erfaringer med underlægningsmusik til nyheder i andre lande.

Europarådets seneste rapport fra januar 2013 om ytrings- og informationsfriheden i en række lande indeholder en række kritiske bemærkninger om Tyrkiets behandling af journalister. Rapporten kritiserer også andre lande, men den hårdeste kritik er rettet mod Tyrkiet. Han har ikke kendskab til andre internationale rapporter.

Vidnet redegjorde for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 25. oktober 2011.

Han har ikke haft lejlighed til at gennemgå Europa Kommissionens Turkey 2012 Progress Report fra oktober 2012. Han har ikke nærmere kendskab til CPJ eller den udarbejdede rapport.

Han har ikke nærmere kendskab til statistiske oplysninger over antallet af sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Han har i 15 år forsket i grænsedragningen mellem ytringsfrihed og censur. Vidnet redegjorde for sin forskning, hvor praksis for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er en ret central kilde. Grænsen har bevæget sig gennem årene, men grænsedragningen i forhold til budbringeren contra egne ytringer har ikke ændret sig.

Vidnet redegjorde for 4 domme afsagt i 1999 af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod Tyrkiet, herunder at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er den afgørende instans vedrørende fortolkningen af konventionens artikel 10.

Hans forskning har også omfattet grænsedragningen mellem propaganda og nyhedsformidling. Der gælder ikke noget forbud mod propaganda. Radio og tv er anderledes end de trykte medier, idet man i de trykte medier klart skal kunne se kildehenvisninger. I radio og tv fremgår det ofte af situationen, at der er tale om en kilde. Hvis en nyhedsoplæser citerer en kilde, må det på en eller anden måde tydeliggøres, at der er tale om et citat.

Han har aldrig set Roj TV. I danske medier er det almindeligt at vise et billede af den person, som man citerer.

I almindelighed deltager studieværter ikke i det redaktionelle arbejde, men træder frem på skærmen. Der vil typisk være en redaktionel gruppe og en ansvarshavende redaktør. Ansvarskredsen er den ansvarshavende redaktør, og der gælder en klar skelnen. Ytrings- og informationsfrihed er forskellige begreber. Han opfatter ytringsfriheden som retten til at komme frem med sit budskab, og informationsfriheden som retten til at modtage informationer.

Begrebet ”embedded journalism” er opfundet i USA i forbindelse med krigsreportager, hvor journalister inviteres med på militære aktioner. Der gælder givetvis meget forskellige vilkår for de pågældende journalister, hvilket afhænger af aftalen med militæret.

I forhold til verdens brændpunkter skal man forsøge at afdække, hvad der foregår for at få sat konflikten i perspektiv. Der er også eksempler på, at politiet og Skat har inviteret journalister med på aktioner, og i disse situationer er der indgået en skriftlig aftale med angivelse af nærmere vilkår, herunder vilkår om gennemsyn.

Når man befinder sig i kampzoner, er det helt naturligt, at man er iført skudsikker vest for at beskytte sig selv mest muligt.

Han er aldrig blevet interviewet af advokat Bjørn Elmquist til en avis. Han er blevet interviewet af avisen Arbejderen om nærværende sag. Han kan ikke huske, om han fik artiklen til gennemsyn, men det er meget sjældent, at han beder om at få artikler til gennemsyn. Han har ud fra sin faglige viden udtalt sig om byrettens dom.

Han blev sidste sommer forsøgt afhørt af politiet. Han blev ringet op af politiet, hvilket han blev noget forbløffet over. Han blev kontaktet, da han skulle afgive forklaring i sagen. Han havde tidligere vidnet i en anden sag, hvor han ikke forinden var blevet afhørt af politiet. Han fandt det derfor unødvendigt at blive afhørt af politiet og tilkendegav, at han ikke ønskede at blive afhørt.

Han forstår ikke tyrkisk eller kurdisk. Han har ikke noget kendskab til Roj TV eller udsendelsernes indhold. Han er mediejurist og har ikke nærmere kendskab til forholdet mellem PKK og Tyrkiet. Han kender ikke tv-stationen TRT6. Han ved ikke, om der er andre radio- og tv-kanaler i Tyrkiet, der sender på kurdisk. Han er ikke ekspert i forskellige mediekulturer.

Han har nogle få gange udtalt sig til medierne om nærværende sag ud fra sin faglige vurdering. Han kan ikke mindes, at han skulle have udtalt, at sagen beror på et politisk pres, men det er ikke usandsynligt, at han skulle have udtalt, at anklagemyndigheden var presset til at rejse sagen. Det er hans faglige overbevisning, at der er tale om en juridisk meget tynd sag. Vidnets ”kilde” var udelukkende den rejste tiltale mod Roj TV. Han havde ikke øvrige kilder til støtte for sin opfattelse af, at anklagemyndigheden var presset. Der er tale om en holdningstilkendegivelse, der er baseret på hans faglige vurdering af tiltalen. Han fortryder udtalelsen i dag. Det er hans opfattelse, at de to tiltalepunkter vedrørende lukning af tv-kanalen er juridisk uholdbare. Herudover er det usædvanligt, at sagen er rettet mod ejerne og ikke mod de personer, som kan gøres ansvarlige i henhold til medieansvarsloven. Ingen kan være ubekendt med, at der i mange år har været nogle ”politiske overtoner”. Her tænker han ikke på selve straffesagen, men på sagsforløbet i Radio- og tv-nævnet, herunder forholdet til Tyrkiet.

Forevist pressemeddelelse fra Rigsadvokaten (ekstrakt 49, side 115-116) forklarede vidnet, at han ikke har kendskab til den pågældende pressemeddelelse.

Han er ikke bekendt med sager i andre lande mod Roj TV. Han er dog bekendt med den tyske sag vedrørende Roj TV, herunder navnlig EU-Domstolens afgørelse. Han har særligt hæftet sig ved kompetencespørgsmålet og ikke bevisførelsen for den tyske domstol.

Forevist uddrag af præmisserne i den tyske kendelse (ekstrakt 46, side 138 og 157-158) forklarede vidnet, at han ikke er bekendt med bevisførelsen for den tyske domstol.

Forevist uddrag af EU-Domstolens afgørelse af 22. september 2011 (ekstrakt 46, side 200 og 204) forklarede vidnet, at han er bekendt med dommens præmisser. Som forsker har han dog ikke hæftet sig så meget ved den tyske domstols præmisser. Det er derimod praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der er interessant ud fra en forskningsmæssig betragtning.

Man kan godt lægge vægt på enkelte tv-klip, men det vil ikke kunne bevise, at der er tale om propaganda. Man kan alene forholde sig til udsagn i de enkelte klip, herunder om der fremsættes direkte opfordringer til vold, kamp eller aktioner.

Han har ikke talt med forsvarerne om sagen.

Han har læst WikiLeaks dokumenter om politisk pres fra Tyrkiet og USA. Hvis bevisetemaet er propaganda, kan det ikke bevises ved enkelte tv-klip. Det er ikke muligt ud fra enkelte klip at fastslå, om der udelukkende er tale om formidling af PKK-synspunkter, eller om der også vises andre opfattelser.

I Danmark har der blandt været løbende debatter om ”røde lejesvende”.

Pola Rojan har til retsbogen den 2. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han er ansat som journalist ved TV2 og arbejder på TV2 News. Han har arbejdet som journalist i knap 8 år. Han er dansk statsborger, men har kurdisk baggrund. Han har boet i Tyrkiet i to år fra 2010 til 2012, hvor han arbejdede som korrespondent.

Der er klare forskelle mellem de journalistiske traditioner i vores del af verden og andre steder. I vores del af verden er der stor respekt omkring journalistikken. I Mellemøsten mangler man en lignende respekt for journalistikken. Tyrkiet har en lang tradition for ikke at have en fri og uafhængig presse. Det er hans personlige opfattelse, at tyrkiske journalister er ”magthaverens forlængede arm”. Pressen og journalisterne skal tage hensyn til statens fjendebillede. Det er man nidkær om at håndhæve, hvilket en del retssager vidner om. Det har generelt set præget tyrkiske journalister, men der findes også kritiske journalister. Der er tendens til, at den person, som man interviewer i tyrkisk presse, får talefrihed uden afbrydelser. Det vil blive betragtet som ”flabethed” at afbryde eller spørge ind til konkrete udtalelser.

Han har blandt andet set udsendelser, hvor en person gennem en telefonforbindelse får en længere ubrudt taletid. Det er kulturmæssig begrundet.

Han flyttede fra Tyrkiet i vinteren 2012. Der findes en række kurdiske tv- og radiokanaler, der er tilladte i Tyrkiet, herunder en statslig kanal, TRT6, og derudover en række mindre kanaler. Kanalerne dækker hverdagen, som er meget politisk præget. Kampe mellem PKK-guerillaer og tyrkiske tropper er en del af dagligdagen og dækkes derfor af kanalerne. På disse kanaler er han ikke stødt på interviews af PKK-ledere, men myndighedspersoner og politikere, herunder kurdiske sympatisører, kommer til orde.

Der er et kurdisk parti i parlamentet. De kurdiske politikere kommer til orde, men det er forbudt at tale kurdisk i Tyrkiet. Det hører ikke til sjældenhederne, at journalister eller medier bliver retsforfulgt i Tyrkiet. Der er en stor grad af vilkårlighed i myndighedernes håndhævelse af tilfælde, hvor der er blevet talt på kurdisk, og der er forskel på restriktionerne i forhold til statslige og private kanaler.

Den statslige kanal må kun i meget blød form beskæftige sig med politik. Man må ikke bruge ordet ”Kurdistan”, men der er eksempler på, at det alligevel er sket uden retsforfølgning. Man må heller ikke anvende bogstaverne x, w og q, men det er vilkårligt, om der sker retsforfølgning.

Han taler selv kurdisk og tyrkisk. Han har selv interviewet PKK-folk, herunder Murat Karayilan. Disse interviews kom i stand gennem kontakter. PKK er en forbudt bevægelse,

som står på terrorlister rundt omkring i verden, så de har behov for at skjule sig. Der var ikke særlige vilkår i forbindelse med selve interviewet. I forhold til de logistiske muligheder for at nå frem til området var han dog ”i PKKs nåde”. Der var ikke på forhånd begrænsninger i, hvad han kunne spørge om, og han fik heller ikke meddelt begrænsninger undervejs i interviewet. Der blev ikke fremsat krav om gennemsyn, hvilket var usædvanligt. Fra myndighedspersoners side sker det ofte, at man vil have et interview til gennemsyn. Der blev heller ikke stillet særlige krav i forbindelse med tv-optagelserne, og som journalist kunne han bestemme, hvor optagelserne skulle foregå. Som tv-journalist vil man gerne have, at det er synligt, at der er tale om PKK-folk, herunder at de interviewede personer optræder i PKK-uniform og med PKK-flag i baggrunden. Han opholdt sig en uges tid på stedet. Han kunne godt have boet på et hotel, men transporttiden var meget lang, så han blev indkvarteret i lejren.

De optog billeder med filmkamera og almindeligt fotografiapparat. Han fik ikke en uniform på.

Han har skrevet artikler om landsbyvogtere. Der er tale om kurdiske klaner, som er særligt statsvenlige. Siden 1986 har staten begunstiget landsbyvogtere økonomisk og militært mod at få støtte mod PKK-oprør. Landsbyvogtere er sædvanligvis iklædt uniformsagtigt tøj, men ikke en bestemt uniform. Størrelsen af de kurdiske klaner varierer. De områder, som klanerne regerer over, har de regeret over i årevis. De modsætter sig PKKs dagsorden og mål. Det er et faktum, at landsbyvogtere deltager i operationelle handlinger på lige fod med tyrkiske tropper. Det er det, som de får deres penge for.

Klanerne er meget topstyrede og hierarkisk opbyggede. De er oftest meget konservative og religiøse, mens PKK er a-religiøs og venstreorienteret. Der er flere klaner, der er under opbrud. Klanerne går ind for autonomi, og de har betragtet centraliseringen som en trussel, ligesom de også har betragtet PKKs kamp som en trussel. Magten i en klan nedarves. Der har især i 1990’erne været meget medieomtale af sager, hvor klaner blev afsløret i at have organiseret narkosmugling. Der er eksempler på, at landsbyvogtere har brugt militære helikoptere til transport af heroin.

”Ergenekon” er et mytologisk navn. Der er tale om en retssag, som startede i 2008/2009, som endnu ikke er afsluttet, hvor blandt andre højtstående militærfolk er anklaget for at ville omstyrte den siddende regering. Retssagen er vidt forgrenet og omfatter også sager

mod landsbyvogtere. Der har været sager, hvor man har troet, at det var PKK, der stod bag, men hvor det viste sig, at der i virkeligheden var tale angreb fra landsbyvogtere.

PKK-uniform er blevet standardiseret, og de bærer alle uniformen. Dragten er kraftigt inspireret af de traditionelle klæder, som kurdere har båret i århundreder. Der er en grund til, at de bærer samme tekstil, men det er svært at sondre mellem den traditionelle klædedragt og PKK-uniformen.

For 4-6 uger siden erkendte Erdogan, at der pågår reelle forhandlinger mellem visse centralt placerede myndighedspersoner og Öcalan på den ø, hvor Öcalan er fængslet. Der har været 3-4 besøg hos Öcalan. Der har også været en del brevveksling mellem Öcalan og PKK-ledere om kommunalt selvstyre. Endvidere er der drøftelser om en reform af parti-lovgivningen, herunder nedsættelse af spærregrænsen.

Som et led i fredsforhandlinger skulle der være indgået aftale om, at PKK skal trække sine guerillaer ud af Tyrkiet og hen til Nordirak. Der har ikke været væbnede konflikter siden begyndelsen af marts.

Det var i Medya Forsvarsområdet, at han interviewede Karayilan. Det er PKKs betegnelse for området. Han har ikke set børnesoldater i lejren, men han har spurgt om det. Han fik oplyst, at man ikke anvendte børnesoldater i forbindelse med væbnede aktioner.

Forevist tillægsekstrakt 9, side 157 (foto), forklarede vidnet, at han ikke blev tilbudt at deltage i en patrulje.

Han kender området, der hedder Mahmur-lejren. Det er en af FN oprettet flygtningelejr i Nordirak, som skulle opsamle store mængde af kurdere, der flygtede fra Saddam Hussein. Der er tale om ørkenområde, hvor der også er meget bjergrigt.”

Vidnet Martin Selsøe Sørensen har til retsbogen den 2. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han er uddannet journalist fra Journalisthøjskolen i 2001. Han arbejder som journalist i Istanbul, hvor han bor og arbejder. Han er freelance-

journalist og arbejder primært for Politiken. Han har boet i Tyrkiet i 7 år, og han forstår lidt tyrkisk, men ikke kurdisk.

Han har selv interviewet PKK-folk ved flere lejligheder. Det er sket i 2010 og senest for tre uger siden.

Forevist avisartikel [artikler af 27. marts 2010 fra Politiken] (ekstrakt 50, side 121 og 124-126) forklarede vidnet, at han havde interviewet PKK-folk til brug for udarbejdelsen af artiklen. Det var de artikler, som han arbejdede med, da han i 2010 interviewede Karayilan. Der var også en halv times radioudsendelse vedrørende interviewet, som var kommet i stand gennem en telefonisk aftale. Han talte engelsk, og der blev anvendt tolk. Han havde kontaktet PKKs presseafdeling. Det var fra kolleger, at han fik telefonnummeret til PKKs presseafdeling. Efter 5 dage kunne han rejse til PKK-lejren. Der var ingen skriftlige vilkår for interviewet. Han blev hentet i Erbil på en bestemt dato, og han opholdt sig herefter i lejren en dags tid. Han overnattede der ikke.

Der var kontrolposter både fra de kurdisk/irakiske myndigheders side og fra PKKs side, men han blev ikke tjekket. Selve interviewet med Karyilan forgik i et hus, der var stillet til rådighed af lokale beboere. Vidnet skulle lave en radioudsendelse, og han havde ikke fotografiapparat med. Han optog interviewet på bånd. Der var ikke spørgsmål, som han ikke måtte stille. Artiklen blev publiceret et par dage efter. Radioreportagen var en del af en serie og blev først bragt senere. Han har foretaget mange interviews, og han har ikke en speciel erindring om det pågældende interview. Under interviewet advarede Karayilan om en "ny krig", og han skrev et citat herom i artiklen. Når man interviewede PKK-personer, var det naturligt at spørge om Roj TV, da efterforskningen var offentligt kendt. Karayilan afviste, at PKK havde noget med Roj TV at gøre. Karayilan sagde, at PKK ingen penge havde, og at de levede "på en sten". Karayilan tilkendegav også, at dansk politi var velkomment.

Politiet rettede henvendelse til ham og spurgte, om han havde noget imod at blive afhørt, hvilket han ikke havde. Han blev herefter i efteråret 2012 afhørt af politiet.

Han har skrevet flere artikler, herunder artiklen af 25. september 2011 i Politiken om vidnet Hazim Babat. Baggrunden for artiklen var et led i dækningen af nærværende sag. Han tog på en reportagerejse til Sirnak-provinsen, hvor Hazim Babat holdt til. Han talte med

folk fra det pågældende område. Han interviewede blandt andet en journalist fra området, som er citeret i artiklen. Det er velkendt, at landsbyvogterne en gang imellem deltager i væbnet kamp og er bevæbnede. Det er almindeligt, at landsbyvogtere er en del af sikkerhedsstyrken, og at de til tider deltager i operationer sammen med militæret. Han kan ikke huske, om der var flere kilder til oplysningen om, at Hazim Babat skulle stå bag et drab på en borgmester. Han har citeret udtalelser fra advokat Veysel Vesek.

Han har i artiklen angivet en sammenfatning, som er udtryk for hans helhedsindtryk af artiklen. Angivelsen af Hazim Babat som "kronvidne" var noget, som han havde fra den danske presseomtale af sagen. Han kan ikke huske, hvor betegnelsen "kronvidne" kom fra. Han syntes, at det var rimeligt at anvende betegnelsen "kronvidne".

Han har ikke kendskab til, om der er afgjort sager mod Hazim Babat. Han ved heller ikke, om Yasin Benek er blevet domfældt.

Forevist artikel (ekstrakt 3, side 217-219) forklarede vidnet, at der også var kilder, der talte for Hazim Babat.

Der foreligger ikke en endelig afgørelse af KCK-sagerne i Tyrkiet. Han mener, at sagerne verserer ved flere domstole i Tyrkiet. Han har ikke kendskab til tidshorizonten herfor. Der er nogle personer, der lige pludselig er blevet løsladt. Han har kun hørt spekulationer om en sammenhæng med de seneste forhandlinger mellem Erdogan og Öcalan.

Der har været kurdiske stationer, som sender i Tyrkiet. Derudover har den tyrkiske stat en tv-kanal, TRT6, som har sendt i omkring 3-4 år. Han har ikke set denne kanal. Han ved ikke, om de interviewer PKK-folk. Det er statens egen kanal, og der er ikke ansat en censur. Der er nogle tyrkiske medier, som bringer interviews med Karayilan. Han mener, at der for nylig har været vist et sådant interview.

I Tyrkiet kan almindelige mennesker frit tale kurdisk. Nogle grupper af personer får problemer, når de taler kurdisk i nogle sammenhænge. Det gælder særligt for politikere. Han har skrevet om lukning af DTP, der efterfølgende er genopstået. DTP blev lukket ved en domstolsafgørelse. Han har ikke kendskab til de nærmere detaljer.

Han har fulgt de aktuelle forhandlinger, og han har også skrevet herom. Status er, at forhandlingerne fortsætter, og at PKK begynder sine tilbagetrækninger i næste uge. Der er en så god stemning, som der ikke har været i de sidste 30 år, og der er den bedste mulighed for at skabe fred.

Tyrkiet vil gerne løse sit kurdiske problem med alt, hvad det indebærer. Han ved ikke, hvad det ender med. Der er mange gisninger herom. PKK begynder at trække styrker ud af Tyrkiet og til Nordirak den 8. maj 2013. Der har tidligere været 8 ensidige våbenhviler fra PKKs side over en lang årrække, men myndighederne har ikke tidligere ønsket at indgå i forhandlinger. Som han erindrer det, har man ikke tidligere fra tyrkisk side reageret på PKKs ensidige våbenhviler. Der har ikke været dialog herom.

Der er nogle af de militante ledere hos PKK, som er imod fredsforhandlingerne. Karayilan har tilkendegivet, at der er kommandører hos PKK, som er imod, og er af den opfattelse, at de kan opnå mere ved at fortsætte krigen. Tilbagetrækningen må forventes at fortsætte indtil efteråret 2013.

Karayilan er i artiklen citeret for at sige, at ”Danmark er et lyspunkt”, hvilket var udtryk for, at Roj TV kunne sende fra Danmark.

Under besøget i Kandil-lejren havde de alle mere eller mindre ens tøj på. Det er tøj, som befolkningen i den kurdiske del af befolkningen i Nordirak også bærer. Han var ikke iført en sådan dragt, og han blev heller ikke tilbudt det. Han fik heller ikke tilbudt våben eller tilbud om at deltage i patrulje. Der blev ikke taget fotos af ham og Karayilan.

Forevist fotos forklarede vidnet, at han ikke havde våben, da han var i lejren. Han har ikke kendskab til, om journalister tilbydes uniform eller våben.

I Sydeuropa, herunder i Tyrkiet, ser man mange mærkelige ting i fjernsynet, men typisk ikke på landsdækkende tv-kanaler. Hvis man får lov til at tale uimodsagt i 1-2 timer, er det udtryk for dårlig journalistik. Det er muligt, at man kan finde eksempler herpå på de små kanaler.

Foreholdt politirapport vedrørende afhøring af vidnet (tillægsekstrakt 8, side 232) forklarede vidnet, at han kan vedstå den afgivne forklaring. Han har ikke selv set udsendelser

med længerevarende uimodsagte udtalelser. Han ved ikke, hvorfor det i givet fald sker. Det er ikke typisk, at man lader personer tale uimodsagt i 1-2 timer. Der er tale om et hypotetisk forhold.

Det er almindeligt, at politikere taler uimodsagt i længere tid. Det er sjældent, at han ser tyrkiske eller kurdiske udsendelser, da han ikke forstår sproget. Når han foretager interviews, tillader han ikke, at personer taler uafbrudt, da der er behov for baggrundsviden for den danske offentlighed.

Tyrkisk presse har en anden tradition end den danske presse. Den tyrkiske presse er mere indirekte. Det er udtryk for høflighed og den måde, som man taler på.

De kurdiske irakere går også i dragter. Han kan ikke se forskel på disse dragter og PKKs uniform. Han har ikke set så mange kurdere bære dragten i Tyrkiet. Han opfatter det som en folkedragt. Han kender begrebet ”embedded journalism”, hvor journalister dækker en konflikt fra en væbnet gruppe. Han har ikke selv deltaget i ”embedded journalism”. En journalist vil i almindelighed gerne så tæt på som overhovedet mulig. Han ville givetvis være iført sit eget tøj.

Forevist fotos forklarede vidnet, at han fra kolleger, der har været med på fodpatrolje i Afghanistan, har fået oplyst, at de var iklædt militæruniform for ikke at skille sig ud.

Han har ikke nogen særlig interesse i sagen. Han har alene talt med Politiken og DRs jurister, da han var bekymret med hensyn til kildebeskyttelsen.”

Haluk Gerger har til retsbogen den 13. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han er tyrker og født i Ankara. Han har en universitetsuddannelse fra et amerikansk universitet og en mastergrad. Han har været lektor på Oxford Universitet og assisterende professor på universitetet i Ankara med internationale relationer som fagområder. I forbindelse med ændring af universitetets organisation blev han afskediget, og han har herefter arbejdet som journalist og skrevet flere bøger. På grund af indholdet af sine artikler har han været i fængslet i Tyrkiet i samlet to år. Der er tale om flere domfældelser, hvor han er blevet idømt både fængsels- og bødestraffe. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har tilkendt ham erstatning vedrørende to af domfældel-

serne for krænkelse af konventionens artikel 6 og 10, og den tyrkiske stat har efterfølgende betalt erstatning. Den længste fængselsstraf, som han blev idømt, udgjorde 15 måneder, og han har afsonet denne straf. Den første domfældelse skete i 1994 og den seneste i 1999. Den første domfældelse angik et møde, hvor han på grund af sygdom var forhindret i at møde, og i stedet blev en erklæring, som han havde skrevet, læst op. Han havde blandt andet skrevet enkelte sætninger om det kurdiske problem. De øvrige domfældelser angik artikler. Han var sigtet for separatisme og for at opildne befolkningen til had.

Han er stiftende medlem af den tyrkiske menneskerettighedsorganisation IHD, som blev stiftet omkring 1986. Det var en svær periode i Tyrkiet. Der skete mange uopklarede drab, og der var generelt megen undertrykkelse. IHD startede som den første NGO. De havde fået en officiel tilladelse, men myndighederne betragtede IHD som fjendske, og på det tidspunkt var det næsten umuligt for ham at få pas, så han kunne foretage rejser til udlandet. IHDs formål var at fremme demokratiet og opnå grundlæggende respekt for menneskerettigheder. I begyndelsen var der tale om en intellektuel organisation, men fra alle steder i landet strømmede det ind med interesserede personer, der gerne ville arbejde for IHD, og medlemstallet steg voldsomt. Der var tusindvis af medlemmer, og der blev oprettet selvstændige afdelinger i forskellige dele af Tyrkiet. I Anatolien blev det nærmest betragtet som en lovovertrædelse at være medlem af IHD, selv om der var tale om en legal organisation. Interessen var størst hos den del af befolkningen, der var mest undertrykt. Der kom derfor flest ansøgere fra kurdiske områder. Den tyrkiske stat stiftede også en menneskerettighedsorganisation, men ingen accepterede denne organisation. Oprindeligt beskæftigede IHD sig med tortur og fængsel. I slutningen af 1980'erne ændredes fokusområdet til uopklarede drab og krigen mellem Tyrkiet og PKK. Der er mange frivillige, der arbejder for IHD, og der er kun ganske få, der modtager løn, da IHD har begrænsede midler. IHD har flere officielle kontorer rundt omkring i Tyrkiet. Der har været beskyldninger om "agentvirksomhed", og da han modtog en menneskerettighedspris fra en amerikansk fond, blev han i aviserne beskyldt for at være CIA-agent.

Menneskerettighederne krænkes navnlig i de kurdiske områder. Overordnet set og især fra midten af 1980'erne, hvor krigen mellem Tyrkiet og PKK begyndte, er menneskerettighederne ikke blevet overholdt i det kurdiske område. Alt var i princippet muligt. IHD har forsøgt at påvirke myndighederne til at få rettet op på menneskerettighedssituationen. De havde to midler. De kunne dels forsøge at påvirke Tyrkiets befolkning til at handle og skabe et pres mod staten, og dels påvirke verdensopinionen til at presse Tyrkiet til at for-

mindske lovovertrædelserne. IHD har også bidraget til oplysningerne i EU-rapporterne, og den europæiske opinion var meget vigtig for dem, da Europa i særlig grad var i stand til at påvirke Tyrkiet. Hvis IHD ikke havde fået hjælp fra Europa, ville IHD ikke have kunnet overleve. Det har været vanskeligt for IHD at få direkte kontakt med de officielle myndigheder. Det drejede sig derfor mere om at få en iværksat en samfundsbevægelse. IHD havde således jævnlig kontakt med lokale politikere og alle politiske partier.

Den tyrkiske stat udøver censur. Der er ikke tale om en forudgående vurdering eller godkendelse, men en efterfølgende censur. For så vidt angår ”mainstream” medier er der dog en forudgående redaktionel kontrol. Der udøves i vidt omfang selvcensur på grund af frygt og ideologi. Undersøgelser viser, at Tyrkiet og Kina er de to lande, hvor journalister har det værst. I Tyrkiet er der både nyheds- og populære kanaler samt mange lokale kanaler. TRT er den officielle tyrkiske radio- og tv-kanal, mens de øvrige kanaler er private. Det er statens officielle synspunkt, at de personer, der arbejder for kurdiske medier, enten er terrorister eller ”advokat” eller talsmand for terrorister. Tyrkiet er det land, hvor flest journalister er fængslet. Tyrkiet anerkender ikke de pågældende personer som journalister, men anser dem for at være terrorister. Der er flere forfattere og journalister samt distributører af aviser, som er blevet dræbt, og der er flere personer, der aldrig er blevet fundet.

Nyheden om det tyrkiske luftangreb, der er omtalt i Jyllands Posten den 29. december 2011, fik han ret kort tid efter episoden. Billederne kom dog først meget senere. Først blev det meddelt, at der var tale om angreb af en PKK-gruppe. Efterfølgende fandt man ud af, at der var tale om angreb af civile personer, der var landsbyvogtere og venligtsindede over for staten. Han kan ikke se Roj TV fra sin bolig i Tyrkiet.

Han har set rapporten fra CPJ af 1. februar 2013 og Turkey Progress report fra EU-Kommissionen fra 10. oktober 2012. I Tyrkiet er varetægtsfængsling ikke en undtagelse. Varetægtsfængsling sker næsten automatisk. Han har ikke selv været varetægtsfængslet, hvilket måske skyldes, at han var en kendt person. Den tyrkiske lovgivning indeholder betingelser for varetægtsfængsling, men varetægtsfængsling sker, uden at disse betingelser er opfyldt. Det er et demokratisk problem, at lovgivningens betingelser for varetægtsfængsling ikke bliver overholdt. Der er en demokratiseringsproces i gang, men den ideologiske ramme bør gøres bredere, og reformerne har ikke ført til en væsentlig forbedring af ytringsfriheden.

I dag er antallet af uopklarede drab mindsket betydeligt, men der er ikke sket ændringer i forhold til antallet af fængslede journalister. Officielt accepterer man ikke udtrykket ”krig” i Tyrkiet. Det kurdiske problem opfattes som terror og ikke en krig. Hele det kurdiske problem er ”indkapslet” i terror.

Der er blandt andre to studenter, som blev fængslet for at have fremvist et banner med anmodning om gratis undervisning. Studenterne var medlem af en studenterorganisation, og de blev automatisk opfattet som terrorister. Det man lettest kan være i Tyrkiet, er ”terrorist”.

I Tyrkiet har der i flere årtier været krig, hvor 50.000-60.000 personer er blevet dræbt, og flere tusinder er blevet såret. Landsbyer er blevet udryddet, og flere personer er blevet deporteret. Det opfattes imidlertid som en lovovertrædelse at diskutere krigen. Han og flere andre har skrevet om krigen, hvilket har givet anledning til fængslinger. Det er ikke muligt at have en fri diskussion herom. Når man tidligere så en kurdisk tv-kanal, blev det betragtet som en lovovertrædelse eller terrorisme. Med TV og Roj TV blev tidligere betragtet som en terroristisk kanal. Han blev retsforfulgt, fordi han i Med TV eller Medya TV havde ytret sig under et telefoninterview. Retsforfølgningen angik udtalelserne, men der var også en forhåndsindtaget holdning. Det var helt almindelige emner, der blev drøftet under interviewet. Han er ikke medlem af PKK. Han opfatter ikke PKK som en terrororganisation, men som væbnet modstand. Han opfatter ikke årsagerne til krigen på samme måde som den tyrkiske stat. Hvis man lukker de demokratiske og fredelige kommunikationsmuligheder, vil man af naturlige grunde være tvunget til at udøve vold.

Han ved ikke, hvor mange advokater, der er fængslet i Tyrkiet. De fængslede advokater er sigtet for at have videregivet meddelelser fra Öcalan til PKK. Det er ikke muligt at videregive en hemmelig besked fra fængslet, idet al kommunikation foregår under tilstedeværelse af myndighedspersoner, og da det er forbudt at tage notater.

Der er en række retssager om KCK i Tyrkiet. Han ved ikke, om der foreligger en retlig afgørelse om, at KCK er en del af PKK, men det er myndighedernes opfattelse. Retssagerne er rettet mod personer, som er tiltalt for at have været medlem af KCK. Han har ikke kendskab til det nøjagtige antal retssager, men der er formentlig omkring 6.000-7.000 sager. Oplysninger om antallet af varetægtsfængslede varierer mellem 4.000 og 10.000 personer. De involverede personer er politikere i lokalområdet, herunder borgmestre og by-

rådsmedlemmer. Efter hans opfattelse er KCK en politisk organisation, som generelt kæmper for den kurdiske sag uden brug af voldelige midler. Der er en politisk og ideologisk sammenhæng mellem KCK og PKK, herunder tanken om lokalt selvstyre. Han har ikke kendskab til, at nogen af KCK-sagerne skulle være afsluttet. Der er flest KCK-sager i de kurdiske områder.

Der er for tiden forhandlinger mellem den tyrkiske regering og Öcalan om en fredelig løsning. Størstedelen af den tyrkiske befolkning har i årevis opfattet Öcalan og PKK-tilhængere som ”djævlé”, og de er officielt blevet beskrevet som ”blodtørstige mordere”. I parlamentet er der en meget alvorlig opposition imod fredsforhandlingerne, herunder fra partierne MEHP og CHP. Der har tidligere været drøftelser om våbenhvile, men myndighederne har ikke villet acceptere PKK som samtalepartner. På opfordring fra Öcalan har PKK-guerillamedlemmer tidligere påbegyndt tilbagetrækning, men dette ophørte, da de tyrkiske tropper foretog angreb. Han er positiv over for de igangværende forhandlinger, men han er ikke så optimistisk. Han er bekymret for, om der foreligger et reelt ønske fra den tyrkiske regerings side, eller om der er tale om politisk taktik. Hvis fredsforhandlingerne lykkes, vil de verserende KCK-retssager ophøre.

Han har personligt mistet sin karriere og sin frihed. Han kan ikke arbejde på et universitet eller i officielle institutioner, da han tidligere er dømt.

Ifølge den officielle presse er Murat Karayilan og Öcalan leder af KCKs øverste organ.

Forevist koster 77, videoklip af 3. december 2009, forklarede vidnet, at Murat Karayilan også er formand for PKK.

Han har ikke nærlæst EU-Kommissionens rapport om Tyrkiet, men han er generelt enig i konklusionerne heri. Han er dog ikke enig i Kommissionens betegnelse af PKK som en terrororganisation, ligesom han er uenig i, at PKK foretager terrorangreb.

Han betragter Med TV som en slags ”forløber” til Roj TV, men han har ikke kendskab til det organisatoriske. Han har arbejdet for en avis, som i 1992 blev bombet og lukket. Han har tillige skrevet for avisen Özgür Politika, som blev udgivet i Tyrkiet og i Tyskland. Det er muligt, at denne avis er blevet lukket i Tyskland. Han har siden januar 2013 skrevet for Yeni Özgür Politika. Han kender også de andre skribenter.

Forevist tillægsekstrakt 14, side 48 (politirapport vedrørende Yeni Özgür Politika), forklarede vidnet, at person på fotoet er Duran Kalkan. Vidnet har i 1999 haft en alvorlig diskussion med Duran Kalkan, da de havde forskellige opfattelser. Nogle af de øvrige faste skribenter på avisen er blandt andre Öcalan, Cemil Bayik, Mustafa Karasu og Mustafa Ayata. De forskellige skribenter deler imidlertid ikke samme opfattelse. Der er tale om en legal avis. Mustafa Ayata, som tillige er hans gode ven, er i Tyskland blevet dømt for at have samlet penge ind til PKK. Han er bekendt med, at Cemil Bayik er medstifter og højtstående medlem af PKK. Han er også bekendt med, at Mustafa Karasu er højtstående medlem af PKK.

Han er telefonisk blevet interviewet af Roj TV.

Forevist tillægsekstrakt 14, side 50 (telefoninterview den 7. august 2009 på Roj TV), forklarede vidnet, at dette interview ikke førte til, at han blev retsforfulgt af de tyrkiske myndigheder. Han har også deltaget i en demonstration, hvor han holdt tale, hvilket blev vist på Roj TV den 1. september 2009. Han er heller ikke blevet forfulgt i den anledning.

Han har også den 21. og 26. oktober 2009 deltaget i nyhedsudsendelser på Roj TV, hvor han blev interviewet i telefon, hvilket heller ikke har givet anledning til forfølgning fra myndighedernes side. Herudover er han tillige den 14. september 2010 blevet interviewet på Roj TV, men siden 1999 er der ikke blevet rejst flere sager imod ham.”

Daniella Kuzmanovic har til retsbogen den 15. maj 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at der i Tyrkiet fortsat er journalister, der er fængslet af forskellige årsager, herunder i forbindelse med Ergekon-sagen og KCK-sagerne.

PKK har været involveret i stiftelsen af KCK, og den tyrkiske stat anser derfor også KCK som en terrororganisation.

Hun har fulgt mediedækningen af fredsprocessen. Der har været en omfattende dækning af Öcalans tale fra den 21. marts 2013, herunder direkte citater. Hun mener også, at der var en direkte transmission fra begivenheden. Tidligere har man været tilbageholdende med at

citere Öcalan, da det var strafbart at viderebringe udtalelser fra PKKs side. På begge sider af konflikten findes der modstandere af en fredelig løsning, hvilket også har været tilfældet i forbindelse med tidligere bestræbelser på at skabe fred. I PKK er der fraktioner, herunder ”frihedshøgene”, der går ind for en væbnet konflikt. Regeringspartiet AK har indgået en dialog med Öcalan, men fastholder samtidig en sikkerhedsorienteret løsning i forhold til den nationale sikkerhed. Der er modstand mod fredsprocessen fra de højrenationalistiske partiers side.

Der er generelt store spændinger mellem centralregeringen i Bagdad og kurderne i Nordirak. Det er derfor også naturligt, at den irakiske centralregering har ytret modstand i forhold til PKKs tilbagetrækning fra Tyrkiet og ind i Irak. Det er tale om et tosidet og komplekst forhold. PKK er en magtfaktor i forhold til kurderne i regionen, men samtidig er der et konkurrenceforhold om, hvem der skal være leder af kurderne i Nordirak. Tilbagetrækningen sker ad hoc og ”skridt for skridt”, og det er fortsat uklart, hvilken større ”køreplan” der gælder.

Tyrkiets forhold til minoriteter har ændret sig. Der er en øget fokus på, at man skal have lov til at fortælle de historier, som hidtil har været skjult i offentligheden. Fra 1990’erne og frem har f.eks. ”det armenske folkemord” fået mere plads og er blevet en del af det offentlige rum, men det er fortsat omgærdet med kontroverser. Ændringen i forhold til armenierne afspejler også det skift, der er sket i forhold til kurderne. Man kan godt tale om forholdene, men det giver fortsat anledning til kontroverser.

I forbindelse med den seneste bombning i Tyrkiet i weekenden var der først meldinger om, at det kunne være PKK, der stod bag. Men der er sket en udvikling, idet angreb ikke længere automatisk tilskrives PKK.

Tyrkiet er særlig opmærksom på de kurdere i Syrien, som er pro PKK, og Tyrkiet ser konflikten i Syrien som en stor sikkerhedsrisiko. Samtidig udstiller konflikten også Tyrkiets skrøbelighed i forhold til den kurdiske situation.

Forevist statistik fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (forsvarernes materiale-samling 1, side 6-7) forklarede vidnet, at forskellige tyrkiske partshavere ofte har brugt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Ifølge de officielle tal er der 75 til 78 mio. indbyggere i Tyrkiet, men opgørelsen af befolkningstallet vil altid bero på et estimat. Der

er i Tyrkiet sket en række forbedringer i forhold til ytringsfriheden, men samtidig er der blandt andet sket en optrapning i forhold til anvendelsen af terrorlovgivningen. Der er tale om en tosidet udvikling. Det store antal af tyrkiske sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan skyldes, at der i Tyrkiet er en stor bevidsthed om brug af domstolen. Man skal tillige være opmærksom på, at der typisk er en lang sagsbehandlingstid, og at antallet af afgørelser ikke nødvendigvis afspejler udviklingen i Tyrkiet.

Hun har ikke konkret kendskab til fængsling af advokater i Tyrkiet. Hun er ikke bekendt med, at der skulle være anholdt 46 advokater, som sigtes for at have forsvaret Öcalan. Hun erindrere ikke at have set det omtalt i medierne. Hun er ikke ubekendt med, at det sker, men hun har ikke førstehåndsviden herom.

Hun er bekendt med EU-Kommissionens Progress Report fra oktober 2012, hvor EU fremkom med en meget hård kritik af Tyrkiet for krænkelse af ytringsfriheden, herunder den udbredte fængsling af journalister. Endvidere blev det påpeget, at reformprocessen, som tidligere havde været intensiveret med henblik på at opnå medlemskab, nu nærmest var gået i stå. EU har ikke længere samme mulighed for at påvirke Tyrkiet. Omkring 2006/2007 skete der et skift i Tyrkiets forhold til EU. Det blev mindre attraktivt for Tyrkiet at blive medlem af EU, hvilket formentlig skyldes den økonomiske krise i EU og væksten i Tyrkiet. Tyrkiet opfatter heller ikke EU som en sikkerhedsmæssig garant. Tyrkiet har været medlem af Nato siden 1952 og opfatter i stedet Nato som sikkerhedsgarant.

Så vidt hun ved, er der ikke afsagt domme om, at KCK skulle være en terrororganisation. Det er et omdiskuteret emne, og hun ved ikke, om KCK er angivet på terrorlister.

Hun har kun generel viden om landsbyvogtere. Landsbyvogtere er en dimension af den sikkerhedspolitiske del af den kurdiske konflikt. Det er en ordning, som er etableret af den tyrkiske regering med henblik på at dæmme op for sikkerhedsproblemerne i de kurdiske områder. Ordningen med landsbyvogtere er noget, som hun primært forbinder med 1990'erne, og ordningen er blevet mindre fremtrædende fra 2000 og frem.

Hun har hørt omtale af en familiestridighed, som førte til en voldelig massakre. I forbindelse med massakren blev der konfiskeret en række våben i området. Hun kan ikke huske, om konflikten blev løst, da hun ikke har et detaljeret kendskab hertil. Familiestridigheden foregik i et område, hvor der generelt er en række interne kurdiske problemer.

Der er i den tyrkiske regering et stigende ønske om at afskaffe landsbyvogter-systemet. Fra år 2000 og frem er systemet blevet opretholdt, men ikke udvidet. Der har fra flere sider været opfordringer til at afskaffe landsbyvogter-systemet, herunder fra EU og flere menneskerettighedsorganisationer.

I 2008-2010 foregik der i Oslo hemmelige forhandlinger mellem Öcalan og de tyrkiske myndigheder. Forhandlingerne blev dog pludselig afbrudt, da de dels blev offentligt kendt, og idet der skete et angreb i december 2011. Den tyrkiske regering ønskede herefter ikke at fortsætte forhandlinger. Så vidt hun ved, blev kontakten mellem regeringen og Öcalan genoptaget i efteråret 2012. I januar 2013 blev tre kvindelige højtstående PKK-medlemmer dræbt i Paris. Efterforskningen verserer fortsat, og spekulationerne går i to forskellige retninger, herunder om der er tale om et internt PKK-opgør, eller om den ”dybe” stat i Tyrkiet står bag. Det er det franske politis foreløbige opfattelse er, at der er tale om et internt PKK-opgør, men det er endnu ikke afklaret.

Erdogan har meddelt, at han ikke genopstiller til næste parlamentsvalg. Erdogan ønsker forfatningen ændret, så man kan vælges som præsident for to gange fem år. Arbejdet med ændring af forfatningen har imidlertid endnu ikke ført til lovforslag herom. En ny forfatning skal vedtages i parlamentet med kvalificeret flertal, hvorefter der på ny skal ske forelæggelse for parlamentet. Partiet BDP kan levere det antal stemmer, der skal til for at skabe flertal for en ny forfatning. Det vil sikre en bredere legitimitet. Forfatningen skal afspejle et multikulturelt Tyrkiet, og det må forventes, at ændringerne vil omfatte en omdefinering af ”tyrkere”, herunder af sproget. Ændringerne af forfatningen er en integreret og parallel del af den kurdiske fredsproces. Hun tror ikke, at et lokalt selvstyre bliver en del af ændringerne.

Vedtagelsen af reformpakke nr. 3 og 4 fra juli 2012 og marts 2013 om ændring af terrorlovgivningen har ført til, at domme er blevet ophævet, eller at straffe er blevet formildet. De forandringer, der er sket i forbindelse med reformpakkerne, er imidlertid blevet kritiseret for at være utilstrækkelige.

Forevist artikel af 3. oktober 2011 i Politiken (forsvarernes materialesamling 6, side 34) forklarede vidnet, at der med udtrykket ”kurdisk paraplyorganisation” må menes KCK. Hun mener, at KCK er et koordinerende organ mellem PKK og andre kurdiske organisa-

tioner. Hun er bekendt med, at PKK er medstifter af KCK, og at KCKs formand også er leder af PKK.

Forevist udskrift af Nûdem.dk af 23. april 2013 (forsvarernes materialesamling III, side 19) forklarede vidnet, at hun har kendskab til, at Europarådets Parlamentariske Forsamling har vedtaget en udtalelse om PKK, som har ført til debat i det officielle EU. Der er tale om en opfordring til at fjerne PKK fra den officielle terrorliste og at anvende betegnelsen PKK-aktivister i stedet for terrorister.”

Negin Jaafar Nasrallah har til retsbogen den 7. juni 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende blandt andet, at hun nu arbejder på Viborg Sygehus. Hun er efterfølgende blevet kontaktet af Roj TV, der har spurgt, om hun ville deltage i flere tv-udsendelser, men det har hun ikke haft tid til.

Hun har tillige medvirket i en udsendelse, der blev optaget af en irakisk/kurdisk tv-station, der har hjemsted i Nordirak. Programmet blev optaget på Skejby Sygehus. Hun har været frivillig læge i Nordirak i to perioder i nogle måneder hver gang. Hun har derfor kendskab til området, herunder at mange personer lever i isolerede områder, hvor der er behov for at få formidlet sundhedsoplysninger.

Udsendelserne i Roj TV blev ”live-optaget” fra studiet i Düsseldorf. Hun ønskede at medvirke i programmet, da hun går ind for ytringsfrihed. Hun følte sig stødt over at blive beskyldt for at være PKK-aktivist. Hun støtter ikke terrorisme på nogen måde. Hvis hun mente, at Roj TV støttede PKK, ville hun ikke have medvirket i udsendelserne. Hun har ikke nærmere kendskab til forholdene hos Roj TV, herunder om der er en forbindelse til PKK.

Hun har deltaget i flere debatprogrammer, herunder også på andre tv-kanaler. Hun ved ikke, om der er en kurdisk tv-kanal, der er tilladt i Tyrkiet. Hun ved ikke, om studieværten Muxtar Kerimi havde et andet navn.

Programmerne blev sendt på Roj TV med tre til fire måneders mellemrum fra 2006 til 2009. Hun mener, at studiet i Düsseldorf hed Stark, og der var tale om et helt almindeligt studie. Hun blev i almindelighed afhentet i lufthavnen i Düsseldorf og derefter samme dag

kørt tilbage til lufthavnen. Hun har dog overnattet enkelte gange. Hun spiste frokost sammen med de ansatte i studiet, og hun talte med forskellige medarbejdere. Hun så ikke nogen personer iført khakitøj eller uniform. Hun var selv iført en kurdisk folkedragt.”

Kirim Yildiz har til retsbogen den 12. juni 2013 afgivet følgende forklaring:

”Vidnet forklarede blandt andet, at han fra 1992 til 2011 har været direktør for den kurdiske menneskerettighedsorganisation Kurdish Human Rights Project (KHRP). Han har læst jura, og hans fagområde er menneskerettigheder. Han er af kurdisk afstamning, men er tyrkisk og engelsk statsborger. Han har boet i Tyrkiet indtil 1985, hvor han flyttede til London som politisk flygtning. I Tyrkiet blev han udsat for retsforfølgning på grund af sit arbejde med menneskerettigheder. Han forlod Tyrkiet og blev derfor ikke straffet. Da han boede i Tyrkiet, var han tilknyttet kurdiske og tyrkiske medier, og de indbragte sager for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Indtil i dag har tanke- og pressefriheden i Tyrkiet været genstand for en vedvarende begrænsning, herunder særligt i forhold til anti-terrorlovgivningen. Hundrevis af personer, som havde givet udtryk for det kurdiske problem og menneskerettighedssager, er blevet anholdt og retsforfulgt. Der verserer fortsat sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende personer, der er blevet retsforfulgt og fængslet for at have udtalt sig om det kurdiske problem. Kurderne har ikke haft fri presse og ytringsfrihed. Indtil TRT6-kanalen blev oprettet i 1990’erne, var det meget vanskeligt at udtale sig offentligt om det kurdiske problem. Der er sket en gradvis demokratisering i forhold til omtalen af det kurdiske spørgsmål, og TRT6-kanalen har også vist programmer om det kurdiske problem. Programmerne på TRT6 er dog produceret i den tyrkiske stats ånd, og der var ikke ”plads” til diskussion af det kurdiske spørgsmål. På TRT6 blev der alene gengivet nyheder og sendt kulturelle programmer. Der blev ikke bragt politiske diskussioner. Det blev betragtet som et positivt skridt i demokratiseringsprocessen, at man oprettede TRT6, men det var dog fortsat statens tv-kanal. Han har på intet tidspunkt set programmer på TRT6, som omtaler menneskerettighederne. Det har han heller ikke set på andre kanaler. Han har af og til set Roj TV. Han har haft mulighed for at deltage i programmer på Roj TV, hvor han har udtalt sig om menneskerettighedssituationen i Tyrkiet. Roj TV har lavet meget vigtige programmer om kurderne og menneskerettighederne.

Forevist rapport af 22. marts 2011 fra Kurdish Human Rights Project vedrørende landsbyvogtere (materialesamling III, side 1-4) forklarede vidnet, at der er tale om en rapport, som

hans organisation har udsendt. I forbindelse med Mardin-massakren den 4. maj 2009 sendte organisationen i London en delegation til Tyrkiet, som udarbejdede en rapport efter at have foretaget undersøgelser på stedet. Dette arbejde skete ikke alene i samarbejde med kurdere, men også sammen med tyrkere, dommere og anklagere. Han kan ikke huske Mardin-massakren i detaljer. Han ved blot, at der under sammenstødene var flere mennesker, som mistede livet.

Landsbyvogter-systemet har fungeret gennem længere tid. Systemet blev oprettet samtidig med, at PKK påbegyndte sin væbnede kamp i 1984. Selv om landsbyvogternes funktion er lovgivningsmæssigt bestemt, er nogle landsbyvogtere blevet retsforfulgt i det tyrkiske retssystem, og der har endvidere været sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod staten på grund af landsbyvogtere, hvor Tyrkiet er blevet dømt for krænkelse.

Forevist materialesamling III, side 11 (KHRP briefing paper), forklarede vidnet, at landsbyvogter-systemet var oprettet inden for lovens rammer. Landsbyvogterne skulle ifølge lovgivningen være bevæbnede, så der var ikke grund til at føre beviser for landsbyvogternes besiddelse af våben. Landsbyvogter-systemet eksisterer fortsat i dag. De landsbyvogtere, der har forladt systemet, bliver fortsat erstattet af nye medlemmer. Landsbyvogter-systemet medvirker til overtrædelse af menneskerettighederne, og ordningen bør afskaffes. Landsbyvogterne har forhindret fordrevne personer i at vende tilbage til deres område. Siden landsbyvogter-systemet blev indført, er der mere end 3 mio. personer, som er blevet tvunget til at forlade deres område. Staten har "tømt" ca. 3.200 landsbyer og bosteder. Størstedelen heraf er indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. I rapporten er baggrunden for oprettelsen af systemet beskrevet. Så længe landsbyvogter-systemet eksisterer, vil det ikke være muligt for Tyrkiet at blive optaget i EU. Både FN og EU har tilkendegivet, at det er nødvendigt at afskaffe landsbyvogter-systemet. I KHRP har de også fortolket afgørelserne fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol således, at Tyrkiet bør afskaffe systemet.

Forevist side 13 [materialesamling III, side 13], forklarede vidnet, at de ved "fact-finding" undersøgelser har konstateret, at landsbyvogter-systemet fortsat fungerer.

Det er muligt for ham personligt at rejse til og fra Tyrkiet, men han har ikke været i Tyrkiet i en længere periode.

Han skriver bøger, hvori det anbefales, at den væbnede konflikt bringes til ophør. Han støtter de skridt, som den tyrkiske stat i øjeblikket foretager i forhold til demokratiseringsprocessen, men de er efter hans opfattelse ”noget forsinket”. De tyrkiske myndigheders tiltag, herunder vedtagelse af en forfatning, giver forhåbninger om, at forhandlingerne med Öcalan kan blive en succes.

Han har ikke læst Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution nr. 1925 af 23. april 2013. Han kender lord Avebury, der er æresformand for KHRP. Han har ikke nærmere kendskab til hjemmesiden ”Supportrojtv.com”. Han er bekendt med, at lord Avebury ihærdigt har arbejdet for, at Roj TV ikke skulle lukkes. Han har ikke kendskab til hjemmesiden ”peaceinkurdistancampaign”. Han er bekendt med, at der har været en kampagne om løsladelse af Adem Uzun. Han har ikke underskrevet en erklæring om løsladelse af Adem Uzun. Han har ikke kendskab til, at lord Avebury skulle have underskrevet en sådan erklæring.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skuldsspørgsmål

Roj TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV er tiltalt for at have overtrådt straffelovens § 114 e ved at have fremmet virksomheden for en terrororganisation.

Forsvarerne har rejst spørgsmål om, hvorvidt handlingerne som beskrevet i anklageskriftet er undergivet dansk straffemyndighed.

De tiltalte selskaber har som fjernsynsforetagende udøvet programvirksomhed ved hjælp af satellit i henhold til en dansk registrering, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 47, stk. 1, og Radio- og tv-nævnets afgørelse af 9. december 2003. Selskaberne har hovedkontor i Danmark, og det er i ansøgningen til Radio- og tv-nævnet oplyst, at de redaktionelle beslutninger træffes i Danmark. Handlingerne er derfor undergivet dansk straffemyndighed, jf. straffelovens § 6 og § 9.

Landsretten skal herefter tage stilling til, om PKK er en terrororganisation i straffelovens forstand. Dernæst skal landsretten tage stilling til, om de tiltalte selskaber har fremmet virksomheden for PKK som nærmere beskrevet i anklageskriftet.

Om PKK er en terrororganisation

Det er en betingelse for at kunne dømmes efter anklageskriftet, at PKK (Partiya Karkerên Kurdistan, Kurdistans Arbejderparti) er en terrororganisation i straffelovens forstand.

PKK er optaget på EUs og en række landes terrorlister, herunder i USA, Canada, Australien og Storbritannien. Det forhold, at PKK er optaget på sådanne terrorlister, er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at PKK kan anses for en terrororganisation, idet domstolene skal foretage en selvstændig bedømmelse heraf, jf. bl.a. Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 62 og nr. 122 fra Retsudvalget og Retsudvalgets betænkning af 21. maj 2002 vedrørende lovforslag L 35 af 13. december 2001.

PKKs formål har ændret sig over tid i takt med den politiske situation i Tyrkiet, og organisationen arbejder efter det oplyste nu for etablering af et autonomt kurdisk område i Tyrkiet (Koma Komalen Kurdistan, Den Kurdiske Demokratiske Føderation, KKK) og for fremme af kurderes rettigheder i Tyrkiet, herunder ret til etnisk identitet. PKK virker således for at fremme kurderes kulturelle, sociale, økonomiske og politiske rettigheder i Tyrkiet.

Sådanne mål må anses for legitime. Det kan imidlertid konstateres, at PKK vedvarende har anvendt vold og voldelige midler for at opnå organisationens mål.

Efter de foreliggende oplysninger, herunder fra internationale organisationer, ikke-statslige organisationer og analysen fra Center for Terroranalyse (CTA), er PKK ansvarlig for en lang række væbnede aktioner og angreb, herunder mod tyrkisk militær, politi, politikere, offentlige institutioner, embedsmænd, skolelærere og civile, samt for angreb mod tyrkisk infrastruktur og installationer. Endvidere har PKK og HPG (Hêzên Parastina Gel, Folkets Forsvarsstyrker), der er PKKs væbnede afdeling, påtaget sig ansvaret for en lang række væbnede aktioner og angreb, herunder i den periode, der er omfattet af anklageskriftet. Disse aktioner har gennem årene resulteret i et stort antal dræbte og sårede soldater, landsbyvogtere, politibetjente, embedsmænd, skolelærere og civile.

Efter de foreliggende oplysninger kan det således lægges til grund, at PKK benytter væbnet kamp som middel til at opnå organisationens mål, og at PKK gennem væbnet kamp for-

søger at tvinge den tyrkiske stat til at imødekomme organisationens krav, herunder ved at destabilisere det tyrkiske samfund og skræmme den tyrkiske befolkning.

Forsvarerne har gjort gældende, at PKKs væbnede kamp ikke er terrorisme i straffelovens forstand, men legitim modstandskamp, idet Tyrkiet ikke kan anses for et demokratisk samfund, der respekterer retsstatsprincippet.

Ved vurderingen af, om en handling udgør terrorisme i straffelovens forstand, skal der efter forarbejderne til straffelovens § 114 bl.a. lægges vægt på, om handlingen har været rettet mod et demokratisk samfund, der respekterer retsstatsprincippet, eller har været rettet mod en besættelsesmagt m.v., jf. herved tillige U.2009.1453H. Det fremgår således af forarbejderne, at terrorisme er defineret i forhold til den legitime stat, der bygger på demokrati og retsstatsprincippet.

Tyrkiet er et demokratisk samfund, der bygger på retsstatsprincippet. Tyrkiet har en demokratisk valgt lovgivende forsamling og regering. Tyrkiet er endvidere medlem af Europarådet, der bl.a. bygger på demokrati og retsstatsprincippet.

Det forhold, at Tyrkiet i en række sager ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er blevet dømt for at have krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder i sager om myndigheders håndtering af kurdiske forhold i Tyrkiet, kan ikke føre til et andet resultat.

Tyrkiet kan endvidere ikke anses for en besættelsesmagt i dele af landets eget territorium, og PKKs kamp kan derfor ikke anses for en kamp mod en besættelsesmagt, og kampen kan heller ikke anses for omfattet af væbnede styrkers aktiviteter under væbnede konflikter som defineret i den humanitære folkeret.

På den baggrund og tillige henset til karakteren og omfanget af PKKs aktioner finder landsretten det efter en samlet vurdering ubetænkeligt at lægge til grund, at PKKs væbnede kamp mod den tyrkiske stat for at opnå organisationens formål er terrorisme i straffelovens forstand.

Det forhold, at PKK efter forhandlinger med den tyrkiske regering har erklæret våbenhvile den 21. marts 2013 og har påbegyndt en tilbagetrækning af organisationens guerillaer fra Tyrkiet til det nordlige Irak den 8. maj 2013, kan heller ikke føre til et andet resultat.

Om de tiltalte selskaber fremmer virksomheden for PKK gennem tv-udsendelser

Det er herefter afgørende, om de tiltalte selskaber som beskrevet i anklageskiftet har fremmet virksomheden for PKK gennem udsendelser vist på Roj TV i gerningsperioden.

Fem voterende udtaler:

Straffelovens § 114 e er en udvidet medvirkensregel, der omfatter enhver form for støtte til terrororganisationer, selv om støtten ikke kan henføres til konkrete terrorhandlinger, jf. de specielle bemærkninger i lovforslag L 35 af 13. december 2001. En person, som forsætligt fremmer den kriminelle virksomhed for en terrororganisation med kendskab til gruppens generelle terrorformål, og som dermed bidrager til foretagelse af terrorhandlinger, vil kunne straffes efter den særlige medvirkensregel, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.1.1. Det fremgår endvidere, at bestemmelsen kan omfatte ytringer, der fremmer virksomheden for en terrororganisation, men at bestemmelsen ikke begrænser ytringsfriheden, og at rene sympatitilkendegivelser i forhold til terrororganisationer ikke er omfattet af bestemmelsen.

Ved vurderingen af, om de tiltalte selskaber har fremmet virksomheden for PKK gennem udsendelser vist på Roj TV, har vi ikke fundet grundlag for at sondre mellem Mesopotamia Broadcast A/S METV og Roj TV A/S, idet der er tale om moder- og datterselskab, hvor moderselskabet er indehaver af sendetilladelsen, mens datterselskabet står for den daglige drift, ligesom virksomhederne drives fra samme adresse og i vidt omfang har samme ledelse.

Der har for landsretten været afspillet en række udsendelser og dele af udsendelser vist på Roj TV i perioden fra 10. juni 2006 til 24. september 2010. De viste udsendelser har haft en varighed af mere end 30 timer. Efter det oplyste, herunder indholdet af udsendelserne og forklaringen fra vidnet fra CTA om udvælgelse af udsendelser, lægger vi til grund, at de viste tv-klip er repræsentative for udsendelser på Roj TV i hele gerningsperioden.

Det fremgår af udsendelserne og er i øvrigt ubestridt, at der på Roj TV vises en række programmer og indslag, der ikke har relation til PKK eller væbnet kamp, herunder udsendelser om nyheder, kultur, musik, vejr og sundhed. Der vises endvidere en række programmer, der omhandler kurderes situation generelt, herunder sprog, kultur og politik, og hvor der tales om fredelige og politiske løsninger gennem dialog og forhandling.

Det fremgår dog samtidig af udsendelserne, at der er en omfattende dækning af og fokusering på PKK og organisationer og personer med direkte tilknytning til PKK, herunder af disse personers og organisationers holdninger og handlinger.

I udsendelserne vises ofte flag og symboler for PKK og HPG. Der er endvidere mange indslag om PKKs grundlægger og leder, Abdullah Öcalan, hvor der bl.a. vises billeder af og oplæses erklæringer og udtalelser fra Abdullah Öcalan.

Der er endvidere en række udsendelser med indslag om HPG og KCK (Koma Civakên Kurdistan, Forsamlingen af Kurdistans Komiteer), der er stiftet og styret af PKK. I en række programmer gengives erklæringer fra organisationer med direkte tilknytning til PKK, herunder HPG, KCK, PAJK (Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê, Kurdistans Frihedsparti), der er en militant kurdisk gruppe med base i det nordlige Irak og tætte relationer til PKK, samt YJA-Star (Yekîneyên Jinên Azad ên Star, Frie Kvinders Tropper), der er en kvindeenhed under HPG. Der er endvidere en udførlig omtale af væbnede angreb og aktioner foretaget af HPG og TAK (Teyrebazen Azadiya Kurdistan, Kurdistans Frihedsfalke), der er direkte tilknyttet PKK, hvorunder disse grupper påtager sig ansvar for aktioner.

Mange programmer formidler udtalelser og erklæringer fra og interviews med ledende personer, der har direkte tilknytning til PKK, herunder hvor personerne får lov til at tale frit og i længere tid, stort set uden afbrydelse og spørgsmål, ligesom der ikke inddrages andre kilder og synspunkter.

Der er en række udsendelser, hvor PKKs særlige mærkedage markeres og fejres. Det drejer sig bl.a. om den 15. august, der er årsdagen for PKKs første væbnede angreb i 1984, og som omtales positivt og med bl.a. lykønskninger. Det drejer sig også om den 27. november, der er årsdagen for stiftelsen af PKK i 1978, og som omtales rosende, glædeligt, festligt, glorificerende og med lykønskninger. Det drejer sig også om den 15. februar, der er

årsdagen for tilfangetagelsen af Abdullah Öcalan i 1999, og som omtales som ”det internationale komplot” og hvor Abdullah Öcalan samtidig hyldes og æres.

Endvidere anvendes en særlig terminologi, der er kendetegnende for PKK, herunder ”det internationale komplot”, ”Imrali tortursystemet”, ”martyrerne”, ”Medyaforsvarsområdet”, ”genopstandelsesdagen” og ”tyrkisk statsterror”.

Der er tillige en række udsendelser og indslag om og med guerillaer, herunder i træningslejre og kamphandlinger. Billeder og indslag med guerillaer, træningslejre og kamphandlinger vises bl.a. i forbindelse med oplæsning af erklæringer fra PKK eller organisationer eller personer med direkte tilknytning til PKK. Der er endvidere programmer og indslag om guerillaer, der er døde i kamp for PKK, og som omtales som martyrer, idet de omtales positivt, ærefuldt, glorificerende og som forbilleder og helte med betydning for kampen og udviklingen.

Der er ligeledes en række udsendelser og indslag, hvor der fremsættes advarsler og trusler af organisationer og ledende personer med direkte tilknytning til PKK. Der fremsættes således advarsler mod dæmningsarbejdere og civile, der hjælper eller arbejder for militæret. Der fremsættes også advarsler og trusler mod landsbyvogtere, guvernører, politimestre, turister, metropoler og Tyrkiet som stat.

Der er endvidere en række udsendelser og indslag med udtalelser fra organisationer og ledende personer med direkte tilknytning til PKK, der opfordrer til at tilslutte sig organisationen og deltage i aktioner. Der er opfordringer til bl.a. ”de unge” og ”kvinderne”. Der er opfordringer til at deltage i demonstrationer, aktioner, modstand, kamp, modstandskamp, oprør, guerilla og at melde sig som guerilla. Der er endvidere opfordringer til at ”gå op i bjergene”, hvilket ud fra sammenhængen må opfattes som en opfordring til at tilslutte sig guerillaen, der holder til i lejre i bjergene. Disse opfordringer understøttes i flere tilfælde af billeder, herunder af guerillaer og voldelige aktioner.

Forsvarerne har under henvisning til retten til ytringsfrihed og pressens rolle i et demokratisk samfund gjort gældende, at de viste udsendelser og indslag ikke udgør strafbar fremme af en terrorvirksomhed, men derimod straffri journalistisk virksomhed, der primært er rettet mod kurdere, herunder med dækning af aktuelle problemer og konflikter.

Forsvarerne har i den forbindelse henvist til forarbejderne til bl.a. straffelovens § 114 e, hvoraf fremgår, at bestemmelsen ikke indeholder begrænsninger i ytringsfriheden, og at rene sympatitilkendegivelser i forhold til terrororganisationer ikke er omfattet af bestemmelsen, jf. lovforslag L 35 af 13. december 2001, afsnit 2.3.1.1., og Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 22 fra Retsudvalget vedrørende lovforslaget.

Ved vurderingen af hensynet til ytringsfrihed lægger vi afgørende vægt på indholdet af udsendelserne og den sammenhæng, i hvilken de præsenteres.

Vi finder efter en samlet vurdering af de viste udsendelser og indslag om og med PKK, herunder personer og organisationer med direkte tilknytning til PKK, at udsendelserne fremstår ensidige, partiske og ukritiske og med en rosende og glorificerende omtale og en sprogbrug, der er kendetegnende for personer, der generelt kan tilslutte sig PKKs formål og aktiviteter.

De viste udsendelser på Roj TV fremstår således ikke som uafhængig, upartisk og kritisk journalistisk virksomhed, men derimod som ren formidling af PKKs budskaber og talerør for PKK. Vi finder, at udsendelserne efter deres indhold, præsentation og sammenhæng ikke kan anses for rene sympatitilkendegivelser som påstået af forsvarerne.

Denne vurdering af udsendelserne støttes efter vores opfattelse endvidere af, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at der består en personlig, økonomisk, organisatorisk og historisk forbindelse mellem de tiltalte selskabers programvirksomhed og PKK.

Efter bevisførelsen, herunder de tiltalte selskabers regnskaber sammenholdt med dokumenter, regnskaber og regnskabsmateriale vedrørende penge fra EMB (i dokumenter omtalt som Ekonomi Mali Büro (Avrupa), Det Økonomiske Finansielle Kontor (Europa)) fundet ved ransagning hos Abdullah Sen, også kaldet Hamza, i Belgien samt hos de tiltalte selskabers direktør Imdat Yilmaz, sammenholdt med analysen fra revisionsfirmaet KPMG, finder vi det bevist, at de tiltalte selskabers drift i overvejende grad er blevet finansieret af tilskud fra EMB. Vi finder det endvidere bevist, at EMB er PKKs økonomikontor for Europa, og at langt hovedparten af indtægterne i de tiltalte selskaber således hidrører fra PKK, selv om de i regnskaberne angives som bl.a. donationer fra fonde og indsamlede midler.

Efter bevisførelsen, herunder fund af dokumenter ved ransagning i Belgien, optagne samtaler og afgivne forklaringer, lægger vi til grund, at PKK eller organisationer og personer med direkte tilknytning til PKK har anset de tiltalte selskaber som en del af PKKs organisation og har haft betydelig indflydelse på selskabernes drift og ledelse, herunder i forbindelse med afskedigelse af selskabets tidligere direktør Zonoozi.

Efter bevisførelsen, herunder dokumenter, regnskaber, fotografier og breve fundet ved ransagning samt afgivne forklaringer, lægger vi endvidere til grund, at en række af de personer, der medvirker i udsendelser m.v., herunder som journalister og tv-værter, har tilknytning til PKK. En række af personerne fremgår af EMBs lønningslister, herunder med oplysning om tilbagebetaling af løn. En række af personerne har været i PKKs træningslejre, og flere ses på fotografier iført guerilla uniformer og i forbindelse med våben og sammen med ledende personer med tilknytning til PKK. Flere af personerne er dømt for strafbare forhold med tilknytning til PKK, og flere personer har i breve, dokumenter og samtaler klart givet udtryk for tilhørsforhold til PKK.

Efter bevisførelsen, herunder fund af dokumenter ved ransagning hos Roj NV i Belgien, der har produceret de fleste af de udsendelser, der er vist på Roj TV, sammenholdt med de afgivne forklaringer, herunder fra de tiltalte selskabers tidligere direktør Zonoozi, selskabernes nuværende direktør Yilmaz og den tidligere bestyrelsesformand Henrik Caprani Winkel, samt indholdet af e-mails fra bl.a. Henrik Caprani Winkel og revisor Flemming Nejstgaard, finder vi det bevist, at redaktionelle beslutninger om udsendelser vist på Roj TV reelt ikke blev truffet af de tiltalte selskaber i Danmark, men derimod i Belgien, og at PKK og organisationer og personer med direkte tilknytning til PKK har haft afgørende indflydelse på og i vidt omfang truffet beslutning om indholdet af udsendelserne.

Efter bevisførelsen, herunder aflyttede samtaler og forklaringer, lægger vi til grund, at de tiltalte selskabers radiokanal Denge Mesopotamia er blevet benyttet til at formidle budskaber af relevans for PKKs militære aktiviteter, således at personer har ringet til radiostationen med beskeder, som efterfølgende blev bragt i radioudsendelser.

Efter bevisførelsen lægger vi endvidere til grund, at der er sammenhæng mellem de tiltalte selskabers drift af Roj TV og selskaberne Med TV og Medya TV, der af de britiske og franske myndigheder fik henholdsvis inddraget og nægtet en sendetilladelse på grund af indholdet af udsendelserne og forbindelse til PKK.

På den baggrund og navnlig henset til udsendelsernes indhold, præsentation og sammenhæng finder vi, at der ikke er tale om uafhængig og upartisk journalistisk virksomhed, men derimod fremme af PKKs terrorvirksomhed. Retten til ytringsfrihed som beskyttet af artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan derfor efter vores opfattelse ikke begrunde straffrihed.

Vi finder det herefter bevist, at de tiltalte selskaber i hele gerningsperioden har handlet som beskrevet i anklageskriftet, herunder fungeret som talerør for PKK med bl.a. opfordringer til at tilslutte sig PKK og deltage i terroraktioner og med glorificerende omtale af PKK og terroraktioner, og at de tiltalte selskaber herved har fremmet virksomheden for PKK, der er en terrororganisation. Det forhold, at der også vises andre udsendelser på Roj TV kan efter vores opfattelse ikke føre til et andet resultat.

De strafbare handlinger er begået inden for de tiltalte selskabers virksomhed med drift af en tv-station, og det er derfor afgørende, om overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til selskaberne knyttede personer som forsætlig, jf. straffelovens § 27, stk. 1. Efter bevisførelsen finder vi det ubetænkeligt at lægge til grund, at overtrædelsen, herunder beslutning om transmission af udsendelserne, er begået af personer tilknyttet de tiltalte selskaber og med viden om de faktiske forhold, der begrundes, at PKK er en terrororganisation i straffelovens forstand.

Vi finder det således bevist, at en eller flere personer inden for de tiltalte selskaber har handlet forsætligt, og at overtrædelsen af straffelovens § 114 e kan tilregnes de tiltalte selskaber som forsætlig, jf. straffelovens § 306, jf. § 27, stk. 1.

Det forhold, at der alene er rejst tiltale mod selskaberne, og ikke mod en eller flere personer, der har handlet inden for virksomheden, kan efter vores opfattelse ikke føre til et andet resultat. Vi bemærker i den forbindelse, at tiltalen efter anklageskriftet ikke vedrører indholdet af de enkelte udsendelser i gerningsperioden, men derimod om de tiltalte selskaber gennem de viste programmer i gerningsperioden har fremmet virksomheden for en terrororganisation.

Radio- og tv-nævnets afgørelser af 21. april 2005, 3. maj 2007, 23. april 2008 og senest 3. oktober 2012 vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de tiltalte selskaber har overtrådt be-

stemmelser i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Vi er derfor enige med byretten i, at nævnets afgørelser ikke har betydning for vurderingen af, om de tiltalte selskaber har overtrådt straffelovens § 114 e.

På den baggrund finder disse voterende det bevist, at Roj TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV er skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet.

En voterende udtaler:

Denne voterende tiltræder flertallets objektive beskrivelse af tv-udsendelsernes indhold, ligesom det tiltrædes, at det efter bevisførelsen kan lægges grund, at der består en personlig, økonomisk, organisatorisk og historisk forbindelse mellem de tiltalte selskabers programvirksomhed og PKK.

Derimod finder denne voterende, at det efter en samlet afvejning af tv-udsendelsernes indhold i forhold til hensynet til ytringsfriheden ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed kan anses for godtgjort, at de tiltalte selskaber har gjort sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 114 e.

Denne voterende vil derfor frifinde de tiltalte selskaber.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at Roj TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV er skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet.

Strafudmåling

De tiltalte selskaber er fundet skyldige i at have fremmet virksomheden for PKK, der er en terrororganisation, jf. straffelovens § 114 e, og de tiltalte selskaber bør derfor idømmes effektive sanktioner, der står i rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed, og som har afskrækkende virkning, jf. bl.a. artikel 4 og artikel 5 i FNs internationale konvention af 9. december 1999 til bekæmpelse af terrorfinansiering og artikel 8 om sanktioner mod juridiske personer i EUs rammeafgørelse af 3. december 2001 om bekæmpelse af terrorisme.

På denne baggrund og henset til forholdets grovhed og alvorlige karakter, herunder gerningsperiodens længde og det oplyste om tv-udsendelsernes potentielle udbredelse, sam-

menholdt med det oplyste om selskabernes bogførte nettoomsætning i regnskabsårene 2005/2006 til 2009/2010 på i alt 256,8 mio. kr., finder landsretten, at bøderne, der fastsættes som dagbøder, passende kan udmåles til 50 dagbøder á 100.000 kr. til hvert af de tiltalte selskaber, jf. straffelovens § 114 e, jf. § 306, jf. § 25.

Ved strafudmålingen er der tillige taget hensyn til det lange tidsforløb fra anmeldelsen blev indgivet i 2005 af Den Tyrkiske Ambassade og frem til tiltalerejsningen i 2010, men landsretten har ikke fundet grundlag for at tillægge tidsforløbet afgørende betydning.

Der er herved lagt vægt på, at politiet i den første del af efterforskningen afventede Radio- og tv-nævnets behandling af indgivne klager fra Den Tyrkiske Ambassade, samt at der i denne periode tillige blev fremsat en række retsanmodninger over for flere lande. Der er samtidig taget hensyn til sagens kompleksitet og omfang, herunder at betydelige dele af politiets efterforskning er foregået i udlandet, samt at der først skete et væsentligt gennembrud i politiets efterforskning i april 2009, hvor Manouchehr Tahsili-Zonoozi rettede henvendelse til politiet, og i marts og august 2010, hvor der foretoges ransagninger i henholdsvis Belgien og Danmark, hvilket førte til, at der efterfølgende blev rejst tiltale ved anklageskrift af 28. september 2010.

Konfiskation/rettighedsfrakendelse

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Radio- og tv-nævnets registrering af 9. december 2003 ikke kan anses for at være en genstand, og at der derfor ikke kan ske konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Det afgørende spørgsmål er herefter, om der i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, er hjemmel til at frakende de tiltalte selskaber retten til at udsende tv på baggrund af Radio- og tv-nævnets registrering.

Anklagemyndigheden har anført, at straffelovens § 79 også hjemler adgang til at foretage rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer, idet bestemmelsen må fortolkes i lyset af EUs rammeafgørelse af 3. december 2001 om bekæmpelse af terrorisme. Subsidiært er det anført, at der bør ske rettighedsfrakendelse ud fra en analogi af straffelovens § 79, jf. § 1, da forholdet ganske må ligestilles hermed, og idet væsentlige reale hensyn taler herfor.

Det fremgår af § 47, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, at foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit m.v., skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet, samt at Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler herfor, jf. § 47, stk. 3.

Endvidere fremgår det af brev af 9. december 2003 fra Radio- og tv-nævnet, hvori ansøgningen om registrering af udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af satellit blev imødekommet, at nævnet i forbindelse med registreringen angav en række krav, som skulle opfyldes, herunder at Radio- og tv-nævnet skulle orienteres, hvis der skete ændringer i forhold til det i ansøgningen oplyste.

Radio- og tv-nævnet har behandlet flere klagesager indgivet af Den Tyrkiske Ambassade vedrørende Roj TV, og nævnet har senest ved afgørelse af 3. oktober 2012 pålagt Mesopotamia Broadcast A/S METV at indstille sine registrerede foretagender, herunder Roj TV, i en periode på to måneder regnet fra afgørelsens dato, jf. § 50, stk. 2, nr. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. I forbindelse med klagesagernes behandling har nævnet ikke fundet grundlag for at træffe afgørelse om en endelig indstilling af programvirksomheden.

Landsretten finder, at den foretagne registrering kan sidestilles med en særlig offentlig godkendelse, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Bestemmelsen i straffelovens § 79 er senest ændret ved lov nr. 385 af 6. oktober 1987. Af de almindelige bemærkninger hertil fremgår bl.a., at lovforslaget bygger på betænkning nr. 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet og på udtalelser fra Straffelovrådet og Retsplejerådet, samt at lovforslaget har til formål at intensivere indsatsen over for økonomisk kriminalitet, herunder at forebygge misbrug af konkurs- og selskabslovgivningen gennem frakendelse af adgangen til at indtage ledende stillinger i selskaber. Ved lovforslaget blev der i § 79, stk. 2, 2. pkt., indsat en bestemmelse om adgang til at frakende retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab eller en forening. Herudover blev der foretaget enkelte redaktionelle ændringer.

Det fremgår af straffelovens § 79, stk. 1, at den, som udøver en af de i straffelovens § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold kan frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug.

Ordlyden af straffelovens § 78 og § 79 er ikke til hinder for, at der kan ske rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer, idet bestemmelsen i § 79, stk. 2, 2. pkt., dog alene er relevant i forhold til fysiske personer. Der ses heller ikke i forarbejderne til straffelovens § 78 og § 79 at være noget til hinder for, at der også kan ske rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer, såfremt der foreligger nærliggende fare for misbrug.

Som anført i byrettens dom fremgår det imidlertid af Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995 om juridiske personers bødeansvar, side 165, at Straffelovrådet har udtalt, at straffelovens § 78 og § 79 kun gælder for fysiske personer, samt at denne fortolkning er lagt til grund ved ændringen af straffelovens § 79 ved lov nr. 385 af 10. juni 1987. På denne baggrund finder landsretten det tvivlsomt, om bestemmelsen i straffelovens § 79 finder direkte anvendelse i forhold til juridiske personer.

Landsretten finder imidlertid, at nærværende forhold ganske må ligestilles med de forhold, der direkte er omfattet af straffelovens § 79, og at de tiltalte selskaber i medfør af en analogi af straffelovens § 79, jf. § 1, skal frakendes retten til at udsende tv på baggrund af Radio- og tv-nævnets registrering af 9. december 2003, og at frakendelsen skal ske indtil videre, jf. § 79, stk. 3, 1. pkt.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at tungtvejende reale hensyn taler for at foretage rettighedsfrakendelse i den foreliggende situation, hvor selskaberne er fundet skyldige i at have fremmet PKKs terrorvirksomhed gennem tv-udsendelser, og hvor en manglende frakendelse vil medføre nærliggende fare for misbrug, idet selskaberne vil kunne fortsætte den kriminelle fjernsynsvirksomhed. Hertil kommer, at der i henhold til FNs internationale konvention af 9. december 1999 til bekæmpelse af terrorfinansiering og EUs rammeafgørelse af 3. december 2001 om bekæmpelse af terrorisme er en pligt til at sikre, at der iværksættes sanktioner, der er effektive og har en afskrækkende virkning. Endelig er det tillagt betydning, at rettighedsfrakendelse må anses for en påregnelig følge for de tiltalte selskaber, og at der ikke er afgørende hensyn, der taler herimod.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Røj TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV straffes hver med 50 dagbøder á 100.000 kr.

Røj TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV fratages indtil videre retten til at udsende tv på baggrund af Radio- og tv-nævnets registrering af 9. december 2003.

De tiltalte selskaber skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog således at de hver især afholder udgiften til egen forsvarer.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den